

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

24 päivänä syyskuuta 2019*

Valtiontuki – Kemianteollisuus – Päätös, jolla tuki todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi –
Valtiontuen käsite – Valtion varat – Etu – Takaisin periminen – Taloudellinen jatkuvuus –
Hyvän hallinnon periaate – Perusteluvollisuus

Asiassa T-121/15,

Fortischem a.s., kotipaikka Nováky (Slovakia), edustajinaan asianajajat C. Arhold, P. Hodál ja M. Staroň,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään L. Armati ja G. Conte,

vastaajana,

jota tukee

AlzChem AG, kotipaikka Trostberg (Saksa), edustajinaan aluksi P. Alexiadis, solicitor, sekä asianajajat A. Borsos ja I. Georgiopoulos, sittemmin asianajajat Alexiadis, Borsos ja V. Dolka,

väliintulijana,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta vaatimuksesta kumota valtiontuesta SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP), jonka Slovakia on myöntänyt NCHZ:lle, 15.10.2014 annetun komission päätöksen (EU) 2015/1826 (EUVL 2015, L 269, s. 71) 1 ja 3–5 artikla,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. Berardis sekä tuomarit S. Papasavvas ja O. Spineanu-Matei (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies P. Cullen,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 10.4.2019 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

I Asian tausta

- 1 Novácké chemické závody, a.s. v konkurze (jäljempänä NCHZ) oli yksityisen pääoman omistama kemikaalituotannon alalla toimiva yritys, joka oli jaettu kolmeen osastoon. Kyseinen yritys omisti Trenčínin (Slovakia) alueella sijaitsevan kemiantehtaan. Sen päätoimintaa oli kalsiumkarbidin, teknisten kaasujen, polyvinyylidikloridin (PVC) ja sen jalostustuotteiden sekä enenevässä määrin myös raskaan kemian tuotteiden ja matalan tonnialueen hienokemian tuotteiden tuotanto.
- 2 NCHZ, joka kuului tuolloin Disor Holdings Ltd:lle, ilmoitti, ettei se kyennyt jatkamaan toimintaansa ja hakeutui konkurssiin, minkä jälkeen se asetettiin 8.10.2009 konkurssimenettelyyn.
- 3 Slovakian tasavalta antoi 5.11.2009 strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevista tietyistä toimenpiteistä ja eräiden lakien muuttamisesta lain nro 493/2009 (zákon č. 493/2009 Z.z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa strategických spoločností a o zmene a doplnení niektorých zákonov, jäljempänä strategisesti tärkeitä yrityksiä koskeva laki). Tällä lailla, joka tuli voimaan 1.12.2009, myönnettiin valtiolle etuusto-oikeus ostaa konkurssimenettelyyn asetettuja strategisesti tärkeitä yrityksiä ja edellytettiin, että konkurssipesän hoitaja varmistaa strategisesti tärkeän yrityksen toiminnan jatkumisen menettelyn aikana. Slovakian viranomaiset luokittelivat 2.12.2009 NCHZ:n kyseisessä laissa tarkoitetuksi strategisesti tärkeäksi yritykseksi, ja kyseistä luokittelua sovellettiin siihen lain voimassaolon päättymiseen 31.12.2010 saakka (jäljempänä ensimmäinen konkurssijakso). NCHZ oli ainoa yhtiö, johon sovellettiin kyseistä lakia, jonka nojalla konkurssipesän hoitajan oli jatkettava yrityksen toimintaa ja estettävä työntekijöiden perusteeton joukkovähentäminen.
- 4 Konkurssista ja uudelleenjärjestelystä ja eräiden lakien muuttamisesta annetun lain nro 7/2005 (zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, jäljempänä konkurssilaki) 82 §:ssä tarkoitettu toimivaltainen komitea (jäljempänä toimivaltainen komitea) muodostettiin 28.12.2009. Kyseisen komitean muodostivat tämän lain mukaisesti velkojainkokous, joka edusti vakuudettomia velkojia, joiden saatavia konkurssiin asetetulta yhtiöltä ei ollut turvattu vakuuksin konkurssimenettelyn alkaessa ja jotka olivat ilmoittaneet saatavansa konkurssia edeltäviksi saataviksi (jäljempänä velkojainkokous), etuoikeutetut velkojat eli velkojat, joiden saatavat oli turvattu tietyin vakuuksin, ja súd v Trenčíne (Trenčínin alioikeus, Slovakia).
- 5 Ensimmäinen pesänhoitaja korvattiin 29.12.2009 henkilökohtaisista syistä uudella pesänhoitajalla (jäljempänä pesänhoitaja).
- 6 Súd v Trenčíne määräsi 17.6.2010 pesänhoitajan myymään NCHZ:n toimintaa jatkavana yrityksenä vahvistamiensa menettelyvaiheiden mukaisesti. Toimivaltainen komitea hylkäsi 24.11.2010 ainoan tarjouksen, joka oli tehty 12.8.2010 julkaistun tarjouskilpailuilmoituksen jälkeen (jäljempänä vuoden 2010 tarjouskilpailu). Súd v Trenčíne määräsi 3.12.2010 pesänhoitajan laatimaan yksityiskohtaisen analyysin NCHZ:n taloudellisesta tilanteesta. Tämän analyysin tulosten mukaan pesänhoitajan oli määrä joko hyväksyä tai hylätä ainoa esitetty tarjous. Analyysi laadittiin 8.12.2010, ja pesänhoitaja ilmoitti, että tarjous hylätään.
- 7 NCHZ:aan sovellettiin 31.12.2010 jälkeen konkurssilakia (jäljempänä toinen konkurssijakso). Velkojien, jotka olivat järjestäytyneet velkojainkokoukseksi, ja etuoikeutettujen velkojien välisessä 26.1.2011 pidetyssä yhteisessä tapaamisessa pesänhoitaja ilmoitti näille, että NCHZ:n toimintakustannukset olivat suuremmat kuin liiketoiminnan tuotto. Hän esitti velkojille myös 23.12.2010 laatimansa taloudellisen analyysin, jota oli täydennetty johdon kertomuksella. Edellä mainitut velkojat päättivät jatkaa NCHZ:n liiketoimintaa (jäljempänä 26.1.2011 tehty päätös). Sen jälkeen, kun súd v Trenčíne hyväksyi kyseisen päätöksen 17.2.2011, pesänhoitaja jatkoi liiketoimintaa.

- 8 Súd v Trenčine antoi 7.6.2011 täytäntöönpanomääräyksen, jolla pesänhoitaja määrättiin myymään NCHZ kyseisen tuomioistuimen järjestämän tarjouskilpailumenettelyn mukaisesti (jäljempänä vuoden 2011 tarjouskilpailumenettely). Sen jälkeen, kun 12.7.2011 oli julkaistu tarjouskilpailuilmoitus (jäljempänä vuoden 2011 tarjouskilpailu), 29.11.2011 tehtiin kaksi tarjousta.
- 9 AlzChem AG teki 13.10.2011 Euroopan komissiolle kantelun, joka koski Slovakian tasavallan NCHZ:lle myöntämää sääntöjenvastaista tukea. AlzChem on yhtiö, jonka kotipaikka on Saksassa ja joka harjoittaa toimintaansa hienokemian tuotteiden useilla markkinoilla monissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa, mukaan luettuna Slovakian tasavallassa. Kantelua täydennettiin 14.6.2012.
- 10 Komissio toimitti 17.10.2011 Slovakian viranomaisille saamansa kantelun, johon oli liitetty tietojensaantipyynnöt. Komissio osoitti 22.3. ja 21.6.2012 niille uudet tietojensaantipyynnöt. Slovakian viranomaiset vastasivat kaikkiin näihin pyyntöihin.
- 11 Pesänhoitaja ilmoitti 7.12.2011 súd v Trenčinele vuoden 2011 tarjouskilpailumenettelyn ja velkojien toimivaltaisessa komiteassa suorittaman äänestyksen tuloksista. Súd v Trenčine pyysi 14.12.2011 pesänhoitajaa arvioimaan vielä yhden tarjouksen. Pesänhoitaja laati 15.12.2011 uuden analyysin, jonka mukaan tämä tarjous koski vain osaa NCHZ:n omaisuudesta, minkä vuoksi se ei ollut velkojen etujen mukainen. Súd v Trenčine antoi 29.12.2011 täytäntöönpanomääräyksen, jossa se vaati pesänhoitajaa toteamaan Via Chem Slovakia a.s:n tarjouskilpailun voittajaksi. Kun kyseisen yhtiön ja NCHZ:n välillä oli 16.1.2012 tehty hankintasopimus, Protimonopolný úrad SR (Slovakian kilpailuviranomainen) hyväksyi kaupan 19.7.2012, ja kauppa saatettiin päätökseen 31.7.2012.
- 12 Via Chem Slovakia myi 1.8.2012 NCHZ:n kemikaaliosaston, lukuun ottamatta kiinteää omaisuutta (rakennuksia ja maa-alueita), kantajalle eli Fortischem a.s:lle, joka toimii kemikaalituotannon alalla. Kantajan omistaa Energochemica SE, ja kuten se ilmoitti unionin yleiselle tuomioistuimelle istunnossa tämän esittämään kysymykseen, se on perustettu toukokuussa 2012. Kemikaalituotantoon tarvittavat kiinteistöt on annettu kantajan käyttöön vuokrasopimuksen perusteella.
- 13 Komissio ja AlzChem pitivät viimeksi mainitun pyynnöstä 24.1.2013 kokouksen, ja AlzChem toimitti lisätietoja 8. ja 22.3.2013 lähettämällään sähköpostiviesteillä.
- 14 Komissio ilmoitti Slovakian viranomaisille 2.7.2013 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa SEUT 108 artiklan 2 kohdan nojalla muodollinen tutkintamenettely (EUVL 2013, C 297, s. 85) yhtäältä strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevaan lakiin perustuvasta valtion hyväksynnästä jatkaa NCHZ:n liiketoimintaa joulukuusta 2009 joulukuuhun 2010 ja toisaalta 26.1.2011 tehdystä päätöksestä jatkaa NCHZ:n toimintaa strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain voimassaolon päätyttyä. Komissio epäili myös sitä, toteutettiinko NCHZ:n myynnin mahdollistanut vuoden 2011 tarjouskilpailu ilman ehtoja, ja katsoi, että asiassa oli vahvaa näyttöä siitä, että taloudellinen toiminta NCHZ:n ja uuden yksikön välillä ei ollut keskeytynyt.
- 15 Komissio vastaanotti 2.7.2013 tehdyn päätöksen seurauksena huomautuksia Slovakian viranomaisilta sekä AlzChemilta ja eräältä toiselta osapuolelta, jota asia koskee. Näiden osapuolten huomautukset, joihin oli liitetty uusia kysymyksiä, lähetettiin Slovakian viranomaisille, jotka esittivät huomautuksensa 14.1.2014.
- 16 Komission yksiköt ja Slovakian viranomaiset kokoontuivat viimeksi mainittujen pyynnöstä 7.10.2013 ja 17.2.2014. Komissio lähetti 20.3.2014 lisäselvityspyynnön yhdelle osapuolelle, joka vastasi siihen 6.5.2014. Komissio esitti 2.5.2014 Slovakian viranomaisille uusia kysymyksiä, joihin ne vastasivat 14. ja 30.5.2014.

II Riidanalainen päätös

- 17 Komissio antoi valtiontuesta SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP), jonka Slovakia on myöntänyt NCHZ:lle, 15.10.2014 päätöksen (EU) 2015/1826 (EUVL 2015, L 269, s. 71; jäljempänä riidanalainen päätös).
- 18 Komissio katsoi, että NCHZ:n nimeäminen strategisesti tärkeäksi yritykseksi (jäljempänä ensimmäinen toimenpide) muodosti valikoivan edun kyseisen yrityksen hyväksi, oli valtiosta johtuva toimenpide ja johti valtion varojen käyttöön ja kilpailun vääristymiseen jäsenvaltioiden välisillä avoimilla markkinoilla. Komissio totesi tämän johdosta, että kyseinen toimenpide muodosti SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun valtiontuen ja että kyseinen tuki oli sääntöjenvastainen eikä soveltunut sisämarkkinoille (riidanalaisen päätöksen 110 ja 114–124 perustelukappale). Komissio arvioi, että valtiontuen määrä oli 4 783 424,10 euroa, ja se katsoi, että tuki piti periä takaisin NCHZ:lta ja että takaisinperintämääräys tuli ulottaa myös kantajaan, koska se oli yhteydessä NCHZ:aan taloudellisen jatkuvuuden puitteissa (riidanalaisen päätöksen 101 ja 174 perustelukappale).
- 19 Komissio katsoi, että NCHZ:n toiminnan jatkaminen 26.1.2011 tehdyn päätöksen nojalla ei sen sijaan ollut SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, koska ainakin kaksi valtiontuen määrittelyssä hyödynnettävistä kumulatiivisista ehdoista, kyseisen toiminnan johtuminen valtiosta ja taloudellisen edun saaminen, jäivät täyttymättä (riidanalaisen päätöksen 113 perustelukappale).
- 20 Riidanalaisen päätöksen päätösoosassa todetaan seuraavaa:

”1 artikla

Valtiontuki, suuruudeltaan 4 783 424,10 euroa, jonka [Slovakian tasavalta] myönsi sääntöjen vastaisesti NCHZ:lle nimeämällä yrityksen strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain mukaiseksi strategisesti tärkeäksi yritykseksi, millä suojattiin yritystä normaalilta konkurssilainsäädännön soveltamiselta, on vastoin [SEUT] 108 artiklan 3 kohdan määräyksiä eikä sovellu sisämarkkinoille.

--

3 artikla

1. [Slovakian tasavallan] on perittävä 1 artiklassa tarkoitettu sisämarkkinoille soveltumaton tuki takaisin NCHZ:lta.

2. NCHZ:n ja [kantajan] välisen taloudellisen jatkuvuuden vuoksi tuen takaisinmaksuvelvollisuus on ulotettava koskemaan myös [kantajaa].

3. Takaisin perittäville määrille on laskettava korkoa siitä päivästä, jona tuki saatettiin NCHZ:n käyttöön, sen tosiasialliseen takaisinperintään asti.

4. Korot on laskettava asetuksen (EY) N:o 794/2004 V luvun sekä asetuksen (EY) N:o 794/2004 muuttamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 271/2008 säännösten mukaisesti.

4 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettu tuki on perittävä takaisin välittömästi ja tosiasiallisesti.

2. [Slovakian tasavallan] on huolehdittava siitä, että tämä päätös pannaan täytäntöön neljän kuukauden kuluessa sen tiedoksi antamisesta.

5 artikla

1. Kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta [Slovakian tasavallan] on toimitettava seuraavat tiedot:

- a) tuensaajilta takaisin perittävä kokonaismäärä (tuki ja korot);
- b) yksityiskohtainen kuvaus toimenpiteistä, jotka on jo toteutettu tai joita suunnitellaan toteutettavan tämän päätöksen noudattamiseksi;
- c) asiakirjat, jotka osoittavat, että tuensaja on määrätty maksamaan tuki takaisin.

2. [Slovakian tasavallan] on ilmoitettava komissiolle tämän päätöksen täytäntöön panemiseksi toteutettavien kansallisten toimenpiteiden edistymisestä siihen saakka, kunnes 1 artiklassa tarkoitetun tuen takaisinperintä on saatettu loppuun. Sen on annettava välittömästi komission pyynnöstä tiedot toimenpiteistä, jotka on jo toteutettu tai joita suunnitellaan toteutettavan tämän päätöksen noudattamiseksi. Sen on annettava myös tarkat tiedot tuensaajilta jo perityistä tukimääristä ja koroista.

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu [Slovakian tasavallalle].”

III Oikeudenkäyntimenettely

- 21 Kantaja nosti käsiteltävänä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 6.3.2015 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 22 AlzChem toimitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 14.7.2015 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia.
- 23 Kantaja pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 6.8.2015 toimittamallaan kirjelmällä tiettyjen kannekirjelmään ja sen liitteisiin sekä vastauskirjelmään ja sen liitteeseen sisältyvien tietojen luottamuksellista käsittelyä suhteessa AlzChemiin, jos tämä hyväksytään väliintulijaksi. Kantaja toimitti pyyntönsä liitteenä kyseisistä asiakirjoista toisinnon, josta luottamukselliset tiedot oli poistettu.
- 24 AlzChem hyväksyttiin yhdeksännen jaoston puheenjohtajan 22.9.2015 antamalla määräyksellä väliintulijaksi tukemaan komission vaatimuksia. Väliintulijalla toimitettiin kannekirjelmästä, vastauskirjelmästä ja niiden liitteistä kantajan laatimat toisinnot, joista luottamukset tiedot oli poistettu. Väliintulija vastusti 8.10.2015 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon toimittamallaan kirjeellä luottamuksellista käsittelyä koskevaa pyyntöä.
- 25 Nyt käsiteltävä asia jaettiin 8.10.2015 uudelle esittelevälle tuomarille, joka istui yhdeksännessä jaostossa. Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin 3.10.2016 tekemällä päätöksellä käsiteltävä asia jaettiin uudelle esittelevälle tuomarille. Kun unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 27 artiklan 5 kohdan mukaisesti, esittelevä tuomari nimettiin kuudenteen jaostoon, johon käsiteltävänä oleva asia tämän vuoksi osoitettiin.
- 26 Unionin yleinen tuomioistuin (kuudes jaosto) esitti 6.2.2017 kantajalle kirjallisia kysymyksiä tämän luottamuksellista käsittelyä koskevasta pyynnöstä. Kantaja vastasi esitettyihin kysymyksiin asetetussa määräajassa.

- 27 Unionin yleisen tuomioistuimen kuudennen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 13.9.2017 antamallaan määräyksellä Fortischem v. komissio (T-121/15, ei julkaistu, EU:T:2017:648) pyynnön tiettyjen kannekirjelmään sisältyvien tietojen sekä useisiin kannekirjelmän ja vastauskirjelmän liitteisiin sisältyvien tietojen luottamuksellisesta käsittelystä ja hylkäsi luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön muilta osin. Oikeudenkäyntikuluista määrättiin päätettäväksi myöhemmin. Kantajan laatima toisinto, josta luottamukselliset tiedot 13.9.2017 annetun määräyksen Fortischem v. komissio (T-121/15, ei julkaistu, EU:T:2017:648) määräysosan 1 ja 2 kohdassa mainituista asiakirjoista oli poistettu, toimitettiin 26.10.2017 väliintulijalle.
- 28 Väliintulija toimitti 5.1.2018 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon väliintulokirjelmän.
- 29 Komissio toimitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 5.2.2018 ja kantaja 7.2.2018 huomautuksensa väliintulokirjelmästä.
- 30 Unionin yleinen tuomioistuin (kuudes jaosto) päätti esittelevän tuomarin ehdotuksesta aloittaa suullisen käsittelyn, ja se esitti työjärjestyksen 89 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena asianosaisille kirjallisia kysymyksiä ja pyysi niitä toimittamaan tietyn asiakirjan. Ne vastasivat näihin kysymyksiin asetetussa määräajassa ja toimittivat pyydetyn asiakirjan.
- 31 Asianosaisten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 10.4.2019 pidetyssä istunnossa.

IV Asianosaisten vaatimukset

- 32 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen 1 ja 3–5 artiklan
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 33 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 34 Väliintulija vaatii kanteen hylkäämistä.

V Oikeudellinen arviointi

- 35 Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kuuteen kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste koskee SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkomista. Toinen kanneperuste perustuu huolellista ja puolueetonta tutkintaa koskevan velvollisuuden laiminlyöntiin sekä komissiolle asetetun yhteistyövelvollisuuden laiminlyöntiin. Kolmas kanneperuste koskee SEUT 296 artiklan toisen kohdan rikkomista siltä osin kuin komissio on päätellyt, että NCHZ:lle on myönnetty valtiontukea. Neljäs kanneperuste koskee SEUT 107 artiklan 1 kohdan, SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja [SEUT 108] artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (EYVL 1999, L 83, s. 1) 14 artiklan 1 kohdan rikkomista siltä osin kuin väitetyn valtiontuen takaisinperintävelvollisuus on ulotettu koskemaan kantajaa. Viides kanneperuste, johon vedotaan toissijaisesti, koskee SEUT 107 artiklan 1 kohdan, SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohdan rikkomista siltä osin kuin väitetyn valtiontuen

takaisinperintävelvollisuuden ulottaminen kantajaan on rajattu 60 prosenttiin kyseisen tuen määrästä. Kuudes kanneperuste koskee SEUT 296 artiklan rikkomista siltä osin kuin komissio on tehnyt taloudellista jatkuvuutta koskevan päätelmän.

- 36 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että asiassa on tarkoituksenmukaista tutkia peräjälkeen kolmas kanneperuste, ensimmäisen kanneperusteen kaksi ensimmäistä osaa, toinen kanneperuste, ensimmäisen kanneperusteen kolmas osa, kuudes kanneperuste, neljäs kanneperuste ja lopuksi viides kanneperuste.

A Kolmas kanneperuste, joka koskee SEUT 296 artiklan toisen kohdan rikkomista siltä osin kuin komissio on päätellyt, että NCHZ:lle on myönnetty valtiontukea

- 37 Kantajan mukaan komission on oikeuskäytännön mukaisesti esitettävä riittävällä tavalla syyt, joiden vuoksi sen keräämät tosiseikat ja oikeudelliset seikat osoittavat valtiontuen olemassaolon. Komission pitäisi näin ollen selittää myös syyt, joiden vuoksi asianomaisen valtion esittämät tosiseikkoja koskevat perustelut ja oikeudelliset perustelut eivät ole riittäneet osoittamaan, ettei tällaista tukea ole olemassa. Kantaja väittää, että riidanalaisen päätöksen perustelut ovat monessa suhteessa puutteelliset. Tämä puutteellisuus koskee ensinnäkin komission päätelmää, jonka mukaan NCHZ on saanut strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain perusteella taloudellista etua, jota se ei olisi saanut tavanomaisen konkurssimenettelyn yhteydessä. Kantaja väittää, että vaikka Slovakian viranomaiset ovat esittäneet yksityiskohtaisia tosiseikkoja koskevia perusteluja, jotka osoittavat, että velkojat olisivat valinneet NCHZ:n liiketoiminnan jatkamisen, komissio ei ole arvioinut tämän näytön sisältöä vaan on sen sijaan tyytynyt esittämään yleisiä ja mielivaltaisia epäilyjä. Toiseksi riidanalainen päätös on perusteltu puutteellisesti siltä osin kuin strategisesti tärkeitä yrityksiä koskeva laki ei täytä markkinataloustoimija-arviointiperustetta.
- 38 Komissio, jota väliintulija tukee, pitää kantajan väitteitä perusteettomina.
- 39 Kuten vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, SEUT 296 artiklan mukainen perusteluvelvollisuus määräytyy kyseisen toimenpiteen luonteen mukaan, ja perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmevä toimenpiteen tehneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja unionin tuomioistuimet voivat tutkia toimenpiteen laillisuuden (ks. tuomio 13.12.2018, AlzChem v. komissio, T-284/15, EU:T:2018:950, 70 kohta (ei julkaistu) oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 40 Perusteluvelvollisuuden täyttymistä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimenpiteen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille päätös on osoitettu, tai muilla henkilöillä, joita se koskee SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla tavalla, voi olla saada selvennystä tilanteeseen (tuomio 13.12.2018, AlzChem v. komissio, T-284/15, EU:T:2018:950, 71 kohta (ei julkaistu)).
- 41 Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, koska tutkittaessa, ovatko päätöksen perustelut SEUT 296 artiklan mukaisia, on otettava huomioon paitsi päätöksen sanamuoto myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt. Komissio ei myöskään ole velvollinen ottamaan kantaa kaikkiin asianomaisten esittämiin väitteisiin. Sen on mainittava ainoastaan ne tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joilla on olennainen merkitys päätöksen kannalta (ks. tuomio 13.12.2018, AlzChem v. komissio, T-284/15, EU:T:2018:950, 72 kohta (ei julkaistu) oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 42 SEUT 296 artiklan toisen kohdan rikkomista koskeva kanneperuste on SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkomista koskevasta kanneperusteesta erillinen kanneperuste. Ensin mainittu kanneperuste, jossa vedotaan perustelujen puuttumiseen tai riittämättömyyteen, koskee SEUT 263 artiklassa tarkoitettua olennaisten menettelymääräysten rikkomista ja on oikeusjärjestyksen perusteisiin liittyvä

kumoamisperuste, joka unionin tuomioistuinten on tutkittava omasta aloitteestaan, kun taas jälkimmäinen kanneperuste, jossa on kyse päätöksen aineellisesta laillisuudesta, koskee samassa SEUT 263 artiklassa tarkoitettua EUT-sopimuksen soveltamista koskevan oikeussäännön rikkomista, ja unionin tuomioistuimet voivat tutkia sen ainoastaan, jos kantaja on siihen vedonnut. Perusteluvollisuus on näin ollen riidanalaisen päätöksen perustelujen oikeellisuutta koskevasta kysymyksestä erillinen kysymys (ks. vastaavasti tuomio 2.4.1998, komissio v. Sytraval ja Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67 kohta).

- 43 Edellä 39–42 kohdassa esitetyn perusteella on tutkittava, ovatko riidanalaisen päätöksen perustelut SEUT 296 artiklassa tarkoitettulla tavalla puutteelliset tai riittämättömät.
- 44 Komissio toteaa riidanalaisessa päätöksessä, että NCHZ oli velkaa eri valtion laitoksille, koska toiminnan jatkuminen aiheutti jatkuvia tappioita. Se katsoo, että – toisin kuin yleisten konkurssisäännösten mukaisessa käytännössä – tehtävää hoitava konkurssipesän hoitaja ei ollut tehnyt minkäänlaista analyysiä, eikä yhdessäkään velkojainkokouksessa ollut voitu päättää NCHZ:n tulevaisuudesta. Komission mukaan tehtävää hoitava konkurssipesän hoitaja oli myöntänyt, että hänellä oli strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain perusteella velvollisuus varmistaa NCHZ:n toiminnan jatkuminen ilman minkäänlaista mahdollisuutta arvioida muita vaihtoehtoja (riidanalaisen päätöksen 79 ja 80 perustelukappale).
- 45 Komissio katsoo tältä osin, että päätös soveltaa strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevaa lakia NCHZ:aan ei perustunut sen velkojien näkemyksiin, vaan muuhun yleiseen etuun, sillä Slovakian hallituksen päätöksessä viitataan ainoastaan työpaikkojen menetykseen ja Slovakian kemianteollisuuden kilpailukykyyn ja siten koko Slovakian talouteen. Komission mukaan hallitus sovelsi siis kyseistä lakia NCHZ:aan tavalla, joka ei selvästi ollut markkinataloudessa toimivan velkojan periaatteen näkökulmasta perusteltua (riidanalaisen päätöksen 82 perustelukappale).
- 46 Vastauksena Slovakian viranomaisten väitteisiin, joiden mukaan velkojat olisivat todennäköisesti päättäneet NCHZ:n toiminnan jatkumisesta, vaikka siihen ei olisi sovellettu strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevaa lakia, komissio täsmentää, ettei ensimmäisen pesähoitajan 26.10.2009 tekemässä analyysissä, johon Slovakian viranomaiset vetosivat, ollut luotettavaa tutkimusta muista mahdollisista vaihtoehtoista (jäljempänä 26.10.2009 tehty analyysi), ettei perusteellisempaa tutkimusta ollut suoritettu ja että toisen konkurssijakson alussa tehty päätös NCHZ:n toiminnan jatkamisesta oli tehty tilanteessa, jossa velkojen taloudellinen tilanne oli erilainen (riidanalaisen päätöksen 82–84 perustelukappale). Komission mukaan pesähoitajan maaliskuussa 2014 tekemä analyysi (jäljempänä maaliskuun 2014 analyysi), joka perustuu samoihin menetelmiin kuin kyseisen toisen jakson aikana tehty analyysi, oli lyhyt ja hypoteettinen ja laadittu vasta jälkikäteen (riidanalaisen päätöksen 87 perustelukappale). Komissio päättelee, että Slovakian viranomaiset eivät olleet osoittaneet, että jos strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevaa lakia ei olisi sovellettu NCHZ:aan, tämän yrityksen toiminnan jatkaminen olisi hyväksytty konkurssimenettelyn alussa tai vuoden 2010 kuluessa asianmukaisen, syvällisen analyysin ja kaikkien sidosryhmien välisten neuvotteluiden perusteella (riidanalaisen päätöksen 88 perustelukappale).
- 47 Komissio korostaa myös sitä, että yleisten konkurssisäännösten perusteella tehtäviin päätöksiin kuuluva epävarmuus poistettiin soveltamalla strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevaa lakia, mikä takasi, että NCHZ:n toiminta jatkui täysimääräisenä ainakin siihen saakka, kun kyseisen lain voimassaolo päättyi vuoden 2010 lopulla. Komission mukaan tämä oli vahva signaali alalla, nimittäin kemianteollisuuden alalla, jolla toimitusvarmuudella oli erityisen suuri merkitys asiakkaille. Se toteaa, että NCHZ oli menettänyt asiakkaita vuosina 2009 ja 2010, kuten pesähoitajan strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain voimassaolon päättymisen jälkeen laatimasta taloudellisesta analyysistä käy ilmi. Se katsoo siten, että ilman tämän lain soveltamista NCHZ:aan riski kauppojen menettämisestä konkurssimenettelyn luomien epävarmuustekijöiden vuoksi olisi ollut huomattavasti suurempi, ja

samalla olisi kasvanut riski siitä, että velkojat olisivat todenneet, ettei NCHZ:n toiminnan jatkuminen enää ollut taloudellisesta näkökulmasta järkevää, ja olisivat päättäneet lopettaa NCHZ:n toiminnan (riidanalaisen päätöksen 85, 86, 88 ja 89 perustelukappale).

- 48 Komissio katsoo, että strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain soveltamisen seurauksena NCHZ sai taloudellista etua, jolla tätä yritystä suojattiin konkurssilain mukaiselta normaalilta konkurssimenettelyltä, kun tehtävää hoitavalla pesähoitajalla, velkojilla tai tuomioistuimella ei ollut mahdollisuutta lopettaa NCHZ:n toimintaa tai tehdä merkittäviä henkilöstöleikkauksia joko konkurssimenettelyn alussa tai vuoden 2010 aikana tämän yrityksen taloudellisen tilanteen heikentymisen vuoksi. Komission mukaan ensimmäisen toimenpiteen vuoksi NCHZ ja kolmannet osapuolet, kuten asiakkaat ja toimittajat, saattoivat myös olla varmoja tämän yrityksen toiminnan jatkumisesta, mitä tavanomaisten konkurssisäännösten nojalla ei olisi koskaan ollut mahdollista taata, minkä vuoksi kyseinen yritys sai etuoikeutettua kohtelua verrattuna samanlaisessa tilanteessa oleviin kilpailijoihinsa (riidanalaisen päätöksen 78, 85, 89 ja 90 perustelukappale).
- 49 Näistä komission riidanalaisessa päätöksessä esittämistä päätelmistä seuraa, että – toisin kuin kantaja väittää – komissio on ilmoittanut syyt, joiden vuoksi se katsoi, että strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain soveltamisen vuoksi NCHZ oli saanut taloudellista etua, jota se ei olisi saanut yleisten konkurssisäännösten perusteella. Komissio on siten kuvannut analyysinsä tämän lain soveltamisen seurauksista, eli NCHZ:n toiminnan automaattisen jatkamisen ja joukkovähentämisten estämisen, jotka ovat toteutuneet tämän yrityksen taloudellisen tilanteen kehittymisestä riippumatta ja siitä huolimatta, että se ei kyennyt maksamaan velkojaan muun muassa eri valtion laitoksille. Komissio on myös tuonut esille arviointinsa, jonka mukaan tämä NCHZ:n toiminnan automaattinen jatkaminen on antanut sen asiakkaille ja toimittajille takeen, jota ei olisi voinut olla tavanomaisessa konkurssimenettelyssä.
- 50 Toisin kuin kantaja väittää, komissio on myös ilmoittanut syyt, joiden vuoksi se katsoi, että strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain soveltaminen ei täyttänyt markkinataloustoimija-arviointiperustetta, eikä se ole ”keskittynyt päättelyssään huomautukseen, jonka mukaan [kyseisen] lain soveltaminen perustui yleiseen etuun, jota yksityinen velkoja ei olisi ottanut huomioon”. Tämän arvioinnin esitettyään komissio on vastoin kantajan väitteitä myös vastannut Slovakian viranomaisten väitteisiin, jotka koskevat ensimmäisen pesähoitajan ja pesähoitajan kannanottoja. Se on tältä osin selittänyt syyt, joiden vuoksi se jätti huomiotta sekä 26.10.2009 tehdyn analyysin että maaliskuun 2014 analyysin ja joiden vuoksi se katsoi, ettei sillä ole näyttöä siitä, että toimivaltainen komitea olisi puoltanut NCHZ:n toiminnan jatkamista ensimmäisen konkurssijakson aikana. Komissio on siten ilmoittanut katsovansa, että maaliskuun 2014 analyysi, joka perustuu kyseisen jakson analyysissä käytettyihin menetelmiin, oli lyhyt ja hypoteettinen ja laadittu vasta jälkikäteen, ja viitannut unionin tuomioistuinten antamien kolmen tuomion eri kohtiin, joissa on pidetty yksityinen sijoittaja -arviointiperusteen soveltamisen kannalta merkityksellisinä ainoastaan kyseisen valtion päätöksen tekemisajankohtana käytettävissä olleita tietoja ja valliinkehitysnäkymiä. Lisäksi komissio on todennut katsovansa, että Slovakian viranomaiset eivät olleet esittäneet näyttöä siitä, että NCHZ:n toiminnan jatkaminen olisi varmasti hyväksytty konkurssimenettelyn alussa tai vuoden 2010 aikana asianmukaisen, syvällisen analyysin ja kaikkien sidosryhmien välisten neuvotteluiden perusteella. Se on myös viitannut velkojien erilaiseen taloudelliseen tilanteeseen päätöksentekohetkellä toisen jakson alussa.
- 51 Kantajan väitteet, joiden mukaan komissio ei ole selittänyt syitä, joiden vuoksi toimivaltainen komitea olisi ilmoittanut vastustavansa NCHZ:n toiminnan jatkamista, eivät kohdistu riidanalaisen päätöksen perustelujen riittävyteen vaan osoittavat kantajan olevan eri mieltä komission analyysissään ja johtopäätöksissään tekemien päätelmien oikeellisuudesta, sillä kantajan mukaan asiassa ei ole esitetty näyttöä siitä, mikä toimivaltaisen komitean päätös olisi ollut. Kysymys perusteluvollisuuden noudattamisesta on kuitenkin edellä 42 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti erotettava kysymyksestä, joka koskee riidanalaisen päätöksen perustelujen oikeellisuutta.

52 Tämän vuoksi ei voida katsoa, että riidanalainen päätös olisi perusteltu puutteellisesti siltä osin kuin kyse on komission päätelmästä, joka koskee NCHZ:lle myönnettyä valtiontukea, joten kolmas kanneperuste on hylättävä.

B Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa, jonka mukaan valtion varoja ei ole siirretty, ja toinen osa, jonka mukaan NCHZ:lle ei ole annettu taloudellista etua

53 Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkomista, jakautuu kolmeen osaan. Ensimmäisessä osassa kantaja kiistää, että NCHZ:n luokittelu strategisesti tärkeäksi yritykseksi olisi johtanut valtion varojen siirtämiseen. Toisessa osassa se väittää, että tämä toimenpide ei ole merkinnyt taloudellista etua NCHZ:lle. Kolmannessa osassa se väittää, että vaikka komissio olisi voinut perustellusti päätellä NCHZ:lle myönnetyn valtiontukea ensimmäisen toimenpiteen perusteella, se on tehnyt ilmeisen arviointivirheen kyseisen tuen määrää laskiessaan.

54 Unionin yleinen tuomioistuin pitää tarkoituksenmukaisena tutkia ensin ensimmäisen kanneperusteen kaksi ensimmäistä osaa, jotka koskevat kyseisen toimenpiteen luokittelua valtiontueksi, kun taas sen kolmatta osaa, joka koskee tämän tuen määrän laskemista, tarkastellaan toisen kanneperusteen arvioinnin jälkeen.

55 Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisessä osassa, että komission riidanalaisen päätöksen 75–77 perustelukappaleessa esittämä arviointi ei osoita valtion varojen siirtämistä sillä perusteella, että NCHZ on luokiteltu strategisesti tärkeäksi yritykseksi. Kantaja väittää ensinnäkin, että NCHZ:n luokittelu strategisesti tärkeäksi yritykseksi ei ole johtanut tällaiseen siirtoon, sillä Slovakian valtiolle ei ole aiheutunut mitään lisäkustannusta suhteessa kustannuksiin, joita sille olisi aiheutunut, jos asiassa olisi noudatettu tavanomaista konkurssimenettelyä. Kantajan mukaan oikeuskäytännöstä seuraa, että valtion varojen siirtäminen edellyttää enemmän kuin pelkkää abstraktia riskiä siitä, että yrityksen toiminnan jatkaminen konkurssimenettelyn ajan lisää julkista velkaa, koska julkisen velan kasvu on suoraan seurausta kyseisen konkurssilain soveltamisesta. Kantaja viittaa tältä osin 1.12.1998 annettuun tuomioon Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579, 36, 41 ja 43 kohta). Toiseksi se väittää väliintulokirjelmästä esittämässään huomautuksissa, että konkurssimenettelyn aikana toiminnan jatkamisen luonnollisia seurauksia on mahdotonta pitää ”valtion saatavista tosiasiallisena luopumisena”. Kantajan mukaan tällaisen väitteen hyväksyminen merkitsisi sitä, että mikä tahansa toiminnan jatkaminen siten, että velat julkisille velkojille kasvavat konkurssimenettelyn aikana, voitaisiin rinnastaa valtion varojen siirtämiseen. Kolmanneksi se toteaa vastauskirjelmässä myöntävänsä, että 1.12.1998 annetussa tuomiossa Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579) vahvistettu kriteeri sen selvittämiseksi, onko valtion varoja siirretty, on varsin lähellä kriteeriä, jonka avulla voidaan selvittää, onko taloudellista etua myönnetty.

56 Ensimmäisen kanneperusteen toisessa osassa kantaja vetoaa komission tekemään ilmeiseen arviointivirheeseen, joka koskee NCHZ:lle annettua taloudellista etua, kun tämä yritys on luokiteltu strategisesti tärkeäksi yritykseksi. Kantajan mukaan NCHZ ei ensinnäkään ole saanut minkäänlaista etua, jota se ei olisi saanut yleisiä konkurssisäännöksiä sovellettaessa, koska sen velkojat olisivat joka tapauksessa päättäneet jatkaa sen toimintaa ja koska joukkovähentämisten väliaikainen kielto olisi suosinut vain Slovakian valtiota, ei NCHZ:aa. Toiseksi strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain soveltaminen oli kantajan mukaan markkinataloustoimija-arviointiperusteen mukaista, sillä se oli julkisille velkojille taloudellisesti kannattavaa.

57 Komissio, jota väliintulija tukee, kiistää kantajan väitteiden paikkansapitävyyden.

1. Katsaus oikeuskäytäntöön

- 58 Aluksi on muistutettava, että se, että toimenpide voidaan katsoa valtiontueksi, edellyttää kaikkien SEUT 107 artiklan 1 kohdassa asetettujen vaatimusten täyttymistä. Ensinnäkin kyseessä on oltava valtion toimenpide tai valtion varoilla toteutettu toimenpide. Toiseksi kyseisen toimenpiteen on oltava omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Kolmanneksi toimenpiteellä on annettava valikoivaa etua sille, joka on toimenpiteen kohteena. Neljänneksi toimenpiteen on vääristettävä tai uhattava vääristää kilpailua (ks. tuomio 13.12.2018, *AlzChem v. komissio*, T-284/15, EU:T:2018:950, 59 kohta (ei julkaistu) oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 59 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena on pidettävä ainoastaan suoraan tai välillisesti valtion varoista myönnettyjä tai lisäkustannuksia valtiolle merkitseviä etuja. Kyseisen määräyksen sanamuodosta ja SEUT 108 artiklassa vahvistetuista menettelysäännöistä käy ilmi, että muulla tavoin kuin valtion varoista myönnetyt edut eivät kuulu kyseisten määräysten soveltamisalaan (ks. vastaavasti tuomio 17.3.1993, *Sloman Neptun*, C-72/91 ja C-73/91, EU:C:1993:97, 19 kohta; tuomio 1.12.1998, *Ecotrade*, C-200/97, EU:C:1998:579, 35 kohta ja tuomio 13.3.2001, *PreussenElektra*, C-379/98, EU:C:2001:160, 58 kohta).
- 60 On kuitenkin huomattava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan valtion varojen siirtoa ei tarvitse osoittaa kaikissa tapauksissa, jotta yhdelle tai useammalle yritykselle myönnetty etu voitaisiin katsoa SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi (tuomio 28.3.2019, *Saksa v. komissio*, C-405/16 P, EU:C:2019:268, 55 kohta; ks. vastaavasti myös tuomio 15.3.1994, *Banco Exterior de España*, C-387/92, EU:C:1994:100, 14 kohta ja tuomio 19.5.1999, *Italia v. komissio*, C-6/97, EU:C:1999:251, 16 kohta).
- 61 Valtiontuen käsite kattaa siten paitsi avustusten kaltaiset positiiviset toimenpiteet, myös toimenpiteet, jotka eivät ole avustuksia sanan suppeassa merkityksessä mutta jotka eri tavoin alentavat yrityksen vastattavaksi tavallisesti kuuluvia kustannuksia ja ovat siten sekä luonteeltaan että vaikutuksiltaan avustusten kaltaisia (ks. tuomio 21.3.2013, *komissio v. Buczek Automotive*, C-405/11 P, ei julkaistu, EU:C:2013:186, 30 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; ks. vastaavasti myös tuomio 19.3.2013, *Bouygues ja Bouygues Télécom v. komissio ym. ja komissio v. Ranska ym.*, C-399/10 P ja C-401/10 P, EU:C:2013:175, 101 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 62 Oikeuskäytännön mukaan EUT-sopimuksessa määritellyn valtiontuen käsite on oikeudellinen ja sitä on tutkittava objektiivisten seikkojen perusteella. Tämän takia unionin tuomioistuinten on lähtökohtaisesti valvottava kokonaisvaltaisesti sitä, kuuluuko jokin toimenpide SEUT 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, ottaen huomioon niiden käsiteltävänä olevaan asiaan liittyvät konkreettiset seikat samoin kuin se, onko komission arvio tekninen tai monimutkainen (tuomio 22.12.2008, *British Aggregates v. komissio*, C-487/06 P, EU:C:2008:757, 111 kohta).
- 63 On muistutettava, että kun unionin tuomioistuimet valvovat komission tekemiä monitahoisia taloudellisia arviointeja valtiontukien alalla, niiden tehtävänä ei kuitenkaan ole korvata omalla taloudellisia seikkoja koskevalla arvioinnillaan komission arviointia (tuomio 24.1.2013, *Frucona Košice v. komissio*, C-73/11 P, EU:C:2013:32, 75 kohta ja tuomio 21.3.2013, *komissio v. Buczek Automotive*, C-405/11 P, ei julkaistu, EU:C:2013:186, 49 kohta).
- 64 Unionin tuomioistuinten on kuitenkin paitsi tutkittava esitettyjen todisteiden aineellinen paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus myös tarkistettava, sisältävätkö nämä todisteet kaikki ne merkitykselliset seikat, jotka on otettava huomioon monitahoisen tilanteen arvioinnissa, ja voivatko kyseiset todisteet tukea niistä tehtyjä päätelmiä (tuomio 24.1.2013, *Frucona Košice v. komissio*, C-73/11 P, EU:C:2013:32, 76 kohta ja tuomio 21.3.2013, *komissio v. Buczek Automotive*, C-405/11 P, ei julkaistu, EU:C:2013:186, 50 kohta).

2. Riidanalainen päätös

- 65 Komission riidanalaisessa päätöksessä esittämät päätelmät, jotka koskevat NCHZ:lle annettua taloudellista etua, kun tämä yritys on luokiteltu strategisesti tärkeäksi yritykseksi, on selostettu edellä 44–48 kohdassa.
- 66 Komissio toteaa valtion varojen käytöstä ensimmäisen toimenpiteen perusteella, että ”NCHZ oli nimetty strategisesti tärkeäksi yritykseksi, minkä vuoksi sen toimintaa jatkettiin, vaikka oli olemassa selvä riski (joka sittemmin toteutui) siitä, että saadut tulot eivät riittäisi kattamaan konkurssimenettelyn ajan jatkettavan toiminnan kuluja, mukaan lukien sosiaaliturvamaksut ja muut valtion saatavat” (riidanalaisen päätöksen 74 perustelukappale). Lisäksi se toteaa, että ”toiminnan jatkaminen ja lisävelan kertyminen [strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan] lain soveltamisen seurauksena hankaloitti entisestään NCHZ:n aiempien julkisten velkojen mahdollisuutta saada saataviaan takaisin” (riidanalaisen päätöksen 76 perustelukappale). Se päättelee, että NCHZ:n nimeäminen strategisesti tärkeäksi yritykseksi johti valtion varojen siirtoon tulonmenetyksenä, joka aiheutui, kun NCHZ ei maksanut julkisia velkojaan ensimmäisen konkurssijakson aikana (riidanalaisen päätöksen 77 perustelukappale).

3. Komission tekemä ensimmäisen toimenpiteen luokittelu valtioneuoksi

- 67 Aluksi on todettava edellytyksistä, joiden on täytyttävä, jotta toimenpidettä voitaisiin pitää valtioneukena edellä 58 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti, että kantaja ei kiistä ensimmäisen toimenpiteen valikoivuutta eikä liioin sitä, että se on omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
- 68 On myös todettava, että vaikka kantaja ei ensimmäisen kanneperusteen nyt käsiteltävän osan tueksi kyseenalaista sitä, että ensimmäinen toimenpide on katsottava valtiosta johtuvaksi, se ilmoittaa haluavansa kiistää sen, että kyseinen toimenpide on edellyttänyt valtion varoja valtiolle tai valtion laitoksille aiheutuvien lisäkustannusten muodossa, ja pyrkii osoittamaan, että NCHZ ei olisi ollut erilaisessa tilanteessa, jos sen tilanteeseen olisi sovellettu konkurssilain säännöksiä. On kuitenkin todettava, että näillä väitteillään kantaja kyseenalaistaa ennen kaikkea taloudellisen edun saamisen. Se viittaa kannekirjelmässään edun saamisen edellytystä koskevan analyysinsä osalta ”aiemmin esitettyihin seikkoihin” eli seikkoihin, jotka se on esittänyt valtion varojen siirtämisen käsitteestä, ja toteaa niistä ilmenevän selvästi, että NCHZ ei ole saanut mitään etua, jota tämä yritys ei olisi saanut yleisten konkurssisäännösten soveltamisen perusteella. Nämä kantajan väitteet on siten liitettävä ensimmäisen kanneperusteen toisen osan tutkintaan, ja tämän kanneperusteen kaksi ensimmäistä osaa on tutkittava yhdessä.
- 69 Arvioitaessa, onko NCHZ:lle annettu taloudellista etua ensimmäisen toimenpiteen perusteella, ja riidanalaisen päätöksen laillisuutta tältä osin, on todettava, että vaikka kantaja ja komissio, jota väliintulija tukee, ovat yhtä mieltä 1.12.1998 annetun tuomion Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579) merkityksestä käsiteltävän asian kannalta, ne tekevät siitä eri johtopäätökset.
- 70 Kantaja katsoo, että arvioitaessa, onko NCHZ saanut strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain soveltamisen vuoksi taloudellista etua, asiaa on tarkasteltava kahdessa vaiheessa. Ensimmäinen on selvitettävä, onko NCHZ kyseisen lain perusteella saanut taloudellista etua, jota se ei olisi saanut konkurssilakia sovellettaessa, ja tutkittava ”vaihtoehtoista skenaariota”, mikä edellyttää jälkikäteen tehtävää hypoteettista analyysiä. Jos tähän ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, taloudellinen etu voidaan sulkea pois, sillä tosiasiallisesti NCHZ ei olisi ollut paremmassa asemassa kuin yleisten konkurssisäännösten soveltamisen perusteella. Jos tähän ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, taloudellinen etu voidaan sulkea pois, jos soveltaessaan strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevaa lakia NCHZ:aan Slovakian valtio on toiminut markkinataloustoimijan tavoin, ja kyseisen lain soveltaminen on siis ollut kyseisen valtion taloudellisten intressien mukaista.

- 71 Komissio sitä vastoin katsoo, että kantajan puoltaman kannan seurauksena markkinataloustoimija-arviointiperustetta koskeva oikeuskäytäntö menettäisi merkityksensä.
- 72 On todettava, että 1.12.1998 annetun tuomion Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579, 45 kohta) ja 17.6.1999 annetun tuomion Piaggio (C-295/97, EU:C:1999:313, 43 kohta) mukaisesti yleisistä konkurssisäännöksistä poikkeavan järjestelmän soveltamisen johonkin yritykseen on katsottava johtavan valtiontuen myöntämiseen kahdessa tapauksessa. Ensimmäisessä tapauksessa on osoitettava, että tälle yritykselle on annettu lupa jatkaa taloudellista toimintaansa tilanteessa, jossa tätä mahdollisuutta ei olisi voitu antaa sovellettaessa yleisiä konkurssisäännöksiä. Toisessa tapauksessa on osoitettava, että tälle yritykselle on annettu yksi tai useampi etu esimerkiksi niin, että sille on annettu valtion takaus, siihen sovelletaan alennettua verokantaa, se on vapautettu velvollisuudesta maksaa sakkoja tai muita rangaistusluonteisia maksuja tai sen osalta on kokonaan tai osittain luovuttu julkisista saatavista, eikä muu maksukyvytön yritys olisi voinut saada tällaisia etuja sovellettaessa yleisiä konkurssisäännöksiä.
- 73 Näillä perusteilla on tutkittava, miten komissio on arvioinut riidanalaisessa päätöksessä ensimmäistä toimenpidettä, sen selvittämiseksi, onko se päätelty virheettömästi, että tällä toimenpiteellä on myönnetty NCHZ:lle valtiontukea.
- 74 Tältä osin on ensiksi tutkittava edellytykset, joiden täyttyessä NCHZ:n toiminnan jatkaminen on sallittu strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan soveltamisen perusteella, ja tämän soveltamisen seuraukset. Toiseksi on tutkittava kantajan väite, jonka mukaan Slovakian valtion päätös soveltaa NCHZ:aan strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevaa lakia täyttää markkinataloustoimija-arviointiperusteen. Kolmanneksi on tutkittava kantajan väitteet, joiden mukaan tilanne olisi ollut samanlainen, jos NCHZ:aan olisi sovellettu yleisiä konkurssisäännöksiä.

a) Edellytykset strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain soveltamiselle NCHZ:aan sen strategisesti tärkeäksi yritykseksi luokittelun vuoksi ja tämän soveltamisen seuraukset

- 75 On selvää, että käsiteltävässä asiassa sen vuoksi, että NCHZ on luokiteltu strategisesti tärkeäksi yritykseksi, ensimmäisellä pesänhoitajalla ei ole ollut muuta vaihtoehtoa kuin jatkaa NCHZ:n toimintaa, sillä strategisesti tärkeitä yrityksiä koskeva laki velvoitti siihen (riidanalaisen päätöksen 80 perustelukappale). Siten ensimmäisen konkurssijakson aikana, jolloin kyseistä lakia sovellettiin NCHZ:aan, tämän yrityksen oli jatkettava toimintaansa riippumatta taloudellisesta tilanteestaan ja siitä, oliko se velkojien edun mukaista, vaikka sen velat kasvoivat ja olivat tuloja suuremmat (riidanalaisen päätöksen 78, 80 ja 81 perustelukappale).
- 76 Näissä olosuhteissa, kun NCHZ:n toiminta oli tappiollista vuoden 2009 lopulla, mikä todetaan 26.10.2009 tehdyssä analyysissä, konkurssia edeltävät julkiset velkojat, joilla oli konkurssin jälkeisiä saatavia, joutuivat tilanteeseen, jossa niiden oli sellaisen ajanjakson ajan, jota ei voida lyhentää, kärsittävä erittäin todennäköisestä maksamattomien saatavien määrän kasvusta.
- 77 Se, että strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain soveltamisen yhteydessä NCHZ:n toiminnan automaattinen jatkaminen oli kytketty joukkovähentämisten estämiseen, lisäsi entisestään riskiä NCHZ:n velkojen kasvusta, erityisesti julkisille velkojille, joihin lukeutuivat Sociálna poisťovňa, a.s. (sosiaalivakuutusyhtiö, Slovakia) ja la Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. (sairausvakuutusyhtiö, Slovakia). Tämän esteen vuoksi NCHZ:n toimintakustannuksia ei voitu rajoittaa vähentämällä henkilöstöä. NCHZ:n oli kuitenkin voitava maksaa toimittajilleen toimintansa automaattisen jatkumisen puitteissa, ja kun otetaan huomioon sen taloudellinen tilanne, NCHZ ei voinut samanaikaisesti huolehtia täysin sosiaalikulusta edellä mainittuihin kahteen julkiseen velkojaan nähden. Sitä vastoin on todettava, että kyseisen esteen vuoksi se saattoi säilyttää henkilöstönsä jatkaakseen toimintaansa.

78 Ensimmäisen toimenpiteen johdosta asiakkaat saivat myös varmuuden NCHZ:n toiminnan jatkumisesta koko ensimmäisen konkurssijakson ajan, kuten komissio toteaa riidanalaisessa päätöksessä (riidanalaisen päätöksen 85 ja 86 perustelukappale).

79 Komissio ei näin ollen ole tehnyt virhettä tuodessaan esille strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain NCHZ:aan soveltamisen seuraukset.

b) Kantajan väite, jonka mukaan Slovakian valtion päätös luokitella NCHZ strategisesti tärkeäksi yritykseksi täyttää markkinataloustoimija-arviointiperusteen

80 Kantajan mukaan strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain soveltaminen täytti markkinataloustoimija-arviointiperusteen, sillä se oli julkisille velkojille taloudellisesti kannattavaa. Kantajan mukaan markkinataloustoimija-arviointiperustetta ei ensinnäkään sovelleta pelkästään toimenpiteisiin, joita yksityiset toimijat voivat teoreettisesti toteuttaa, vaan myös toimenpiteisiin, jotka kuuluvat valtion suvereniteettiin ja voivat siis olla vain valtion toteuttamia, kuten lainsäädäntötoimet. Lisäksi yleinen etu ei ole esteenä sille, että markkinataloustoimija-arviointiperuste täyttyy, sillä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa ei tehdä eroa toimenpiteiden eri tavoitteiden tai niiden vaikuttimien välillä vaan määrittämään toimenpiteet vain vaikutustensa mukaan.

81 Toiseksi yksityinen velkoja -arviointiperustetta sovelletaan paitsi valtion yksityisoikeudellisiin saataviin myös sen julkisoikeudellisiin saataviin, kuten sosiaaliturvamaksuihin liittyviin saataviin. Kantajan mukaan käsiteltävässä asiassa kyseinen arviointiperuste täyttyy, sillä NCHZ:n toiminnan jatkamista pitäisi pitää julkisten velkojien kannalta kannattavimpana pitkän tähtäimen skenaariona. Tämän vertailun suorittamiseksi pitäisi ottaa huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset seikat, jotka olivat tiedossa ensimmäisen toimenpiteen toteuttamispäivänä.

82 Kantajan mukaan kaikilla konkurssia edeltävillä – vakuudettomilla ja etuoikeutetuilla – julkisilla velkojilla oli selvä intressi NCHZ:n toiminnan jatkamiseen, koska se oli ainoa keino saada ainakin osa konkurssia edeltävistä saatavista maksetuksi ja koska niillä ei ollut minkäänlaista riskiä suuremmista taloudellisista kustannuksista. Slovakian valtion päätöksestä luokitella NCHZ strategisesti tärkeäksi yritykseksi ilmenee selvästi sen tienneen, että näiden velkojien tilanne olisi pahempi, jos yhtiö asetettaisiin selvitystilaan.

83 Muodollisen tutkintamenettelyn aikana Slovakian viranomaiset esittivät yksityiskohtaisia tietoja, jotka osoittavat kantajan mukaan, että ensimmäisen toimenpiteen toteuttamispäivänä NCHZ:n toiminnan jatkaminen oli myös taloudellisesti paras vaihtoehto, kun maksamattomien velkojen mahdollinen kasvu liiketoiminnan jatkamisen aikana otetaan huomioon. Nämä tiedot osoittavat kantajan mukaan esimerkiksi sen, että sosiaalivakuutusyhtiö, joka oli suurin konkurssin jälkeinen julkinen velkoja, olisi ollut huomattavasti huonommassa tilanteessa, jos NCHZ olisi asetettu välittömästi selvitystilaan. Komissio ei ole riidanalaisessa päätöksessä edes viitannut näihin perusteluihin. Vastauskirjelmässään kantaja lisää, että olisi tarpeettoman rajoittavaa erotella kustannukset, joista vakuutusyhtiön olisi pitänyt vastata yhtäältä NCHZ:n liiketoiminnan jatkamisen ja toisaalta NCHZ:n välittömän selvitystilaan asettamisen tapauksessa.

84 Kantaja väittää, että komissio ei ole kiistänyt riidanalaisessa päätöksessä eikä myöskään unionin yleisessä tuomioistuimessa pidetyssä istunnossa esitettyjen lukujen paikkansapitävyyttä.

85 Oikeuskäytännön mukaan yksityinen velkoja -arviointiperuste edellyttää, että julkisen velkojan toimintaa verrataan sellaisen yksityisen velkojan toimintaan, jonka tilanne on mahdollisimman lähellä julkisen velkojan tilannetta. Tällöin saatetaan vaatia näyttöä siitä, että valtion päätös perustuu taloudellisiin arviointeihin, jotka rinnastuvat arviointeihin, joita yksityinen velkoja olisi laatinut (ks. vastaavasti tuomio 18.5.2017, Fondul Proprietatea, C-150/16, EU:C:2017:388, 25 ja 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 86 Yksityinen sijoittaja -arviointiperusteen ei kuitenkaan voida katsoa olevan sovellettavissa käsiteltävässä asiassa. Slovakian valtio ei ole esittänyt hallinnollisen menettelyn kuluessa mitään näyttöä, joka osoittaisi, että se olisi tehnyt päätöksen luokitella NCHZ strategisesti tärkeäksi yritykseksi taloudellisen toiminnan puitteissa ja velkojan ominaisuudessa eikä julkisen vallan käyttäjän ominaisuudessa (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 5.6.2012, komissio v. EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, 81 ja 82 kohta).
- 87 Joka tapauksessa oikeuskäytännön mukaan tilanteessa, jossa komission on täytynyt epäillä kyseisen arviointiperusteen sovellettavuutta, sen on suoritettava kokonaisarviointi, jossa se kyseisen jäsenvaltion esittämien seikkojen lisäksi ottaa huomioon kaikki tilanteessa merkitykselliset seikat, joiden perusteella se voi määrittää, onko kyseessä oleva toimenpide tehty jäsenvaltion taloudellisen toimijan vai julkisen vallan käyttäjän ominaisuudessa. Tältä osin merkityksellisiä voivat olla erityisesti toimenpiteen luonne, kohde, asiayhteys ja tavoite sekä siihen sovellettavat säännöt. Sitä vastoin toimenpiteen toteuttamisen jälkeen laaditut taloudelliset arviot, kyseisen jäsenvaltion toteuttaman toimenpiteen todellisen tuottavuuden toteaminen jälkikäteen tai myöhemmät perustelut tosiasiallisesti valitusta toimintatavasta eivät riitä osoittamaan sitä, että tämä jäsenvaltio olisi ennen toimenpiteen toteuttamista tai samanaikaisesti sen kanssa tehnyt tällaisen päätöksen taloudellisen toimijan ominaisuudessaan (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 5.6.2012, komissio v. EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, 85 ja 86 kohta).
- 88 Strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevasta laista ja Slovakian hallituksen päätöksestä pitää NCHZ:aa strategisesti tärkeänä yrityksenä ilmenee, että Slovakian valtion ainoana tavoitteena oli välttää NCHZ:n toiminnan lopettamisen kielteiset vaikutukset Slovakian koko kemianteollisuuden toimintaan ja kilpailukykyyn sekä kielteinen vaikutus asianomaisen alueen työllisyyteen siten, että Slovakian talous olisi vaarantunut. Toisin kuin kantaja väittää, Slovakian valtion päätöksestä luokitella NCHZ strategisesti tärkeäksi yritykseksi ei ilmene, että se olisi tiennyt, että konkurssia edeltävien julkisten velkojien tilanne olisi huonompi, jos tämä yritys asetettaisiin selvitystilaan.
- 89 Kuten komissio väittää, joukkovähentämisten estäminen vastaa strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain päätavoitetta, jona oli tällaisten yritysten pitäminen toiminnassa, mikä olisi epäilemättä ainakin vaikeutunut tai käynyt jopa mahdottomaksi, jos NCHZ:n tapauksessa tehtävää hoitavan pesänhoitajan toteuttamat toimenpiteet olisivat voineet johtaa merkittävään henkilöstövähennykseen.
- 90 Kantajan argumenteissa oletetaan, että valtio voidaan katsoa yhtenä kokoisuutena pidettäväksi julkiseksi velkojaksi. Tällainen lähestymistapa on kuitenkin todettu virheelliseksi 13.12.2018 annetussa tuomiossa AlzChem v. komissio (T-284/15, EU:T:2018:950, 184–196 kohta (ei julkaistu)).
- 91 Kuten komissio on tuonut esille riidanalaisessa päätöksessä (riidanalaisen päätöksen 81, 83, 87 ja 88 perustelukappale), strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain soveltamisesta NCHZ:aan ei ole yhtään riittävää ja kyseiseltä ajalta tehtyä tutkimusta, jossa olisi tarkasteltu tämän yrityksen toiminnan jatkamista julkisten velkojien etujen kannalta, vaikka yksityinen velkoja -arviointiperusteen sovellettavuuden ja soveltamisen kannalta merkityksellisiä ovat ainoastaan kyseisen päätöksen tekemishetkellä käytettävissä olleet seikat ja vallinneet kehitysnäkymät (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 5.6.2012, komissio v. EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, 105 kohta). Kantaja korostaa myös, että sillä ”ei ole mahdollisuutta tarkistaa, onko ennen päätöstä [luokitella NCHZ strategisesti tärkeäksi yritykseksi] tehty tällaisia perusteellisia arviointeja [siitä, olisiko konkurssia edeltävien julkisten velkojien tilanne ollut huonompi, jos NCHZ olisi asetettu selvitystilaan]”. Kantaja täsmentää niin ikään, että tämän luokittelun vuoksi tehtävää hoitava pesänhoitaja ei olisi voinut kyseiseen aikaan tehdä tällaista tyhjentävää analyysiä, sillä – kuten se täsmensi istunnossa unionin yleisen tuomioistuimen kysymykseen antamassaan vastauksessa – tätä analyysiä ei ollut tehtävä strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain soveltamisen vuoksi.

- 92 Vaikka huomioon otettaisiin ainoastaan sosiaalivakuutusyhtiön tilanne, johon myös Slovakian viranomaiset ovat vedonneet komissiolle 29.11.2013 antamassaan toisessa vastauksessa, kantajat väitteet eivät voisi menestyä. Vaikka kantaja väittää, että välittömän selvitystilaan asettamisen tapauksessa kyseisellä yhtiöllä, joka oli suurin konkurssin jälkeinen julkinen velkoja, olisi ollut yli 3 miljoonan euron saatava, se ei ilmoita kyseisen yhtiön saatavan määrää NCHZ:n toiminnan jatkamisen tapauksessa, ja tämä saatava olisi pitänyt arvioida ajankohtana, jona kyseinen yritys luokiteltiin strategisesti tärkeäksi yritykseksi, kuten edellä 91 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä edellytetään.
- 93 Lisäksi vastauskirjelmässä esitetty kantajan väite, jonka mukaan Slovakian valtio on ottanut huomioon sen, että sen olisi pitänyt maksaa sosiaalivakuutusyhtiön kautta työttömyyskorvauksia NCHZ:n selvitystilaan asettamisen tapauksessa, on hylättävä. Kantaja väittää tältä osin, että NCHZ:n entisille työntekijöille sekä muiden yritysten, joihin selvitystila vaikuttaa suoraan, työntekijöille olisi pitänyt maksaa työttömyyskorvauksia ja että näiden korvausten kokonaismäärä olisi ollut selvästi suurempi kuin väitetyn tuen määrä. Jos tällaisia korvauksia olisi pitänyt maksaa, niitä ei kuitenkaan olisi maksettu NCHZ:lle vaan työntekijöille, joista osa työskenteli muiden yritysten kuin NCHZ:n palveluksessa. Näin ollen sitä, että Slovakian valtiosta voi tulla NCHZ:n tai muiden yritysten entisten työntekijöiden velallinen, ei voida ottaa huomioon siltä osin kuin on tutkittava sen toimintaa NCHZ:n velkojan ominaisuudessa. Kuten komissio tuo esille, kantaja myöntää, että Slovakian valtio on voinut tuolloin saada etua entisten työntekijöiden työttömyyskorvauksista vastuussa olevana viranomaisena mutta Slovakian valtio ei ole voinut saada etua NCHZ:n velkojana, minkä vuoksi kantajan esittämällä luvuilla ei ole merkitystä, vaikka ne oletettaisiin paikkansapitäviksi. Tältä osin on todettava, että kantajan päättely perustuu olettamuksiin sekä niiden työntekijöiden lukumäärästä, joita asia olisi voinut koskea, että esitetystä määrästä.
- 94 Vaikka oletettaisiin, että markkinataloustoimija-arviointiperuste olisi sovellettavissa käsiteltävään asiaan, kantajan väite, jonka mukaan strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain soveltaminen NCHZ:aan täyttää kyseisen arviointiperusteen, on näin ollen hylättävä.

c) Kantajan väitteet, joiden mukaan tilanne olisi ollut samanlainen, jos NCHZ:aan olisi sovellettu yleisiä konkurssisäännöksiä

- 95 Kantaja väittää useiden tosiseikkojen perusteella, että konkurssilain soveltaminen NCHZ:aan olisi johtanut samaan tilanteeseen kuin strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain soveltaminen tämän yritykseen, joka ei siis ole saanut mitään lisäetua sen toiminnan jatkamisesta strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevassa laissa edellytetyn mukaisesti.

1) Väite, jonka mukaan ensimmäinen pesänhoitaja oli puoltanut NCHZ:n toiminnan jatkamista ennen strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain antamista

- 96 Kantajan mukaan ensimmäinen pesänhoitaja oli ensinnäkin 14.10.2009 eli ennen strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain antamista puoltanut NCHZ:n toiminnan jatkamista. Kantaja viittaa tämän väitteensä tueksi erään uutistoimiston välittämään ilmoitukseen. On kuitenkin todettava, että kyseessä oli pikemminkin ilmoitus aikeista kuin päätös, joka saattoi sitoa ensimmäistä pesänhoitajaa, sillä tämä oli todennut tekevänsä ”kaiken mahdollisen pitääkseen yrityksen toiminnassa”. Lisäksi siinä mainittiin, että kyseisen pesänhoitajan oli vielä toimitettava asianomaiselle Slovakian ministerille NCHZ:n toiminnan jatkamisen turvaamista koskeva taloudellinen analyysi, joka esitettiin 26.10.2009.
- 97 Toiseksi kantaja väittää, että ensimmäinen pesänhoitaja olisi katsonut, että laissa asetetut edellytykset NCHZ:n toiminnan jatkamiselle täyttyivät, kuten tämä selitti 20.10.2009 pidetyssä kokouksessa NCHZ:n työntekijöille osoittamassaan puheessa. Kantaja siteeraa kuitenkin vain osaa kyseisestä puheesta. Siinä ensimmäinen pesähoitaja tosin mainitsi, että hän oli alkuperäisen arvion perusteella päättellyt, että NCHZ:n arvo toimintaa jatkavana yrityksenä olisi huomattavasti korkeampi kuin jos sen

varat myytäisiin muulla tavoin. Hän kuitenkin lisäsi, että toinen eikä suinkaan vähemmän tärkeä syy hänen päätökselleen jatkaa toimintaa oli konkurssissa olevan yksikön taloudellinen ja sosiaalinen merkitys koko kyseessä olevalle alueelle, ei vain ”pienelle määrälle” NCHZ:n työntekijöitä vaan myös heidän perheilleen. Nämä kaksi syytä, NCHZ:n taloudellinen arvo ja sosiaalinen merkitys, toistetaan myös jäljempänä hänen puheessaan. Jälkimmäinen mainituista syistä liittyy myös strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain antamisen yhteydessä mainittuun syyhyn. Ensimmäisen pesähoitajan päätöksen ei siten voida katsoa liittyvän vain NCHZ:n taloudellisen tilanteen analyysiin.

- 98 Kolmanneksi kantaja vetoaa 26.10.2009 tehtyyn analyysiin. Aluksi on todettava, että se, mitä kantaja pitää analyysinä, on esitys, joka sisältää graafisia esityksiä, luetteloja yhteenvedona esitetyistä toteamuksista, jotka koskevat vuoden 2009 tammikuusta marraskuuhun ulottuvan ajanjakson taloudellista tulosta, ensimmäisen pesähoitajan taloudelliset toimenpiteet vuoden 2009 viimeiselle neljännekselle, vuoden 2010 taloudellisen suunnitelman sekä kolme kohtaa käsittävän johtopäätöksen.
- 99 Vaikka kantaja väittää, että suurin osa 26.10.2009 tehdyssä analyysissä mainituista toimenpiteistä perustui markkinoiden kehitykseen tai yksityisten osapuolten kanssa käytyihin neuvotteluihin, tämä ei käy mitenkään ilmi toimitetusta asiakirjasta. Kuten komissio tuo esille, on lisäksi todettava, että tietyt toimenpiteet, kuten veronhuojennukset, edellyttivät viranomaisten toimintaa.
- 100 Ensimmäinen pesähoitaja päätteli tosin 26.10.2009 tehdyssä analyysissä, kuten kantaja väittää, että NCHZ oli syytä pitää toiminnassa, jotta se voidaan myydä toimintaa jatkavana yrityksenä ja jotta NCHZ:n velkojien saatavat voitaisiin kattaa mahdollisimman pitkälle. Hän lisäsi kuitenkin, että hän ”huolehtii tarkasti siitä, ettei yhtäkään yritykseen toimintaan liittyvää velkaa synny [NCHZ:n] toiminnan aikana”. Vaikka ensimmäinen pesähoitaja katsoi lokakuussa 2009, että päätös jatkaa NCHZ:n toimintaa oli tuolloin paras ratkaisu, tämä ei merkitse sitä, että tämä päätös olisi pysynyt muuttumattomana, kun otetaan huomioon NCHZ:n taloudellisen tilanteen kehittyminen vuonna 2010.
- 101 Vaikka kantaja väittää, että 26.10.2009 tehtyä analyysiä tukivat tuotantoluvut ja vuoden 2009 syyskuusta marraskuulle tehdyt uudet tilaukset, jotka osoittivat NCHZ:n olleen edelleen toimintakykyinen, koska sen tulokset olivat samankaltaiset kuin vuoden 2009 kahdeksan edeltävän kuukauden aikana saadut tulokset ja koska oli täysi syy uskoa, että yrityksen toiminta houkuttelisi sijoittajia, on todettava, että tehtyjen tilausten tason säilymiselle annettava merkitys on rajallinen sen vuoksi, että lokakuussa 2009 annettiin ilmoitus strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain antamisesta. Lisäksi Slovakian viranomaisten 29.11.2013 komissiolle antamasta toisesta vastauksesta ilmenee, että tuohon aikaan myynnistä ja uusista tilauksista saadut tulot olivat pikemminkin laskusuunnassa. Toisaalta kantajan väitteet perustuvat pelkkiin olettamuksiin tulevista sijoittajista.
- 102 Tästä seuraa, että vaikka olisi katsottava, että ensimmäinen pesähoitaja olisi enemmän kuin pelkällä aikeita koskevalla ilmoituksella puoltanut NCHZ:n toiminnan jatkamista ennen strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain antamista, minkä komissio näyttää olevan valmis hyväksymään, tämä seikka ei kuitenkaan merkitsisi sitä, että hän olisi välttämättä pitäytynyt tässä ratkaisussa koko ensimmäisen konkurssijakson ajan tai että pesähoitaja olisi noudattanut sitä.

2) Väite, jonka mukaan toimivaltainen komitea on vahvistanut ensimmäisen pesähoitajan alkuperäisen päätöksen

- 103 Kantajan mukaan ole mitään syytä uskoa, että toimivaltainen komitea ei olisi vahvistanut ensimmäisen pesähoitajan alkuperäistä päätöstä. Kantaja väittää, että oli jo heti selvää, että NCHZ:n selvitystilaan asettamisen tapauksessa konkurssia edeltävät velkojat eivät olisi saaneet mitään korvausta eikä niillä olisi siten mitään menetettävää, jos ne äänestäisivät tämän yrityksen toiminnan jatkamisen puolesta, ja että sekä etuoikeutetut velkojat että velkojainkokous ja konkurssituomioistuin olisivat puoltaneet NCHZ:n toiminnan jatkamista. Väitteidensä tueksi kantaja vetoaa maaliskuun 2014 analyysiin, joka laadittiin jälkikäteen komission nimenomaisesta pyynnöstä. Kantajan mukaan oli selvää, että alueen

- puhdistuskustannukset olisivat miljoonia euroja ja etusijalla konkurssia edeltäviin saataviin nähden. Kantaja toteaa lisäksi, että talouden indikaattorit vuonna 2009 olivat myös varmasti paremmat kuin vuonna 2010 ja että vaikka NCHZ:n todellista kehitystä häittäsi vuonna 2010 markkinoilla ilmennyt tietty kehitys, sitä ei voitu ennakoida vuoden 2009 lopulla. Kantaja väittää myös, että vaikka NCHZ:n toiminnan jatkaminen ei olisi ollut konkurssin jälkeisten vakuudettomien julkisten velkojien etujen mukaista, nämä eivät olisi voineet vastustaa sitä.
- 104 Kantajan väitteet perustuvat ensinnäkin olettamuksiin ja vakuutteluihin siltä osin kuin se tukeutuu 26.10.2009 tehtyyn analyysiin, jota ei voida pitää riittävänä (ks. edellä 98–101 kohta), eikä mainitse yhtään analyysiä, joka olisi tehty ensimmäisen konkurssijakson aikana. Tällaisen analyysin puuttuminen ei ole yllättävää, sillä kuten kantaja itse toteaa (ks. edellä 91 kohta), riippumatta silloisen analyysin sisällöstä ja johtopäätöksestä NCHZ:n toiminnan oli jatkuttava (riidanalaisen päätöksen 80 perustelukappale). Slovakian viranomaiset totesivat 13.1.2014 antamassaan kolmannessa vastauksessa komissiolle, että vaikka ne katsoivat, että tämän jälkeen tehtyjen päätösten perusteella näytti selvästi siltä, että toimivaltainen komitea olisi puoltanut NCHZ:n toiminnan jatkamista, se, mitä kyseinen komitea olisi lopulta päättänyt joulukuussa 2009, ei ollut niiden tiedossa.
- 105 Toiseksi se, että tärkeimpien raaka-aineiden ja tiettyjen tuotteiden hintataso saattoi muuttua epäedullisesti, kuten tapahtui kantajan vastauskirjelmässä toteaman mukaisesti, on seikka, joka tehtävää hoitavan pesänhoitajan ja toimivaltaisen komitean olisi pitänyt ottaa huomioon. Vaikka kantaja väittää, että tämä kehitys ei ollut ennakoitavissa, kun ensimmäinen pesänhoitaja otti kantaa NCHZ:n toiminnan jatkamiseen, eikä välttämättä ollut tiedossa edes vuoden 2009 lopulla, on kuitenkin todettava, että 26.10.2009 tehdyssä analyysissä energian hinnannousu ja tuotteiden hinnanlasku mainittiin perusteluina negatiiviselle tulokselle vuoden 2009 kesä- ja heinäkuun välillä ja että kysymys strategisten raaka-aineiden hinnasta ilmoitettiin vuoden 2009 viimeisen neljänneksen rahoituksen hallintaa koskevana riskitekijänä.
- 106 Kolmanneksi on todettava, että vaikka katsottaisiin olleen yleisesti tiedossa, että puhdistuskustannukset olisivat olleet huomattavia NCHZ:n toiminnan lakatessa, kysymys oli kuitenkin siitä, olisivatko tehtävää hoitava pesänhoitaja ja toimivaltainen komitea, súd v Trenčine mukaan lukien, todella katsoneet, että NCHZ:n toiminnan jatkaminen oli ratkaisu, josta oli pidettävä kiinni. Kantajan väitteet perustuvat tältä osin kuitenkin vain olettamuksiin.
- 107 Toimivaltaisen komitean jäsenten eli etuoikeutettujen velkojien ja velkojainkokouksen päätökset, jotka olisi pitänyt toimittaa konkurssilain mukaisesti ratkaisua varten súd v Trenčínelle, eivät ensinnäkään olleet tiedossa.
- 108 Asian kannalta on nimittäin merkityksetöntä, että kantajan mukaan Fond národného majetku Slovenskej Republiky (Slovakian valtion omaisuusrahasto), joka oli konkurssia edeltävä sekä vakuudeton että etuoikeutettu julkinen velkoja, totesi Slovakian viranomaisten komissiolle 2.9.2013 antamaan ensimmäiseen vastaukseen liitettyssä lausunnossa, että se olisi äänestänyt NCHZ:n toiminnan jatkamisen puolesta. Tämän rahaston lausunto on annettu heinäkuussa 2013 eli ensimmäisen konkurssijakson jälkeen.
- 109 Vaikka kantaja väittää, että konkurssia edeltävillä velkojilla ei ollut minkäänlaista riskiä, se sivuuttaa kuitenkin sen, että asiakirja-aineiston mukaan etuoikeutettujen velkojien saatavat kasvoivat ensimmäisen konkurssijakson aikana. Se mainitsee myös Novákyn kunnan (Slovakia) ja Environmentálny fondin (ympäristörahasto, Slovakia) saatavien kasvua koskevat luvut jo vuoden 2009 lopulta, ja nämä luvut ilmenevät myös asiakirja-aineistosta. Olisi siten virheellistä katsoa ilman tarkempaa analyysiä, että näiden velkojien tilanne olisi ollut niin selvä, että ne olisivat tuolloin voineet äänestää vain NCHZ:n toiminnan jatkamisen puolesta.

- 110 Lisäksi kantaja väittää, että velkojainkokouksen muodostivat viisi yksityistä velkojaa, kaikki vakuudettomia velkojia, jotka olivat tuolloin kaikki yksityisiä ja äänestäneet NCHZ:n toiminnan jatkamisen puolesta 11.1.2010. On kuitenkin todettava, että tällaista 11.1.2010 tehtyä päätöstä ei voida pitää merkityksellisenä, sillä NCHZ:aan sovellettiin jo tuolloin strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain säännöksiä. Tällä äänestyksellä saattoi olla vain symbolinen arvo, minkä lisäksi siihen saattoi vaikuttaa kyseisen lain soveltaminen. Lisäksi ei ole minkäänlaista varmuutta tai edes viitettä siitä, että tämä äänestys olisi toistunut samanlaisena, kun NCHZ:n taloudellinen tilanne huononi ensimmäisen konkurssijakson aikana vuonna 2010.
- 111 Siltä osin kuin *súd v Trenčín* oli määrä antaa päätös velkojainkokouksen ja etuoikeutettujen velkojien jälkeen, ei ole minkäänlaista varmuutta sen päätöksestä, ja kantaja tyytyy vastauksessaan komission väitteeseen toteamaan, että se olisi määrännyt toiminnan jatkamisesta, kuten se teki vuonna 2011.
- 112 Kantaja väittää, että vaikka NCHZ:n toiminnan jatkaminen ei olisi ollut tiettyjen konkurssin jälkeisten julkisten velkojien intressissä, kuten sosiaalivakuutusyhtiön ja sairausvakuutusyhtiön, joilla oli noin 83 prosenttia kaikista konkurssin jälkeen syntyneistä maksamattomista julkisista veloista, kyseiset velkoja eivät olisi voineet vastustaa sitä. Kantaja lisää, että vaikka kaikilla näillä velkojilla olisi ollut oikeus esittää näkemyksensä NCHZ:n toiminnan jatkamisesta – mitä niillä ei ollut –, niiden vastustus ei olisi voinut vaikuttaa lopulliseen päätökseen, sillä konkurssin jälkeisen velan kokonaismäärä oli 8,5 miljoonaa euroa vuoden 2009 lopussa, ja julkisten velkojien saatavat olivat alle 9 prosenttia tästä määrästä.
- 113 Konkurssilain säännöksistä, erityisesti kyseisen lain 83 §:n 4 momentista, ei tosin ilmene, että käsiteltävän asian olosuhteissa sosiaalivakuutusyhtiö voisi osallistua NCHZ:n toiminnan jatkamisesta tehtävään päätökseen *súd v Trenčín* (ks. vastaavasti tuomio 13.12.2018, *AlzChem v. komissio*, T-284/15, EU:T:2018:950, 151 kohta (ei julkaistu)).
- 114 Jos kuitenkin oletetaan, että kaikki kantajan esittämät luvut pitävät paikkansa, tehtävää hoitavan pesähoitajan on todettava olleen vastuussa konkurssin jälkeisten saatavien maksamisesta. Se, että NCHZ:n velkojen annettiin kasvaa ensimmäisen konkurssijakson aikana, oli tämän velvollisuuden vastaista. On korostettava komission tavoin, että vaikka on totta, että konkurssissa oleva yritys voi todella harjoittaa toimintaa, vaikka sen toiminta on tappiollista, ensimmäinen pesähoitaja oli ilmoittanut nimenomaisesti pyrkivänsä varmistamaan, ettei tällaista tilannetta synny (ks. edellä 100 kohta).
- 115 Kantajan väite perustuu lisäksi olettamaan, jonka mukaan toimivaltainen komitea ei olisi tutkinut tai olisi pitänyt merkityksettöminä vuoden 2009 lopussa ajateltavissa olleita näkymiä julkisten saatavien kasvusta vuonna 2010, jos NCHZ:n toimintaa päätetään jatkaa. Kantaja myönsi istunnossa vastauksessaan unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen, että tilanteessa, jossa konkurssin jälkeisiä velkoja olisi erittäin suuri määrä toimintaa jatkettaessa, konkurssia edeltävät velkojat olisivat ensimmäisinä kääntyneet pesähoitajan puoleen vaatiakseen toiminnan keskeyttämistä, jotta ne säilyttäisivät mahdollisuuden saataviensa perimisestä.
- 116 Neljänneksi ei voida hyväksyä kantajan väitteitä, joilla se kritisoi sitä, että vaikka komissio ei kyseenalaistanut Slovakian viranomaisilta itse pyytämänsä maaliskuun 2014 analyysin paikkansapitävyyttä, se ei hyväksynyt sitä todisteeksi, koska se väitti, että se oli lyhyt ja hypoteettinen ja laadittu vasta jälkikäteen (riidanalaisen päätöksen 87 perustelukappale).
- 117 Toisin kuin kantaja väittää, maaliskuun 2014 analyysi on vähintäänkin epätäydellinen. Konkurssia edeltävien velkojien, joilla saattoi olla myös konkurssin jälkeisiä velkoja (ks. edellä 109 kohta), oli nimittäin tärkeää tietää NCHZ:n toiminnan jatkamisen potentiaaliset kustannukset. Analyysissä ei anneta tältä osin minkäänlaista tietoa.

- 118 Asiassa ei voida hyväksyä myöskään kantajan väitteitä, joilla se kyseenalaistaa komission arvioinnin maaliskuun 2014 analyysin hypoteettisesta luonteesta ja jälkikäteen laaditun analyysin merkityksettömyydestä.
- 119 Kantaja kritisoi sitä, että komissio on riidanalaisessa päätöksessä hylännyt todisteet vetoamalla siihen, että ne ovat tapahtuman jälkeiseltä ajalta, esittämättä merkityksellistä selitystä, lukuun ottamatta yksittäisessä alaviitteessä olevaa viittausta oikeuskäytäntöön, vaikka tässä oikeuskäytännössä ei tueta komission väitettä jälkikäteen laaditun analyysin merkityksettömyydestä. Kantajan mukaan maaliskuun 2014 analyysi oli erityisen luotettava, koska NCHZ:n selvitystilaan asettamisesta johtuvat tärkeimmät kustannustekijät liittyivät tämän yrityksen toiminnan luonteeseen sekä kemianteollisuuden sitoumuksiin, eikä mikään NCHZ:n taloudellisen tilanteen muutos konkurssin kuluessa olisi voinut vaikuttaa niihin. Komissio ei ole kiistänyt kyseisten tosiseikkojen ja lukujen paikkansapitävyyttä. Kantajan mukaan tämänkaltaisessa tilanteessa analyysi voidaan tehdä jälkikäteen (ks. vastaavasti tuomio 29.3.2007, *Scott v. komissio*, T-366/00, EU:T:2007:99, 136–138 kohta). Lisäksi strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain soveltamisen vuoksi tehtävää hoitava pesänhoitaja ei ole voinut tehdä perusteellista analyysiä tuona ajankohtana, minkä vuoksi NCHZ:n tilanne eroaa tilanteista, joista oli kyse komission riidanalaisen päätöksen alaviitteessä 13 mainitsemassa oikeuskäytännössä. Kantajan mukaan on nimenomaan erotettava toisistaan arviointiperuste, joka vahvistettiin 1.12.1998 annetussa tuomiossa *Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579)*, ja markkinataloustoimija-arviointiperuste. Kun markkinataloustoimija-arviointiperustetta sovellettaessa voidaan epäillä jälkikäteen laaditun analyysin merkityksellisyyttä tietyissä olosuhteissa, tässä tuomiossa edellytetty analyysi, jolla olisi tarkoitus selvittää, olisiko NCHZ jatkanut toimintaansa siinäkin tilanteessa, että siihen olisi sovellettu yleisiä konkurssisäännöksiä, edellyttäisi jo määritelmän mukaan jälkikäteen tehtävää hypoteettista analyysiä. Tässä tuomiossa vahvistetun arviointiperusteen nojalla olisi arvioitava sitä, mitä olisi todennäköisesti tapahtunut, jos strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevaa lakia ei olisi ollut olemassa.
- 120 Toisin kuin kantaja väittää, 1.12.1998 annetun tuomion *Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579)* 36 kohdassa ei vahvisteta vaatimusta ”hypoteettisesta vaihtoehtoisesta analyysistä”, vaan siinä pyritään vastaamaan komission kyseisen tuomion taustalla olleessa asiassa esittämään väitteeseen, jonka mukaan riidanalaisesta toimenpiteestä johtuvat tulojen menetykset voivat johtaa siihen, että valtio menettää verotuloja, mikä merkitsi valtion varojen siirtoa kyseisen toimenpiteen johdosta. Missään muussa tämän tuomion kohdassa ei vahvisteta ”hypoteettisen vaihtoehtoisen analyysin” vaatimusta.
- 121 Siltä osin kuin kyse on komission arvioinnista, joka koskee maaliskuun 2014 analyysin laatimista jälkikäteen ja sen merkityksettömyyttä, on kiistatonta, että ilman strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain soveltamista NCHZ:aan joukkovähentämisille ei olisi asetettu estettä ja toimivaltaisen komitean olisi pitänyt päättää tämän yrityksen toiminnan jatkamisesta, eikä se olisi ollut automaattista. Toisin kuin kantaja väittää, tilanteen, joka syntyi sovellettaessa strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevaa lakia NCHZ:aan, ja tilanteen, joka olisi syntynyt, jos NCHZ:aan olisi sovellettu yleisiä konkurssisäännöksiä, vertailu voi perustua vain analyysiin, joka on tehty tilanteen tuntemisen ja niiden tietojen pohjalta, jotka olivat olemassa ajankohtana, jona päätös NCHZ:n toiminnan mahdollisesta jatkamisesta oli tehtävä, ja jolloin se oli luokiteltu strategisesti tärkeäksi yritykseksi (ks. vastaavasti julkisasiamies Fennellyn ratkaisuehdotus *Ecotrade, C-200/97, EU:C:1998:378*, 31 kohta).
- 122 Kantaja ei väitä, että maaliskuun 2014 analyysi olisi tehty siltä ajalta olevien tietojen pohjalta, jolloin NCHZ luokiteltiin strategisesti tärkeäksi yritykseksi. Kyseisestä analyysistä, jonka kantaja on toimittanut, ilmenee, että pesänhoitaja ei ole laatinut sitä vuonna 2009 käytettävissä olleiden tietojen perusteella, vaan hän on käyttänyt joulukuulta 2010 olevia tietoja selvittääkseen, saattoivatko nämä tiedot olla päteviä joulukuussa 2009, tarkastelematta niitä uudelleen muutoin kuin todetakseen, että osassa niistä aika ei ollut merkittävä tekijä. Hän korosti myös sitä, että joulukuulta 2009 oli vaikeaa saada tietoja.

- 123 Näin ollen ei voida pitää varmana sitä, että maaliskuun 2014 analyysi vastaisi NCHZ:n tilanteen analyysiä, joka olisi voitu tehdä, jos tätä yritystä ei olisi luokiteltu strategisesti tärkeäksi yritykseksi. Komission riidanalaisessa päätöksessä esittämää arviointia, jonka mukaan maaliskuun 2014 analyysillä ei ollut merkitystä siltä osin kuin se oli hypoteettinen ja laadittu vasta jälkikäteen, ei voida pitää virheellisenä.
- 124 Viidenneksi kantajan mukaan yksikään todiste ei osoita, että NCHZ:n välitön selvitystilaan asettaminen olisi ollut relevanttia. Se vetoaa tämän väitteensä tueksi siihen, että komissio ei ole riidanalaisessa päätöksessä tarkastellut muodollisen tutkintamenettelyn aikana toimitettujen todisteiden sisältöä ja on vain osoittanut yleisesti ja mielivaltaisesti suhtautuvansa niihin skeptisesti (riidanalaisen päätöksen 83, 84 ja 87 perustelukappale) esittämättä minkäänlaista näyttöä tukeakseen näkemystään, jonka mukaan toimivaltainen komitea ei olisi hyväksynyt sitä, että NCHZ toimintaa jatkuu. Komissio ei ole kyseenalaistanut Slovakian viranomaisten toimittamia lukuja ja tietoja ja on myöntänyt siten selvästi niiden pitävän paikkansa.
- 125 Toisin kuin kantaja väittää, on katsottava, että kyseessä olevan jäsenvaltion, tässä tapauksessa Slovakian tasavallan, eikä komission on näytettävä, että tilanne olisi ollut samanlainen, jos NCHZ:aan olisi sovellettu yleisiä konkurssisäännöksiä eikä strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevaa lakia. Komissio on riidanalaisessa päätöksessä esittänyt syyt, joiden vuoksi se ei ole hyväksynyt tältä osin toimitettuja tietoja (ks. edellä 98–101 ja 116–123 kohta), ja toisin kuin kantaja väittää, on todettava, että komissio ei ole myöntänyt Slovakian hallituksen esittämien lukujen ja tietojen oikeellisuutta. Näin ollen kantajan väite, jonka mukaan yksikään todiste ei osoita, että välitön selvitystilaan asettaminen olisi ollut relevanttia, on hylättävä.
- 126 Kun otetaan lisäksi huomioon edellä 91 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö, se, ettei strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain soveltamisesta NCHZ:aan ollut riittävää ja kyseiseltä ajalta tehtyä tutkimusta, jossa olisi tarkasteltu tämän yrityksen toiminnan jatkamista julkisten velkojien etujen kannalta, oikeuttaa sen, että vastoin kantajan väitteitä komission oli tarpeen vastata riidanalaisessa päätöksessä Slovakian valtion väitteisiin kustannuksista, joita NCHZ:n selvitystilaan asettamisesta olisi aiheutunut sosiaalivakuutusyhtiölle ja jotka perustuivat maaliskuun 2014 analyysiin.
- 127 Toisin kuin kantaja väittää, ei siis voida katsoa, ettei ollut mitään syytä uskoa, että toimivaltainen komitea ei olisi vahvistanut ensimmäisen pesänhoitajan alkuperäistä päätöstä.
- 128 Lisäksi on hylättävä kantajan väitteet, jotka se on esittänyt vastauksena komission väitteeseen ja joiden mukaan päätös NCHZ:n toiminnan jatkamisesta olisi tehty joka tapauksessa eikä se ole ristiriidassa sen Slovakian hallituksen päätöksen kanssa, jonka mukaan NCHZ:aan sovelletaan strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevaa lakia. Kantajan mukaan tätä viimeksi mainittua päätöstä tarkasteltaessa on pidettävä mielessä, että talous- ja rahoituskriisi oli tuolloin pahimmillaan, ja katsottava, että pelon vallassa ja kenties vuoden 2010 tulevia vaaleja silmällä pitäen kyseinen hallitus toimi ennakoivalla tavalla ilman konkreettisia tietoja NCHZ:n todellisesta tilanteesta ja ilman, että ensimmäinen pesänhoitaja olisi pyytänyt Slovakian valtiota puuttumaan asiaan.
- 129 Nämä kantajan väitteet eivät ole vakuuttavia, sillä ne perustuvat oletamaan siitä, että Slovakian valtio on antanut lain ja päättänyt sen soveltamisesta yhteen ainoaan yritykseen ilman konkreettisia tietoja sen tilanteesta. On muistutettava, että ensimmäisen pesänhoitajan oli annettava tietoja Slovakian viranomaisille, minkä se teki 26.10.2009 tehdyllä analyysillä (ks. edellä 96 kohta). Jos päätöksen, jonka toimivaltainen komitea tekisi, sisältö oli tuolloin niin selvä kuin kantaja väittää, Slovakian viranomaisilla ei ollut mitään syytä epäillä sitä, että NCHZ pidettäisiin toiminnassa. Sen sijaan kantajan esille tuoma pelko vaalien osalta on omiaan osoittamaan, että toimivaltainen komitea olisi voinut tehdä toisenlaisen päätöksen eli päättää NCHZ:n selvitystilaan asettamisesta, kun otetaan huomioon NCHZ:n taloudellinen tilanne ja sen kehitysnäkymät.

130 Kaiken edellä esitetyn perusteella kantajan väite, jonka mukaan silloin, jos NCHZ:aan olisi sovellettu yleisiä konkurssisäännöksiä, toimivaltainen komitea olisi vahvistanut tehtävää hoitavan pesänhoitajan päätöksen ja päättänyt NCHZ:n toiminnan jatkamisesta, on hylättävä.

3) Väite, jonka mukaan toimivaltaisen komitean päätös olisi antanut asiakkaille ja toimittajille saman varmuuden kuin strategisesti tärkeitä yrityksiä koskeva laki

131 Kantajan mukaan ensinnäkin toimivaltaisen komitean päätös olisi antanut asiakkaille ja toimittajille saman varmuuden kuin strategisesti tärkeitä yrityksiä koskeva laki, toisin kuin komissio väittää (riidanalaisen päätöksen 88 perustelukappale). Se katsoo, että vaikka komission väitteet olisivat paikkansapitäviä – mitä ne eivät ole –, tällä varmuudella olisi ollut vaikutusta NCHZ:n velkojen (osittaisen) maksamisen todennäköisyyden asteeseen ja määrään vain tämän yrityksen toiminnan jatkamisen tilanteessa eikä sen välittömän selvitystilaan asettamisen tilanteessa. Kantaja kiistää lisäksi komission arvioinnin, jonka mukaan se, että strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain soveltamisen vuoksi asiakkaat ja toimittajat saattoivat olla varmempia siitä, että NCHZ jatkaisi toimintaansa ainakin kyseisen lain voimassaolon päättymiseen saakka, on osoitettu sillä, että kyseisen lain soveltamisesta huolimatta NCHZ menetti asiakkaita vuosina 2009 ja 2010 (riidanalaisen päätöksen 85 ja 86 perustelukappale).

132 Komissio katsoo riidanalaisessa päätöksessä, että NCHZ ja kolmannet osapuolet, erityisesti sen asiakkaat ja toimittajat, olivat saaneet ensimmäisen toimenpiteen perusteella varmuuden tämän yrityksen toiminnan jatkumisesta, kun taas konkurssissa olevan yrityksen toiminnan jatkuminen ei olisi koskaan turvattua normaalissa konkurssimenettelyssä, ja NCHZ oli siten saanut etuoikeutettua kohtelua verrattuna samanlaisessa tilanteessa oleviin kilpailijoihinsa (riidanalaisen päätöksen 78, 85, 89 ja 90 perustelukappale). Komissio toteaa, että NCHZ menetti asiakkaita vuosina 2009 ja 2010 strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain soveltamisen muodostamasta suojasta huolimatta, kuten pesänhoitajan kyseisen lain voimassaolon päättymisen jälkeen laatimasta taloudellisesta analyysistä käy ilmi (riidanalaisen päätöksen 86 perustelukappale). Komissio katsoo, että ”jos [kyseistä] lakia ei olisi sovellettu NCHZ:aan, yritykselle olisi –– koitunut tästä muitakin kielteisiä seurauksia (asiakkaat olisivat esimerkiksi vaihtaneet toimittajansa luotettavampaan), mikä olisi huomattavasti lisännyt riskiä siitä, että velkojat olisivat päättäneet lopettaa [yrityksen] toiminnan tässä vaiheessa” (riidanalaisen päätöksen 88 perustelukappale).

133 Riidanalaisesta päätöksestä ilmenee siis selvästi, että komissio on paitsi ottanut huomioon tilanteen ajankohtana, jona NCHZ:aan sovellettiin strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevaa lakia, myös tarkoittanut todeta, että päätös NCHZ:n toiminnan keskeyttämisestä olisi voitu tehdä vuoden 2010 kuluessa, kun taas kyseinen laki oli voimassa koko ensimmäisen konkurssijakson ajan eli hieman yli vuoden ja jähdytti siten tilanteen koko kyseiseksi ajanjaksoksi. Kantaja itse korostaa, että kun konkurssipesän hoitajan strategian todetaan epäonnistuneen, toimivaltainen komitea on kutsuttava koolle konkurssilain 88 §:n 2 momentin mukaisesti.

134 Kantajan väitteissä ei oteta huomioon sitä, että konkurssia edeltävien velkojen, erityisesti julkisten velkojen, konkurssin jälkeiset saatavat saattoivat kasvaa NCHZ:n toiminnan jatkuessa ensimmäisen konkurssijakson aikana ja että jos NCHZ:n toimintaa jatkettaisiin, niiden intressissä oli se, että NCHZ tuottaa voittoa, jotta niiden konkurssin jälkeiset saatavat maksettaisiin, sillä muutoin niille aiheutuisi lisätappiota konkurssia edeltävien saatavien lisäksi. Kuten komissio toteaa (riidanalaisen päätöksen 86 perustelukappale), tilanteessa, jossa asiakkaita tai toimittajia menetetään, nämä velkojat olisivat voineet tarkistaa tilanteensa vuoden 2010 aikana, jos NCHZ:aan olisi sovellettu yleisiä konkurssisäännöksiä. Lisäksi myös pelkästään konkurssia edeltävät velkojat olisivat saattaneet puoltaa NCHZ:n toiminnan keskeyttämistä (ks. edellä 115 kohta).

- 135 Vaikka – kuten kantaja väittää – strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain soveltaminen ei taannut toimitusten tosiasiallista toteutumista, se takasi henkilöstön säilymisen joukkovähentämisen estämisen vuoksi ja sillä varmistettiin muun muassa asiakkaille ja toimittajille, että NCHZ:n toiminta jatkuisi ainakin kyseisen lain voimassaolon päättymiseen saakka muun muassa julkisten saatavien maksamattomasta määrästä riippumatta.
- 136 Kantaja ei ole esittänyt mitään näyttöä, joka osoittaisi, miten toimivaltaisen komitean päätös olisi antanut saman varmuuden kolmansille osapuolille niin, että NCHZ:n toiminnan olisi edellytetty jatkuvan strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain soveltamisaikaa vastaavan ajan. Asiassa ei ole väitetty, että konkurssilain säännösten mukaisesti toimivaltaisen komitean olisi ollut mahdollista tai että se olisi edes ajatellut vahvistaa tällaista NCHZ:n toiminnan varmaa jatkumisaikaa. Kantaja itse asiassa vain toteaa, että kun otetaan huomioon NCHZ:n toiminnan jatkumisaika toisen konkurssijakson aikana, on mahdollista olettaa, että toimivaltaisen komitean päätös jatkaa NCHZ:n toimintaa vuoden 2009 viimeisen neljänneksen aikana olisi voinut olla kestoaltaan vastaava.
- 137 Lisäksi siltä osin kuin kyse on komission riidanalaisen päätöksen 86 perustelukappaleessa mainitsemasta asiakkaiden menettämisestä vuosina 2009 ja 2010, kantaja tyytyy vetoamaan vuoden 2009 lopun vakauteen. Asiakirja-aineistosta ilmenee, että tuohon aikaan sen myynnistä ja uusista tilauksista saamat tulot pikemminkin laskivat (ks. edellä 101 kohta). Näin ollen ei ole varmaa, että kantajan esille tuoma vakaus saattoi jatkua ensimmäisen konkurssijakson ajan yleisten konkurssisäännösten soveltamisen tapauksessa.
- 138 Toiseksi vastauksena komission väitteeseen, jonka mukaan NCHZ:n tilannetta konkurssiin asettamisen ja strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain antamisen – mitä seurasi sen soveltaminen NCHZ:aan – välisenä aikana vääristivät jossain määrin julkiset tiedot, joissa todettiin selvästi, että lainsäädännöllistä ratkaisua valmisteltiin, kantaja väittää, että vaikka komissio viittaa useisiin lausuntoihin, ne on kaikki annettu samana päivänä, 26.10.2009, jolloin Slovakian talousministeri vieraili NCHZ:n alueella. Kantajan mukaan julkiset lausunnot on annettu vain kymmenen päivää ennen strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain antamista, minkä vuoksi niiden vaikutus rajoittuu ajanjaksoon ennen tämän lain antamista, kun taas kaksi ensimmäistä kuukautta NCHZ:n konkurssihakemuksen jättämisen jälkeen olivat ratkaisevia sen toiminnan jatkamisen onnistumisen varmistamiseksi konkurssimenettelyn ajan, sillä NCHZ:n johdon ja ensimmäisen pesänhoitajan oli käytävä lukuisia neuvotteluja tärkeimpien asiakkaiden ja toimittajien kanssa. Edellä mainitut lausunnot merkitsevät kantajan mukaan pikemminkin vahvaa näyttöä NCHZ:n taloudellisesta vahvuudesta konkurssimenettelyn aikana.
- 139 Tältä osin on ensinnäkin katsottava, kuten komissio toteaa, että vaikka NCHZ:n oletettaisiin toteuttaneen hyvää viestintästrategiaa, se ei kuitenkaan voinut taata yhtiön kaupallisten suhteiden säilymistä. Lisäksi on jo tuotu esille, että ensimmäinen pesänhoitaja oli ilmoittanut aikovansa tehdä kaiken mahdollisen pitääkseen NCHZ:n toiminnassa. Kuten komissio korostaa, komission ensin mainitsemasta, 26.10.2009 julkaistusta artikkelista ilmenee, että Slovakian talousministeriön tiedottaja oli ilmoittanut lehdistölle, että strategisesti tärkeitä yrityksiä koskeva laki oli valmisteilla, ja että jo yksin tämä seikka oli vakuuttanut NCHZ:n velkojat. Samassa artikkelissa todetaan Slovakian talousministerin korostaneen julkisissa lausunnoissaan, että kyseisen lain oli määrä merkitä toimittajille tietynlaista taetta siitä, etteivät ne menetä saataviaan. Lisäksi komission mainitsemasta toisesta artikkelista, joka on julkaistu 26.10.2009, ilmenee, että samana päivänä Slovakian talousministeri oli vieraillessaan NCHZ:ssa esitellyt strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain, joka oli valmisteilla ja jonka oli määrä auttaa tätä yritystä ja antaa takeita sen velkojille.
- 140 Kantajan väite, jonka mukaan toimivaltaisen komitean päätös olisi antanut saman varmuuden asiakkaille ja toimittajille kuin strategisesti tärkeitä yrityksiä koskeva laki, on näin ollen hylättävä.

4) Väite, jonka mukaan NCHZ ei ole saanut mitään lisäetua toimintansa jatkamisesta strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevassa laissa edellytetyllä tavalla

- 141 Vastauskirjelmässä vastauksena komission väitteeseen, jonka mukaan NCHZ:n toiminnan tappiollinen jatkaminen on todennäköisesti vaikuttanut velkojen velkojen etuoikeusjärjestykseen, mikä on kenties ilmennyt valtion luopuessa saatavistaan, kantaja väittää, että ensimmäisen konkurssijakson aikana tehtävää hoitavan pesähoitajan oli sovellettava myös yleisiä konkurssisäännöksiä, ja kun konkurssissa olevan yhtiön toimintaa jatketaan sen myyntiä varten toiminnan jatkuvuuden periaatteen mukaisesti, velkojia, joilla on konkurssia edeltäviä saatavia, suositaan riippumatta siitä, ovatko ne julkisia vai yksityisiä velkojia. NCHZ ei siten ole saanut mitään lisäetua toimintansa jatkamisesta strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevassa laissa säädetyllä tavalla.
- 142 Nämä väitteet eivät voi menestyä.
- 143 Kantaja ei ensinnäkään voi pätevästi väittää, että maksamattomat velat eivät johtuneet niinkään strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain täytäntöönpanosta vaan ennen kaikkea normaalista toiminnasta konkurssimenettelyn aikana. Tällainen väite merkitsee sitä, että konkurssissa olevan yhtiön toiminta on väistämättä tappiollista. Konkurssilain 88 §:n 2 momentin mukaan tällaisessa tapauksessa, joko ensimmäisen konkurssijakson alussa tai sen aikana, tehtävää hoitavan pesähoitajan olisi pitänyt kääntyä toimivaltaisen komitean puoleen saadakseen ohjeita NCHZ:n toiminnan jatkamisesta, sillä konkurssilaissa otetaan ensin huomioon velkojen edut. Konkurssia edeltävät velkojat olisivat myös voineet varoittaa kyseistä pesähoitajaa tältä osin (ks. edellä 115 kohta). Yleisiä konkurssisäännöksiä sovellettaessa oli siis mahdollisuuksia rajoittaa tappiollista toimintaa, mikä ei ollut mahdollista strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevaa lakia sovellettaessa.
- 144 Toiseksi sen seurauksena, että NCHZ:n toimintaa jatkettiin strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevassa laissa edellytetyllä tavalla, tämän yrityksen oli maksettava takaisin tuotantoon liittyvät velkansa, millä saattoi sen taloudellisessa tilanteessa olla vain kielteinen vaikutus sen velkojen maksamiseen kahdelle valtion laitokselle eli sosiaalivakuutusyhtiölle ja sairausvakuutusyhtiölle.
- 145 Lisäksi tässä yhteydessä joukkovähentämisten estäminen, josta niin ikään säädettiin strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevassa laissa, pahensi tilannetta. Kuten kantaja toteaa, jos NCHZ:aan olisi sovellettu yleisiä konkurssisäännöksiä, joukkovähentämisistä olisi päätetty konkurssimenettelyn alussa eikä vuonna 2011, kuten nyt tapahtui. Kantaja vetoaa tosin siihen, että NCHZ:n kustannukset olisivat alentuneet huomattavasti ja että todellisuus oli toisenlainen, sillä koska NCHZ ei voinut käyttää tätä mahdollisuutta, sille aiheutui lähes tarpeettomia lisäkustannuksia, joista merkittävä osa vastasi maksuja sosiaalivakuutusyhtiölle ja sairausvakuutusyhtiölle. Kantaja jättää kuitenkin huomiotta sen, että NCHZ ei kyennyt vastaamaan kaikista näistä veloista ja että velat näille kahdelle valtion laitokselle kasvoivat, kun taas samaan aikaan NCHZ säilytti edun siitä, että se saattoi pitää työntekijänsä toimintansa jatkamiseksi. Näin ollen kantajan väite, jonka mukaan taloudellisin perustein tapahtuvien irtisanomisten kieltä ei ollut taloudellinen etu NCHZ:lle, ei voi menestyä, ja toisin kuin kantaja väittää, kyseinen este on merkinnyt lisäkustannusta julkisille velkojille verrattuna siihen, mitä olisi seurannut yleisten konkurssisäännösten soveltamisesta.
- 146 Edellä on jo vastattu kantajan väitteeseen, jonka mukaan strategisesti tärkeitä yrityksiä koskeva laki tuotti taloudellista etua vain Slovakian valtiolle, sillä jos NCHZ olisi irtisanonut työntekijänsä aikaisemmin, kyseisen valtion olisi pitänyt vastata olennaisesta osasta näitä kustannuksia työttömyyskorvausten tai muiden sosiaalisten tulonsiirtojen muodossa (ks. edellä 93 kohta).
- 147 Kantajan väite, jonka mukaan NCHZ ei saanut mitään lisäetua NCHZ:n toiminnan jatkamisesta strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevassa laissa edellytetyllä tavalla, ei näin ollen voi menestyä.

148 Kaiken edellä esitetyn perusteella kantajan väitteet, joiden mukaan yleisten konkurssisääntöjen soveltaminen NCHZ:aan olisi johtanut samaan tilanteeseen kuin strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain soveltaminen tähän yritykseen, on hylättävä.

d) Johtopäätös

149 On todettava, että sen seurauksena, että Slovakian viranomaiset luokittelivat NCHZ:n strategisesti tärkeäksi yritykseksi, yhtäältä sen toimintaa oli jatkettava riippumatta sen taloudellisesta tilanteesta ja kyvystä maksaa muun muassa julkiset velkansa ja toisaalta sen henkilöstö oli säilytettävä joukkovähentämisten estämisen vuoksi, jolloin se saattoi jatkaa toimintaansa antamalla asiakkailleen ja toimittajilleen varmuuden toimintansa jatkumisesta vuoden 2010 loppuun saakka. Samaan aikaan strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain soveltaminen NCHZ:aan merkitsi tietyille sen velkojille, erityisesti julkisille velkojille, niiden saatavien kasvuun ensimmäisen konkurssijakson aikana kohdistuvaa riskiä, joka oli väistämätön, kun otetaan huomioon sen taloudellinen tilanne sen strategisesti tärkeäksi yritykseksi luokittelun ajankohtana. Tämä riski sitä paitsi realisoitui ensimmäisen konkurssijakson aikana sekä julkisille velkojille, joilla oli konkurssia edeltäviä ja sen jälkeisiä saatavia, että niille, joilla oli pelkästään konkurssin jälkeisiä saatavia.

150 Ei voida katsoa, että NCHZ saattoi saada tavanomaisissa markkinaolosuhteissa saman edun kuin sen, joka annettiin sen käyttöön valtion varoista edellä 59–61 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla. Markkinataloustoimija-arviointiperuste ei ollut sovellettavissa käsiteltävässä asiassa, ja joka tapauksessa on jäänyt näyttämättä, että ensimmäinen toimenpide täyttäisi kyseisen arviointiperusteen. Ei voida myöskään katsoa, että tilanne olisi ollut samanlainen, jos NCHZ:aan olisi sovellettu yleisiä konkurssisäännöksiä, ja että julkisille velkojille ei ole aiheutunut lainkaan lisäkustannuksia (ks. edellä 94 ja 148 kohta). Tämän viimeksi mainitun seikan osalta kantajan väitteellä, joka koskee 1.12.1998 annettua tuomiota Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579, 36 kohta), ei voida kyseenalaistaa tätä arviointia. Kyseisen tuomion 36 kohdassa todetaan, että sillä perusteella, että kyseisessä asiassa kyseessä olleesta toimenpiteestä saattoi seurata yksityisten velkojien tulojen menetyksiä ja siten mahdollisesti verotulojen menetyksiä, kyseistä toimenpidettä ei voitu luokitella valtiontueksi. Tämän toimenpiteen ja mahdollisen verotulojen menetyksen välinen yhteys oli liian epäsuora (ks. vastaavasti julkisasiamies Fennellyn ratkaisuehdotus Ecotrade, C-200/97, EU:C:1998:378, 24 kohta). Kun otetaan huomioon ensimmäinen toimenpide, komission riidanalaisessa päätöksessä esittämät päätelmät eivät perustu mitenkään vastaaviin päätelmiin tai tällaiseen epäsuoraan yhteyteen.

151 Ensimmäinen toimenpide, jossa yhdistyvät velvollisuus jatkaa NCHZ:n toimintaa ja joukkovähentämisten estäminen, liittyy sekä ensimmäiseen että toiseen tilanteeseen, joihin 1.12.1998 annetussa tuomiossa Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579, 45 kohta) ja 17.6.1999 annetussa tuomiossa Piaggio (C-295/97, EU:C:1999:313, 43 kohta) (ks. edellä 72 kohta) viitataan.

152 Komissio ei näin ollen ole tehnyt virhettä katsoessaan, että kun NCHZ on luokiteltu strategisesti tärkeäksi yritykseksi, tälle yritykselle on annettu taloudellista etua, joka on edellyttänyt valtion varojen käyttöä.

153 Kaiken edellä esitetyn perusteella ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen ja toinen osa on hylättävä.

C Toinen kanneperuste, joka koskee huolellista ja puolueetonta tutkintaa koskevan velvollisuuden laiminlyöntiä sekä komission yhteistyövelvollisuuden laiminlyöntiä

154 Kantajan mukaan komissio on laiminlyönyt velvollisuuden tutkia huolellisesti ja puolueettomasti väitetyt valtiontuen muodostavaa toimenpidettä, sillä sen olisi pitänyt pyytää lisätietoja ennen riidanalaisen päätöksen antamista.

- 155 Komissio, jota väliintulija tukee, kiistää kantajan väitteiden paikkansapitävyyden.
- 156 Kantaja vetoaa ensinnäkin siihen, että jos komissio piti yksityiskohtaisempaa jälkikäteen tehtävää analyysiä tarpeellisenä, sen oli pyydettävä sitä, mitä se ei kuitenkaan tehnyt. Lisäksi maaliskuun 2014 analyysi on virheellisesti jätetty huomiotta pelkästään sillä perusteella, että se on laadittu jälkikäteen, vaikka komissio ei ole kiistänyt sen sisältämien tietojen, joissa aika ei ollut merkittävä tekijä, paikkansapitävyyttä ja luotettavuutta.
- 157 Todistelua valtiontukiasioissa koskevan oikeuskäytännön mukaan komission on toteutettava moitittujen toimenpiteiden tutkintamenettely huolellisesti ja puolueettomasti, jotta sillä on tuen olemassaolon ja mahdollisesti sen sisämarkkinoille soveltumattomuuden tai sääntöjenvastaisuuden toteavaa lopullista päätöstä tehdessään käytettävissään mahdollisimman kattavat ja luotettavat tiedot (tuomio 2.9.2010, komissio v. Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, 90 kohta ja tuomio 3.4.2014, Ranska v. komissio, C-559/12 P, EU:C:2014:217, 63 kohta).
- 158 Komissiolla on oikeus tehdä päätös käytettävissä olevien tietojen perusteella, jos jäsenvaltio SEU 4 artiklan 3 kohtaan perustuvan yhteistyövelvollisuutensa vastaisesti jättää toimittamatta komissiolle tiedot, joita tämä on pyytänyt siltä joko tutkiakseen, miten uutta tai muutettua tukea on luonnehdittava ja soveltuuko se sisämarkkinoille, tai varmistuakseen siitä, että aikaisemmin hyväksytyä tukea käytetään sääntöjenmukaisesti. Ennen tällaisen päätöksen tekemistä komission on kuitenkin kehotettava jäsenvaltiota toimittamaan sille sen asettaman määräajan kuluessa kaikki asiakirjat ja tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta komissio voisi käyttää valvontavaltaansa. Ainoastaan siinä tapauksessa, että jäsenvaltio komission määräyksestä huolimatta jättää toimittamatta pyydettyt tiedot, komissiolla on oikeus lopettaa menettely ja tehdä käytettävissään olevien tietojen perusteella päätös (tuomio 13.9.2010, Kreikka ym. v. komissio, T-415/05, T-416/05 ja T-423/05, EU:T:2010:386, 226 kohta).
- 159 On todettava, että Slovakian viranomaiset ovat toimittaneet 21.3.2014 tehdyn analyysin 14.5.2014 komissiolle antamansa neljännen vastauksen liitteenä.
- 160 Slovakian viranomaiset ovat itse käsitelleet useaan otteeseen kysymystä siitä, mitä olisi tapahtunut joulukuussa 2009, jos NCHZ:aa ei olisi luokiteltu strategisesti tärkeäksi yritykseksi. Ne käsitelivät tätä kysymystä jo 29.11.2013 komissiolle antamassaan toisessa vastauksessa ja 13.1.2014 komissiolle antamassaan kolmannessa vastauksessa. Näin ollen komissiota ei voida kritisoida siitä, että se ei ole pyytänyt Slovakian viranomaisilta uutta analyysiä saadakseen niiden neljännen vastauksen jälkeen lisätietoja. Tältä osin on korostettava, että 13.9.2010 annetun tuomion Kreikka ym. v. komissio (T-415/05, T-416/05 ja T-423/05, EU:T:2010:386) taustalla olleessa asiassa, johon kantaja viittaa, tilanne oli erilainen. Kyseisessä asiassa muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä ei ollut alustavaa arviota riidanalaisista toimenpiteistä sen selvittämiseksi, sisälsivätkö ne tukea, eikä hallinnollisessa menettelyssä ollut millään tavoin nimenomaisesti kyseenalaistettu näitä toimenpiteitä eikä siitä, vastasivatko nämä toimenpiteet markkinaolosuhteita, ollut pyydetty tietoja. Tässä tilanteessa tuomiossa katsottiin, ettei kyseistä jäsenvaltiota voitu moittia siitä, ettei se ollut antanut komissiolle riittäviä tietoja, jotta tämä olisi voinut asian tuntien arvioida riidanalaisia toimenpiteitä, ja että komission olisi pitänyt sen veloitteensa mukaisesti, jonka mukaan sen on tutkittava asia huolellisesti ja puolueettomasti, jotta valtiontukeen liittyvät EUT-sopimuksen määräykset tulisivat asianmukaisesti sovelletuiksi, jatkaa tutkintaansa ja syventää tutkimustaan (ks. vastaavasti tuomio 13.9.2010, Kreikka ym. v. komissio, T-415/05, T-416/05 ja T-423/05, EU:T:2010:386, 240, 246 ja 249 kohta).
- 161 Toisin kuin kantaja väittää, on huomattava, ettei voinut olla ”selvää”, että hallinnolta saatavat tiedot oli hankittava jälkikäteen tehtävän analyysin avulla. Slovakian viranomaiset väittivät 2.9.2013 komissiolle antamassaan ensimmäisessä vastauksessa, että sosiaalivakuutusyhtiöön ja sairausvakuutusyhtiöön oli sovellettava yksityinen velkoja -arviointiperustetta. Kyseiset viranomaiset ilmoittivat 29.11.2013 komissiolle antamassaan toisessa vastauksessa, että ”[Slovakian] valtio oli tehnyt sen, mitä komissio oli

- siltä pyytänyt yksityinen velkoja -arviointiperusteen suhteen”. Ne totesivat myös, että kaikki yksityiset velkojat olivat kannattaneet NCHZ:n toiminnan jatkamista, ja lisäsivät, että yksityinen velkoja -arviointiperustetta oli sovellettava ainoastaan sosiaalivakuutusyhtiöön, kun otetaan huomioon oikeuskäytäntö, NCHZ:n taloudelliset näkökohdat ja hyvän hallinnon periaate. Kantaja korostaa myös, että jälkikäteen tehdyssä analyysissä ”on keskitytty kysymyksiin, joilla on merkitystä valtion varojen siirron ja yksityinen velkoja -arviointiperusteen kannalta”.
- 162 Vaikka oletettaisiin, että yksityinen velkoja -arviointiperuste olisi ollut sovellettavissa, oikeuskäytännön mukaan jälkikäteen tehtävällä analyysillä ei voinut olla merkitystä (ks. vastaavasti tuomio 16.5.2002, Ranska v. komissio, C-482/99, EU:C:2002:294, 71 kohta; ks. vastaavasti ja analogisesti myös tuomio 5.6.2012, komissio v. EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, 105 kohta). Toisin kuin kantaja väittää, tällainen analyysi ei ole ”ilmeisen tarkoituksenmukainen väline” 1.12.1998 annetussa tuomiossa Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579) vahvistetun arviointiperusteen soveltamiseksi. Analyysin todennäköisestä kehityksestä konkurssilain soveltamisen perusteella tai kantajan ilmaisua käyttäen tutkimuksen siitä, ”mitä yksityiset velkojat olisivat päättäneet toimivaltaisessa komiteassa”, oli perustuttava sen ajankohdan tietoihin, jona NCHZ luokiteltiin strategisesti tärkeäksi yritykseksi ja siihen sovellettiin strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevaa lakia (ks. edellä 121 kohta).
- 163 Koska tässä yhteydessä Slovakian viranomaiset olivat toimittaneet vain yhden analyysin, jossa käytettiin myöhempiä tietoja, sekä selityksen noudatetusta menetelmästä 14.5.2014 komissiolle antamansa neljännen vastauksen liitteenä, mikä on riidatonta, on katsottava komission tavoin, ettei sen ollut tarpeen pyytää tältä osin muita tietoja.
- 164 Toiseksi kantaja väittää, että päätös väitetyin valtiontuen takaisin perimisestä tehtiin väliaikaisten lukujen perusteella pyytämättä ensin vahvistusta lopullisista luvuista, mikä merkitsee komission laiminlyöneen ilmeisellä tavalla sekä yhteistyövelvollisuutensa että velvollisuutensa antaa päätöksiä luotettavien tietojen perusteella. Se väittää, että riittävien tietojen pyytäminen muodollisen tutkintamenettelyn päättymisen jälkeen ei voi korjata sitä, että komissio on laiminlyönyt velvollisuutensa pyytää asian kannalta merkityksellisiä tietoja.
- 165 Komissio katsoo riidanalaisessa päätöksessä, että tuen määrä vastasi valtiolle ja valtion laitoksille maksamattomia velkoja, jotka olivat kertyneet ajanjaksona, jona strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevaa lakia sovellettiin NCHZ:aan. Komissio toteaa, että Slovakian viranomaisten toimittamien tietojen perusteella julkisille velkojille maksamattomien saatavien määrä oli 735 817,44 euroa 31.12.2009 ja 5 519 241,54 euroa 31.12.2010. Komissio mainitsee, että nämä määrät vastasivat kaikkein tarkimpia ja suhteellisen varovaisia käytettävissä olleita arvioita maksamattomien saatavien määrästä kyseisinä päivinä. Komission mukaan Slovakian viranomaiset olivat todenneet, ettei julkisille velkojille maksamattomien saatavien määrästä ollut olemassa tarkkaa tietoa ajankohtana, jona NCHZ oli luokiteltu strategisesti tärkeäksi yritykseksi, eikä myöskään silloin, kun strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevaa lakia lakattiin soveltamasta siihen. Komissio päättelee, että tuen määrä oli 4 783 424,10 euroa (riidanalaisen päätöksen 101 perustelukappale).
- 166 On muistutettava, että asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 3 kohdan mukaan toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on periessään sääntöjenvastaisen tuen tuensaajalta takaisin meneteltävä kansallisen lainsäädännön mukaisesti (ks. tuomio 13.2.2014, Mediaset, C-69/13, EU:C:2014:71, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Unionin oikeudessa ei edellytetä, että tällainen tuki peritään takaisin pelkästään takaisin perimisestä tehdyn komission päätöksen perusteella (tuomio 11.9.2014, komissio v. Saksa, C-527/12, EU:C:2014:2193, 39 kohta).
- 167 Tästä seuraa, että valtiontukien alalla yhdessäkään unionin oikeuden säännöksessä ei edellytetä, että komission on, kun se määrää sisämarkkinoille soveltumattomaksi todetun tuen palautettavaksi, vahvistettava palautettavan tuen täsmällinen määrä. On riittävää, että komission päätös sisältää sellaiset

- tiedot, joiden nojalla sen adressaatti voi itse suuremmista vaikeuksista määrittää tuon summan (tuomio 12.10.2000, Espanja v. komissio, C-480/98, EU:C:2000:559, 25 kohta ja tuomio 12.5.2005, komissio v. Kreikka, C-415/03, EU:C:2005:287, 39 kohta).
- 168 Komissio saattoi siis oikeuskäytännön perusteella pätevästi todeta pelkästään kyseisen tuen palauttamisvelvollisuuden ja jättää palautettavien summien täsmällisen määrän laskemisen kansallisten viranomaisten huoleksi (ks. vastaavasti tuomio 12.5.2005, komissio v. Kreikka, C-415/03, EU:C:2005:287, 40 kohta). Jäsenvaltion velvollisuus takaisin perittävän tuen täsmällisen määrän laskemiseen kuuluu osana laajempaan kokonaisuuteen, komissiota ja jäsenvaltioita valtiontukia koskevia EUT-sopimuksen määräyksiä täytäntöön pantaessa molemminpuolisesti sitovaan SEU 4 artiklan 3 kohdassa vahvistettuun vilpittömän yhteistyön velvollisuuteen (ks. vastaavasti tuomio 13.6.2002, Alankomaat v. komissio, C-382/99, EU:C:2002:363, 91 kohta). Tuen määrän täsmällinen määrä voidaan määrittää myöhemmin tuen takaisinperintävaiheessa eli riidanalaisen päätöksen antamisen jälkeen (ks. vastaavasti tuomio 13.12.2017, Kreikka v. komissio, T-314/15, ei julkaistu, EU:T:2017:903, 203 kohta).
- 169 Käsiteltävässä asiassa on huomattava, että kysymystä saatavien määrästä käsiteltiin hallinnollisessa menettelyssä. Tämä käy ilmi muun muassa Slovakian viranomaisten 14.5.2014 antamasta neljännestä vastauksesta. Kuten komissio toteaa, se pyysi nimenomaisesti – minkä Slovakian viranomaisten vastaus osoittaa – ”yksityiskohtaiset tiedot veloista (NCHZ:n julkiset ja yksityiset, etuoikeutetut ja etuoikeudettomat velkojat ja maksettavat määrät) viitenä eri ajankohtana: i) konkurssin alkamisajankohtana, ii) joulukuussa 2009 (NCHZ:n toteaminen strategisesti tärkeäksi yritykseksi), iii) tammikuussa 2011, iv) päivänä, jona NCHZ myytiin Via Chem Slovakielle ja v) konkurssimenettelyn päättyessä”. Määrät, joiden komission on katsonut vastaavan julkisia saatavia kyseisen ajanjakson alussa ja lopussa (riidanalaisen päätöksen 101 perustelukappale), ovat Slovakian viranomaisten ilmoittamien määrien, jotka oli maksettava 31.12.2009 ja 31.12.2010, yhteenlaskettu summa. Slovakian viranomaiset ovat tältä osin täsmentäneet, että niiden vastaus perustui pesänhoitajan käytettävissä olleisiin tietoihin ja että nämä tiedot eivät välttämättä vastanneet saatavien ”todellista” määrää, sillä joulukuussa 2010 voimassa ollut saatava oli voitu maksaa tammikuussa 2011. On näin ollen todettava, että tämä vastaus merkitsee sitä, että käytettävissä olleet tiedot oli toimitettu. Lisäksi on tuotava esille, että kantaja ei kiistä sitä, että komissio on esittänyt takaisin perittävän tuen määrän laskentamenetelmän.
- 170 Edellä esitetyn perusteella komissiota ei voida arvostella siitä, että se ei ole odottanut Slovakian viranomaisten toimittamia uusia lukuja ennen riidanalaisen päätöksen antamista.
- 171 Ei voida myöskään katsoa, kuten kantaja antaa ymmärtää, että komissio olisi halunnut ilmaista paheksuntansa kyseessä olevan toimenpiteen sääntöjenvastaisuuden osalta määräämällä tuensaajan saamaa arvoa suuremman määrän takaisin perittäväksi. Kantaja ei mainitse mitään asiakirja-aineistoon sisältyvää seikkaa tämän väitteensä tueksi.
- 172 Täydellisyysden vuoksi on todettava, että komissiota ja jäsenvaltioita valtiontukia koskevia EUT-sopimuksen määräyksiä täytäntöön pantaessa molemminpuolisesti sitovan SEU 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetun vilpittömän yhteistyön velvollisuuden nojalla (ks. vastaavasti tuomio 13.6.2002, Alankomaat v. komissio, C-382/99, EU:C:2002:363, 91 kohta) komission ja asianomaisten jäsenvaltion on tehtävä yhteistyötä vilpittömässä mielessä. Komissio täsmensi unionin yleisen tuomioistuimen prosessinjohtotoimina esittämiin kysymyksiin (ks. edellä 30 kohta) antamissaan vastauksissa, että kyseessä olevan tuen takaisinperintävaiheessa NCHZ:n eri julkiset velkojat olivat toimittaneet tarkempia lukuja, jotka eivät olleet sen käytettävissä ennen riidanalaisen päätöksen antamista ja jotka koskivat muun muassa Slovenský vodohospodársky podnikin (valtion vesihuoltoyritys, Slovakia) saatavia, ja että näin toimitetuista luvuista ilmeni, että todellinen tukimäärä saattoi olla suurempi kuin riidanalaisessa päätöksessä ilmoitettu tukimäärä, mitä kantaja ei ole kiistänyt.

173 Komissiota ei siis voida arvostella siitä, että se on riidanalaisessa päätöksessä hyväksynyt Slovakian viranomaisten toimittamiin tietoihin perustuvia arvioita tai että se olisi toiminut sille asetetun yhteistyövelvollisuuden vastaisesti.

174 Tästä seuraa, että toinen kanneperuste on hylättävä.

D Ensimmäisen kanneperusteen kolmas osa, joka koskee ilmeistä arviointivirhettä väitetyin valtiontuen määrää laskettaessa

175 Kantaja väittää, että vaikka komissio olisi voinut katsoa perustellusti, että NCHZ:lle oli myönnetty valtiontukea ensimmäisen toimenpiteen perusteella, se on tehnyt ilmeisen arviointivirheen kyseisen tuen määrää laskiessaan.

176 Komissio, jota väliintulija tukee, kiistää kantajan väitteiden paikkansapitävyyden.

177 Komissio katsoo riidanalaisessa päätöksessä, että tuen määrä vastasi Slovakian valtiolle ja valtion laitoksille maksamattomia velkoja, jotka olivat kertyneet ajanjaksona, jona strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevaa lakia sovellettiin NCHZ:aan (riidanalaisen päätöksen 101 perustelukappale) (ks. edellä 165 kohta).

178 Kantajan mukaan suuri osa NCHZ:n maksamattomista veloista olisi kertynyt myös tilanteessa, jossa tämä yritys olisi päätetty purkaa ensimmäisen konkurssijakson aikana. Komissio on sen mukaan tehnyt siten ilmeisen arviointivirheen, kun se ei ole ottanut huomioon näitä velkoja ”vaihtoehtoisessa skenaariossa”. NCHZ:aa ei olisi voitu asettaa selvitystilaan ennen toukokuuta 2010, eikä siihen mennessä kertyneiden maksamattomien julkisten velkojen osuutta voida katsoa strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevasta laista johtuviksi ja siten valtiontueksi. Tällainen yhtiön selvitystilaan asettaminen olisi myös johtanut NCHZ:n maksamattomiin velkoihin sosiaalivakuutusyhtiölle.

179 On muistettava, että komissio on perustellusti katsonut NCHZ:n saaneen etua, joka on johtanut lisäkustannuksiin Slovakian valtiolle, kun strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevaa lakia on sovellettu NCHZ:aan ensimmäisen konkurssijakson aikana (ks. edellä 152 kohta).

180 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan valtiolle asetetulla velvollisuudella poistaa komission sisämarkkinoille soveltumattomaksi katsoma valtiontuki pyritään palauttamaan aikaisempi tilanne ennalleen (ks. tuomio 4.4.1995, komissio v. Italia, C-350/93, EU:C:1995:96, 21 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; ks. vastaavasti myös tuomio 17.6.1999, Belgia v. komissio, C-75/97, EU:C:1999:311, 64 ja 65 kohta). Palauttaessaan tuen tuensaaja menettää edun, joka sillä oli markkinoilla ollut kilpailijoihinsa verrattuna, ja tuen maksamista edeltänyt tilanne palautuu ennalleen (ks. vastaavasti tuomio 15.12.2005, Unicredito Italiano, C-148/04, EU:C:2005:774, 113 kohta ja tuomio 4.3.2009, Associazione italiana del risparmio gestito ja Fineco Asset Management v. komissio, T-445/05, EU:T:2009:50, 193 kohta).

181 Tästä seuraa, että komissio ei ole tehnyt virhettä katsoessaan, että aikaisemman tilanteen palauttamiseksi ennalleen takaisin perittävän tuen määrän oli vastattava sen ajanjakson aikana, jona NCHZ:aan sovellettiin strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevaa lakia, maksamattomien julkisten saatavien määrää.

182 Kantajan väitteet perustuvat sitä vastoin olettamukseen ”vaihtoehtoisesta skenaariosta” ja toimivaltaisen komitean päätöksestä lopettaa NCHZ:n toiminta ensimmäisen konkurssijakson alussa. Palautettavia määriä ei kuitenkaan voida määrittää niiden erilaisten liiketoimien perusteella, jotka olisi voitu toteuttaa ilman tuen antamiseen johtanutta toimenpidettä, eikä aikaisemman tilanteen palauttaminen ennalleen tarkoita sitä, että menneet tapahtumat palautettaisiin ennalleen eri tavalla suhteessa sellaisiin hypoteettisiin seikkoihin, kuten ne usein moninaiset valinnat, joita ne toimijat, joita asia koskee, olisivat

voineet tehdä (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 15.12.2005, Unicredito Italiano, C-148/04, EU:C:2005:774, 114 ja 118 kohta ja tuomio 4.3.2009, Associazione italiana del risparmio gestito ja Fineco Asset Management v. komissio, T-445/05, EU:T:2009:50, 203 kohta). Tältä osin on todettava, että vaikka kantaja esittää hyvin täsmällisiä lukuja väittäessään erityisesti, että sosiaalivakuutusyhtiön saatavia on alennettava 1 590 091,20 eurolla ja sairausvakuutusyhtiön saatavia 276 626,24 eurolla, nämä tiedot perustuvat vain olettamuksiin. Kantajan esittämässä skenaariossa päivä, jona päätös NCHZ:n toiminnan keskeyttämisestä olisi tehty, ei ole tiedossa. Toisin kuin kantaja väittää, sen esille tuoman, kesäkuussa 2010 tehdyn tutkimuksen mukaan tuotannon keskeyttämiseen olisi mennyt 10–18 viikkoa eikä välttämättä 18 viikkoa. Edelleen kantajan skenaarion mukaisesti ei ole minkäänlaista varmuutta siitä, kuinka monta työntekijää olisi pitänyt irtisanoa, sillä osa työntekijöistä olisi voinut päättää lähteä NCHZ:lta ennen yrityksen toiminnan lopettamista, millä olisi ollut vaikutuksia edellä mainituille kahdelle valtion laitokselle maksettaviin summiin.

183 Kantajan väitteet on näin ollen hylättävä siltä osin kuin ne perustuvat virheelliseen oletamaan, jonka mukaan komission oli otettava huomioon kustannukset NCHZ:n purkamisesta ensimmäisen konkurssijakson alussa.

184 Kantaja vetoaa toiseksi siihen, että komission arvio ensimmäisen konkurssijakson aikana kertyneistä veloista perustuu virheellisiin lukuihin ja arvioihin. Edellä toista kanneperustetta tarkasteltaessa on jo todettu, että tuen määrän laskemiseen käytetyt luvut ovat Slovakian viranomaisten toimittamia lukuja ja että joka tapauksessa kyseisen laitoksen saatavien tarkka määrä voidaan määrittää takaisinperintävaiheessa (ks. edellä 164–173 kohta).

185 Kaiken edellä esitetyn perusteella ensimmäisen kanneperusteen kolmas osa on hylättävä.

186 Ensimmäinen kanneperuste on näin ollen hylättävä kokonaisuudessaan.

E Kuudes kanneperuste, joka koskee SEUT 296 artiklan rikkomista siltä osin kuin komissio on tehnyt taloudellista jatkuvuutta koskevan päätelmän

187 Kantaja väittää, ettei kykene ymmärtämään syitä, joiden vuoksi komissio on päättänyt päättelemään taloudellisen jatkuvuuden, ja että riidanalaisen päätöksen perustelut eivät ole tältä osin riittäviä, jotta unionin yleinen tuomioistuin voisi harjoittaa tuomioistuINVALVONTAA kyseisen päätöksen osalta. Vastauskirjelmässä kantaja väittää, että pelkästään se, että komission on ollut pakko selittää vastineessa, mikä on saanut sen ”olemaan soveltamatta” konkreettisesti riidanalaisessa päätöksessä indikaattoreita, joita se on pitänyt merkityksellisinä tämän arvioinnin kannalta (riidanalaisen päätöksen 132 perustelukappale), osoittaa riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuuden tältä osin.

188 Komissio, jota väliintulija tukee, kiistää kantajan väitteiden paikkansapitävyyden.

189 Aluksi on tuotava esille, että komissio täsmentää riidanalaisessa päätöksessä tutkivansa ainoastaan mahdollista taloudellista jatkuvuutta NCHZ:n ja kantajan välillä ja vetoaa siihen, että koska Via Chem Slovakia oli luovuttanut NCHZ:n kantajalle 1.8.2012 eli vain päivä sen jälkeen, kun sen NCHZ:n kauppa oli saatu päätökseen, se ei ollut hallinnoinut tai johtanut NCHZ:aa (riidanalaisen päätöksen 133 ja 134 perustelukappale). Komissio myöntää, että kyseiset kaksi kauppa eivät tarkalleen ottaen olleet laajuudeltaan samanlaiset, sillä Via Chem Slovakia jäi edelleen eräiden kiinteiden omaisuuserien haltijaksi. Komissio huomauttaa kuitenkin, että kiinteä omaisuus, jota tarvittiin NCHZ:n liiketoiminnan jatkamisessa, oli annettu kantajan käyttöön vuokrasopimuksen perusteella. Komissio täsmentää, että näin ollen kahden kaupan erityispiirteet otetaan huomioon siinä määrin kuin ne ovat tämän arvion kannalta merkityksellisiä (riidanalaisen päätöksen 135 perustelukappale).

- 190 Tämän jälkeen on huomattava komission toteavan, että sisämarkkinoille soveltumattoman valtiontukien takaisinperintävelvollisuus voidaan ulottaa myös sellaiseen uuteen yhtiöön, jolle kyseistä tukea saanut yhtiö on luovuttanut tai myynyt osan omaisuuseristään, jos luovutuksen tai kaupan johdosta voidaan päätellä, että näiden kahden yhtiön välillä on taloudellinen jatkuvuus (riidanalaisen päätöksen 130 perustelukappale). Komissio lisää, että oikeuskäytännön mukaan arvio taloudellisen toiminnan jatkuvuudesta tuensaajan ja sen yhtiön välillä, jolle tuensaajan omaisuus siirrettiin, perustuu joukkoon indikaattoreita, jotka se luettelee (riidanalaisen päätöksen 132 perustelukappale).
- 191 Komissio analysoi kahta kauppaa lueteltujen indikaattoreiden valossa. Se pohtii ensiksi, vastasiko Via Chem Slovakian ja sen jälkeen kantajan yrityksen ”omaisuudesta” maksama myyntihinta todellista markkinahintaa, ja päättelee, että näin ei todennäköisesti ollut (riidanalaisen päätöksen 136–148 perustelukappale). Toiseksi komissio katsoo kummankin kaupan osalta, että kun NCHZ myytiin Via Chem Slovakialle, kaupan kohteena oli NCHZ kokonaisuudessaan toimintaa jatkavana yrityksenä, mikä kattoi kaiken NCHZ:n liiketoimintaan liittyvän omaisuuden, oikeudet ja velvoitteet, ja että kantaja jatkoi NCHZ:n liiketoimintaa ilman mitään merkittäviä muutoksia liiketoiminta-, henkilöstö- tai tuotantopolitiikassa (riidanalaisen päätöksen 149–158 perustelukappale). Kolmanneksi se toteaa olettaneensa, ettei kantajalle siirtyneen NCHZ:n alkuperäisten ja uusien omistajien välillä ollut yhteyttä, koska päinvastaista näyttöä ei ollut tullut esille (riidanalaisen päätöksen 159–162 perustelukappale). Neljänneksi siltä osin kuin kyse on ”myynnin” ajoituksesta komissio katsoo, että kauppa tehtiin sen jälkeen, kun komissio oli aloittanut kantelua koskevan alustavan tutkinnan ja lähettänyt kantelun Slovakian viranomaisille huomaautuksia varten (riidanalaisen päätöksen 163 perustelukappale). Viidenneksi komissio katsoo toimenpiteen taloudellisia perusteita tarkastellessaan, että liiketoimintastrategia ei ollut muuttunut, ja kantaja käytti omaisuutta samalla tavoin kuin myyjä (riidanalaisen päätöksen 164–167 perustelukappale).
- 192 On vielä todettava, että komissio katsoo, että ainoat muutokset vaikuttivat koskevan yrityksen nimeä ja oikeushenkilöä, jolle NCHZ:n toiminta kuului. Komissio viittaa vuoden 2011 tarjouskilpailun ehtoihin ja NCHZ:n ja Via Chem Slovakian väliseen, 16.1.2012 päivättyyn myyntisopimukseen, joiden mukaan NCHZ myytiin aineellisten ja aineettomien omaisuuserien sekä henkilöstön muodostamana kokonaisuutena. Komissio täsmentää, että ”ostaja” jatkoi NCHZ:n tuotevalikoimalla ja markkinapolitiikalla ja että NCHZ:n liiketoiminnasta maksettu hinta ei todennäköisesti ollut markkinahinnan mukainen (riidanalaisen päätöksen 168 perustelukappale). Se katsoo, että NCHZ:n ja kantajan välillä oli taloudellinen jatkuvuus (riidanalaisen päätöksen 169 perustelukappale).
- 193 On siten todettava, että komissio on maininnut syyt, joiden vuoksi se on päättänyt katsomaan, että NCHZ:n ja kantajan välillä oli taloudellinen jatkuvuus. Se mainitsee tosin riidanalaisen päätöksen 168 perustelukappaleessa, joka esitetään otsikon ”Päätelmä NCHZ:n ja [kantajan] hankkiman ja jatkaman liiketoiminnan välisestä taloudellisesta jatkuvuudesta” alla seikat, jotka koskevat Via Chem Slovakian toteuttamaa NCHZ:n hankintaa. Siltä osin kuin kyse on sekä tuotevalikoimasta että maksetusta hinnasta, viittauksen on katsottava riidanalaisen päätöksen 146 ja 157 perustelukappaleessa esitetyt arvioinnit huomioon ottaen koskevan joka tapauksessa kantajaa.
- 194 Koska komissio on täsmentänyt, että taloudellisen jatkuvuuden arvioinnin oli perustuttava joukkoon indikaattoreita, voidaan katsoa, että useiden seikkojen tarkastelun jälkeen riidanalaisen päätöksen 168 perustelukappaleessa mainitut indikaattorit ovat niitä, joihin se perusti päätelmänsä.
- 195 Toisin kuin kantaja väittää, komissio on esittänyt NCHZ:n ja Via Chem Slovakian välisen kaupan myyntihinnasta päättelynsä, jota ei voida pitää epätasällisena ja epämääräisenä, sekä Via Chem Slovakian ja kantajan välisen kaupan myyntihinnasta päättelynsä, jota ei voida pitää vaikeatajuisena. Komissio on nimittäin selittänyt syyt, joiden vuoksi se katsoi, että vuoden 2011 tarjouskilpailun ehtojen vuoksi tarjouskilpailuun ei osallistunut suurinta mahdollista määrää parhailla tarjouksillaan keskenään kilpailevia tarjoajia, mikä on edellytyksenä sille, että kauppa tehdään mahdollisimman korkeaan markkinahintaan (riidanalaisen päätöksen 136–144 perustelukappale). Komissio täsmentää myös, että myynti oli järjestetty niin, että kauppa tehtiin jatkuvan yrityksen liiketoiminnasta, millä

suljettiin pois mahdollisuus nostaa lopullista myyntihintaa mahdollisimman korkeaksi ottamalla vastaan tarjouksia myös NCHZ:n liiketoiminnan eri osista (riidanalaisen päätöksen 145 perustelukappale). Lisäksi komissio toteaa, että Via Chem Slovakian ja kantajan välisessä NCHZ:n kaupassa oli kyse kahden yksityisen tahon välisestä liiketoimesta, jota varten ei järjestetty tarjouskilpailua, että yksityiset tahot neuvottelivat keskenään kauppahinnan, eikä muilla osapuolilla ollut mahdollisuutta tarjota korkeampaa hintaa, ja että tästä syystä epäily siitä, oliko Via Chem Slovakian maksama hinta markkinahinnan mukainen, koski myös kantajan maksamaa hintaa (riidanalaisen päätöksen 146 perustelukappale).

- 196 Tästä seuraa, että edellä 39–41 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti riidanalaisista päätöistä on pidettävä riittävän perusteltuna siltä osin kyse on komission arvioinnista, joka koskee taloudellista jatkuvuutta NCHZ:n ja kantajan välillä, ja että kuudes kanneperuste on siten hylättävä.

F Neljäs kanneperuste, joka koskee SEUT 107 artiklan 1 kohdan, SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohdan rikkomista siltä osin kuin väitetyn valtiontuen takaisinperintävelvollisuus on ulotettu koskemaan kantajaa

- 197 Kantaja väittää, että komissio on rikkonut SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, SEUT 108 artiklan 2 kohtaa ja asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa katsoessaan, että NCHZ:n ja kantajan välillä oli kyse taloudellisesta jatkuvuudesta, ja ulottaessaan todetun valtiontuen takaisinperintävelvollisuuden koskemaan kantajaa.
- 198 Kantaja väittää ensinnäkin, että oikeuskäytännön mukaan valtiontuki voi siirtyä kyseisen tuensaajan omaisuuserien hankkijalle vain, jos nämä erät on hankittu markkinahintaa alempaan hintaan. Koska Via Chem Slovakia ja sen jälkeen kantaja ostivat NCHZ:n omaisuuserät markkinahintaan, kantajan ei voida katsoa saaneen valtiontukea, ja jo pelkästään tällä perusteella takaisinperintä kantajalta ei tule kyseeseen (ks. vastaavasti tuomio 29.4.2004, Saksa v. komissio, C-277/00, EU:C:2004:238, 70 kohta ja tuomio 1.7.2009, Operator ARP v. komissio, T-291/06, EU:T:2009:235, 67 kohta). Näin ollen komission lähestymistapa käsiteltävässä asiassa on kantajan mukaan ristiriidassa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan kanssa, koska tämän säännöksen perusteella ja vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan valtiontuki voidaan periä takaisin ainoastaan tuensaajalta.
- 199 Kantajan mukaan 28.3.2012 annettu tuomio Ryanair v. komissio (T-123/09, EU:T:2012:164, 161 ja 162 kohta) ei tue komission kantaa, jonka mukaan markkinahinta ei ole ratkaiseva arviointiperuste, sillä tässä tuomiossa markkina-arvoa vastaavan hinnan maksaminen teki tarpeettomaksi muiden arviointiperusteiden tutkimisen taloudellisen jatkuvuuden arvioimiseksi. Komissio on myös vahvistanut tämän käsityksen oikeuskäytännöstä tiedonannossaan, jonka otsikkona on ”Sääntöjenvastaisen ja [sisä]markkinoille soveltumattoman valtiontuen takaisinperintää edellyttävien komission päätösten tehokas täytäntöönpano jäsenvaltioissa” (EUVL 2007, C 272, s. 4; jäljempänä vuoden 2007 tiedonanto), sillä se toteaa sen 33 kohdassa, että sillä on oikeus ulottaa takaisinperintä ostajaan vain, jos se voi osoittaa, että omaisuutta on myyty markkina-arvoa alempaan hintaan. Kantajan mukaan komissio katsoo käsiteltävässä asiassa voivansa käyttää vapaasti parhaaksi katsomallaan tavalla edellä mainitussa tuomiossa mainittuja indikaattoreita, ja lukuun ottamatta väitettä, jonka mukaan liiketoimen laajuuden on oltava tärkein indikaattori, se ei ole edes vaivautunut selittämään eri indikaattorien tärkeysjärjestystä.
- 200 Toiseksi kantaja väittää, että siinäkin erityistapauksessa, jossa tuensaajan omaisuus on luovutettu markkinahintaa alempaan hintaan, tämä seikka ei yksinään oikeuta komissiota ulottamaan takaisinperintäpäätöstä koskemaan tämän omaisuuden ostajaa. Komission pitäisi sen sijaan näyttää, että omaisuus on luovutettu takaisinperintämääräykseltä välttymiseksi, ja osoittaa tuensaajan ja ostajan välinen taloudellinen jatkuvuus tiettyjen kriteerien valossa (ks. vastaavasti tuomio 29.4.2004, Saksa v. komissio, C-277/00, EU:C:2004:238, 86 kohta). Käsiteltävässä asiassa nämä kriteerit viittaavat kantajan mukaan kiistatta siihen, ettei kyse ole takaisinperinnän välttämisestä tai taloudellisesta jatkuvuudesta.

Vaikka komission toteamukset pitäisivät paikkansa, niillä ei voitaisi oikeuttaa sen päätelmää taloudellisesta jatkuvuudesta, sillä kun otetaan huomioon sen päätöskäytäntö ja oikeuskäytäntö, siirron laajuus ei yksinään riitä tällaisen päätelmän tekemiseksi, myöskään silloin, kun kyse on myynnistä yrityksen jatkuvuuden periaatteen mukaisesti, minkä lisäksi kantaja katsoo näyttäneensä, että kaupasta oli saatu korkein mahdollinen markkinahinta. Näin ollen taloudellista jatkuvuutta ei voi olla NCHZ:n ja Via Chem Slovakian välillä eikä sitä suuremmalla syyllä NCHZ:n ja kantajan välillä.

- 201 Kolmanneksi kantaja katsoo, että erityisesti konkurssiasioissa komission lähestymistavalla on tuhoisia taloudellisia vaikutuksia, eikä se ole välttämätön kilpailuoikeuden kannalta. Komissio pyrkii kantajan mukaan saamaan aikaan paljon tiukempaa oikeuskäytäntöä, jonka mukaan liiketoimen laajuutta pidettäisiin ratkaisevana ja myyntihintaa korkeintaan liitännäisenä arviointiperusteena.
- 202 Komissio, jota väliintulija tukee, kiistää kantajan väitteiden paikkansapitävyyden. Komissio katsoo, että se on ottanut huomioon oikeuskäytännössä todetut eri seikat ja asian erityispiirteet ja ettei se ole tehnyt virhettä todetessaan taloudellisen jatkuvuuden käsiteltävässä asiassa ja ulottaessaan siten takaisinperintävelvollisuuden koskemaan kantajaa.
- 203 Komission riidanalaisessa päätöksessä esittämät päätelmät, jotka koskevat taloudellista jatkuvuutta NCHZ:n ja kantajan välillä, on selostettu edellä 189–192 kohdassa.

1. Alustavat toteamukset

- 204 Asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan, jonka otsikkona on ”Tuen takaisinperiminen”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:
- ”Sääntöjenvastaista tukea koskevissa kielteisissä päätöksissä komissio päättää, että asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tuen perimiseksi takaisin tuensaajalta – –”
- 205 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sääntöjenvastaisesti maksetun valtiontuen takaisin maksamisen pääasiallinen tavoite on poistaa kilpailun vääristymä, joka on aiheutunut sääntöjenvastaisesta tuesta saadusta kilpailuedusta. Lainvastaisen tai sisämarkkinoille soveltumattoman tuen maksamista edeltäneen tilanteen palauttaminen on välttämätöntä perussopimusten valtiontukia koskevien määräysten tehokkaan vaikutuksen turvaamiseksi (ks. tuomio 7.3.2018, SNCF Mobilités v. komissio, C-127/16 P, EU:C:2018:165, 104 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 206 Vaikka asetuksessa N:o 659/1999 ei säädetä nimenomaisesti tilanteesta, jossa komission päätöksessä todetaan taloudellinen jatkuvuus kyseessä olevan tuen alkuperäisen saajan ja jonkin toisen yrityksen välillä, unionin tuomioistuimet ovat kehittäneet tämän periaatteen, jotta komissio voisi ulottaa tuen takaisinperintävelvollisuuden koskemaan kyseessä olevan tuen alkuperäisen saajan omaisuuden ostajaa ja taata takaisinperintäpäätösten tehokkaan vaikutuksen.
- 207 Näin ollen sääntöjenvastainen tuki on perittävä takaisin yhtiöltä, joka jatkaa valtiontukien myöntämisestä kilpailuedun alun perin saaneen yrityksen taloudellista toimintaa, kun todetaan, että kyseinen yhtiö edelleen tosiasiallisesti hyötyy mainittujen tukien saamiseen liittyvästä kilpailuedusta (ks. tuomio 7.3.2018, SNCF Mobilités v. komissio, C-127/16 P, EU:C:2018:165, 106 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 208 Oikeuskäytännön mukaan tällaisen taloudellisen jatkuvuuden arvioimiseksi voidaan ottaa huomioon seuraavat seikat: luovutuksen kohde (varat ja velat, henkilöstön jatkuvuus, yhteensidotut varat), luovutuksen hinta, ostajayrityksen ja alkuperäisen yrityksen osakkaiden tai omistajien henkilöllisyys, luovutuksen toteuttamisajankohta (sijoittuuko se tutkimusten, menettelyn aloittamisen tai lopullisen päätöksen jälkeen) taikka toimenpiteen taloudelliset perusteet (ks. vastaavasti tuomio 8.5.2003, Italia ja SIM 2 Multimedia v. komissio, C-328/99 ja C-399/00, EU:C:2003:252, 78 kohdan viimeinen

- luetelmakohta; tuomio 7.3.2018, SNCF Mobilités v. komissio, C-127/16 P, EU:C:2018:165, 108 kohta; tuomio 13.9.2010, Kreikka ym. v. komissio, T-415/05, T-416/05 ja T-423/05, EU:T:2010:386, 135 kohta ja tuomio 28.3.2012, Ryanair v. komissio, T-123/09, EU:T:2012:164, 155 kohta). Unionin tuomioistuimet ovat täsmentäneet, että komissiolle ei ole asetettu velvollisuutta ottaa huomioon kaikkia näitä seikkoja, minkä osoittaa ilmaisu ”voidaan ottaa huomioon” (ks. vastaavasti tuomio 28.3.2012, Ryanair v. komissio, T-123/09, EU:T:2012:164, 156 kohta ja tuomio 17.12.2015, SNCF v. komissio, T-242/12, EU:T:2015:1003, 235 kohta).
- 209 Myyntihinnan osalta on todettava, että vaikka markkinahinta on yksi tärkeimmistä arviointiperusteista, se ei ole taloudellisen jatkuvuuden puuttumisen toteamiseen riittävä peruste (ks. vastaavasti julkisasiamies Mengozzin ratkaisuehdotus SNCF Mobilités v. komissio, C-127/16 P, EU:C:2017:577, 116 kohta). Toisin kuin kantaja väittää, on huomattava, että 28.3.2012 annetun tuomion Ryanair v. komissio (T-123/09, EU:T:2012:164, 157–161 kohta) taustalla olleessa asiassa komissio oli todetessaan, että yritysten välillä ei ollut jatkuvuutta, perustanut päätöksensä sekä omaisuuserien luovutuksen kohteeseen ja hintaan, joka oli markkinahinnan mukainen, että siihen, että osakkeenomistajat eivät olleet samat, ja lisäksi toimenpiteen taloudellisiin perusteisiin, eikä yksinomaan luovutuksen hintaan.
- 210 Lisäksi oikeuskäytännössä on katsottu, että jos sääntöjenvastaisten tukien saajayritys on konkurssissa ja jos osaa kyseisen konkurssissa olevan yrityksen toiminnasta jatkamaan on perustettu yhtiö, mainitun toiminnan jatkaminen ilman, että kyseiset tuet on peritty kokonaan takaisin, on omiaan ylläpitämään mainitun yhtiön markkinoilla kilpailijoihinsa nähden saamasta kilpailuedusta johtuvaa kilpailun vääristymää. Näin ollen mainitunlaista äskettäin perustettua yhtiötä voidaan pitää velvollisena palauttamaan kyseiset tuet, jos sillä edelleen on kyseinen kilpailuetu. Näin on erityisesti silloin, kun kyseinen yhtiö ostaa selvitystilassa olevan yhtiön omaisuuden maksamatta vastineeksi markkinaehtojen mukaista hintaa, tai silloin, kun todetaan, että mainitunlaisen yhtiön perustamisella on välttytty mainittujen tukien palauttamisvelvollisuudelta, mikä koskee erityisesti tilanteita, joissa markkinaehtojen mukaisen hinnan maksaminen ei riitä poistamaan sääntöjenvastaisten tukien saamiseen liittyvää kilpailuetua (tuomio 11.12.2012, komissio v. Espanja, C-610/10, EU:C:2012:781, 104–107 kohta; tuomio 24.1.2013, komissio v. Espanja, C-529/09, EU:C:2013:31, 107 ja 109 kohta ja tuomio 17.12.2015, SNCF v. komissio, T-242/12, EU:T:2015:1003, 234 kohta).
- 211 On syytä muistuttaa, että tuen tosiasiallisen saajan yksilöinnille oikeuskäytännössä asetetut arviointiperusteet ovat objektiivisia ja että tarkoituksellisuus ei ole välttämätön sen toteamiseksi, että omaisuuden siirrolla on välttytty palauttamisvelvollisuudelta (ks. vastaavasti tuomio 13.9.2010, Kreikka ym. v. komissio, T-415/05, T-416/05 ja T-423/05, EU:T:2010:386, 146 kohta).
- 212 Oikeuskäytännöstä seuraa siten, että vaikka se, että luovutuksen hinta ei ole markkinahinta, voi johtaa takaisinperintävelvollisuuden ulottamiseen ostajaan, se, että luovutushinta on markkinaehtojen mukainen, ei vastoin kantajan väitteitä välttämättä riitä yksinään poissulkemaan taloudellista jatkuvuutta eikä tietyissä olosuhteissa estä takaisinperintävelvollisuuden ulottamista ostajaan, sillä tämä velvollisuus on seurausta takaisinperinnän välttämisestä, eikä tällaisen välttämisen täydy olla tarkoituksellista.
- 213 On syytä täsmentää, että vuoden 2007 tiedonanto, johon kantaja viittaa, on annettu ennen muun muassa 13.9.2010 annettua tuomiota Kreikka ym. v. komissio (T-415/05, T-416/05 ja T-423/05, EU:T:2010:386) ja 28.3.2012 annettua tuomiota Ryanair v. komissio (T-123/09, EU:T:2012:164). Komissio ei siten ole kyseisessä tiedonannossa voinut väkisinäkään ottaa kantaa vuoden 2007 jälkeen annetun oikeuskäytännön kehitykseen, eikä sitä voida arvostella siitä, että se on nyt ottanut sen huomioon.
- 214 Käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan luovutuksen kohteesta on täsmennettävä, että vaikka riidanalaisessa päätöksessä mainitaan toisinaan NCHZ:n omaisuuden myynti, on riidatonta, että kiinteää omaisuutta lukuun ottamatta Via Chem Slovakian ja kantajan välinen kauppa käsitti kaikki

kemikaalien tuotantoon liittyvät omaisuuserät ja oikeudet (kuten tuotantokoneet ja laitteet ja sopimukset) sekä kemikaalien tuotantoa koskevat sitoumukset (mukaan lukien kaikki työsopimukset) (riidanalaisen päätöksen 135 perustelukappale).

215 Komission analyysiä, joka koskee taloudellista jatkuvuutta, jonka perusteella valtiontuen takaisinperintävelvollisuus on ulotettu koskemaan kantajaa, on tutkittava näiden perustelujen valossa.

2. NCHZ:n myyntihinta

216 Kantaja väittää, että komissio ei voinut ulottaa takaisinperintävelvollisuutta koskemaan muita kuin NCHZ:aa, koska konkurssissa olevan yrityksen omaisuus on myyty markkinahintaan.

217 Komissio pitää kantajan väitteitä perusteettomina.

218 Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä komissio esitti epäilyjä siitä, vastasivatko Via Chem Slovakian ja kantajan peräkkäin NCHZ:n omaisuudesta maksamat myyntihinnat todellista markkinahintaa, ja riidanalaisessa päätöksessä se ilmoittaa epäilevänsä asiaa edelleen (riidanalaisen päätöksen 136, 146 ja 147 perustelukappale). Komissio toteaa ensinnäkin, että tarjouskilpailu Via Chem Slovakialle myyntiä varten sisälsi mahdollisuuden valita sitoumusten vastattavaksi ottaminen, mikä käsitti tuotannon säilyttämisen vähimmäistasolla viiden vuoden ajan, investointien vähimmäismäärän ja NCHZ:n omaisuuden myyntiä tai siirtoa koskevan mahdollisuuden rajoittamisen viiden vuoden ajaksi, mikä oli omiaan vähentämään mahdollisten osallistujien mielenkiintoa tai vaikuttamaan kielteisesti tehtäviin tarjouksiin (riidanalaisen päätöksen 17 ja 138–144 perustelukappale), ja että tarjouksentekijät voivat ostaa vain koko NCHZ:n omaisuuden toiminnan jatkamiseksi, minkä vuoksi ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että kokonaisyntihinta olisi ollut korkeampi, jos NCHZ:n liiketoiminta olisi myyty osina (riidanalaisen päätöksen 145 perustelukappale). Toiseksi komissio tuo esille, että Via Chem Slovakian ja kantajan välisessä NCHZ:n luovutuksessa oli kyse kahden yksityisen tahon välisestä liiketoimesta, jota varten ei järjestetty tarjouskilpailua (riidanalaisen päätöksen 146 perustelukappale). Se päättelee tästä, että ”vaikuttaa todennäköiseltä, että NCHZ:n omaisuuden myynti ei tapahtunut tavalla, jolla luovutettavasta omaisuudesta olisi saatu mahdollisimman korkea hinta” (riidanalaisen päätöksen 147 perustelukappale).

a) Todistustaakka

219 Kantaja väittää, että todistustaakka tuensaajan omaisuuden ostajan saamasta taloudellisesta edusta kuuluu komissiolle ja ettei riitä, että se esittää epäilyjä. Komissio ei ole kantajan mukaan esittänyt minkäänlaista näyttöä, joka osoittaisi, että myyntihinta oli tosiasiallisesti markkinahintaa alhaisempi.

220 Komissio kiistää kantajan väitteet.

221 On todettava, että koska oikeuskäytännön mukaisesti yksi niistä seikoista, jotka on otettava huomioon arvioitaessa taloudellista jatkuvuutta, ei sellaisenaan riitä poissulkemaan takaisinperintävelvollisuuden ulottamista muuhun yritykseen kuin alkuperäiseen tuensaajaan, kuten esimerkiksi markkinahinnan mukainen myyntihinta, komission ei välttämättä täydy todistaa tällaisen myyntihinnan puuttumista taloudellisen jatkuvuuden päättelemiseksi, ja se, ettei tällaisesta myyntihinnasta ole taetta, voidaan ottaa huomioon komission tutkimien eri seikkojen kokonaisarvioinnissa.

b) Myynti Via Chem Slovakielle

1) Väite markkinahintaan myymistä koskevasta olettamasta, kun myynti tapahtuu konkurssimenettelyn yhteydessä tuomioistuimen valvonnassa

- 222 Kantaja katsoo, että koska kauppa toteutettiin konkurssimenettelyn yhteydessä ja koska sitä valvoi konkurssituomioistuin, jolla on velvollisuus toimia maksukyvyttömän yhtiön velkojien etujen mukaisesti, on oletettava, että omaisuus myytiin mahdollisimman korkeaan hintaan (ks. vastaavasti tuomio 29.4.2004, Saksa v. komissio, C-277/00, EU:C:2004:238, 93 ja 94 kohta).
- 223 Komission mukaan ei ole olemassa sellaista oletamaa, jonka mukaan kaikki konkurssimenettelyn yhteydessä toteutetut kaupat tapahtuisivat markkinahintaan.
- 224 Tältä osin on huomattava, että 29.4.2004 annetun tuomion Saksa v. komissio (C-277/00, EU:C:2004:238, 92 ja 93 kohta) taustalla olleessa asiassa komissio ei ollut kyseenalaistanut väitettä, jonka mukaan kauppa oli tapahtunut markkinahintaan, eikä se ollut todennut, että kauppaan liittyneiden olosuhteiden vaikutuksena olisi ollut myyntihinnan aleneminen. Kantaja tulkitsee siten laajentavasti tätä tuomiota.
- 225 Lisäksi se, että myynti tapahtuu tuomioistuimen valvonnassa, antaa toki takeen vahvistettujen sääntöjen noudattamisesta ja siitä, että konkurssituomioistuin huolehtii velkojien saatavien kattamisesta mahdollisimman pitkälle. Käsiteltävässä asiassa komission oli kuitenkin tarkistettava, olivatko Via Chem Slovakielle myynnin olosuhteet omiaan varmistamaan markkinahinnan maksamisen, ja tutkittava, millä tavoin tämä kauppa toteutettiin.

2) Väite mahdollisimman korkean myyntihinnan takaamisesta, kun myynti tapahtuu tarjouskilpailumenettelyssä avoimesti, läpinäkyvästi ja ilman ehtoja

- 226 Kantajan mukaan siltä osin kuin kyse on NCHZ:n myynnistä Via Chem Slovakielle, myyjällä oli oikeudellinen velvollisuus saada mahdollisimman korkea myyntihinta. Pesänhoitaja toteutti súd v Trenčínin vahvistamien edellytysten mukaisesti tarjouskilpailumenettelyn avoimesti, läpinäkyvästi ja ilman ehtoja, mikä takasi sen, että NCHZ:n omaisuus myytiin korkeimpaan mahdolliseen hintaan markkinoilla. Kantaja huomauttaa, että komissio ei epäile toisen tarjouskilpailun läpinäkyvyyttä vaan sen epäilyt kohdistuvat mahdollisuuteen ottaa sitoumukset vastattaviksi (riidanalaisen päätöksen 137–144 perustelukappale) ja siihen, ettei ollut mahdollista ostaa yksittäisiä omaisuuseriä omaisuuden yhtenä eränä ostamisen sijaan. Kantaja kiistää komission tältä osin esittämien arviointien oikeellisuuden.
- 227 Riidanalaisen päätöksen 17 ja 137 perustelukappaleessa komissio toteaa, että vuoden 2011 tarjouskilpailun ehtojen mukaan mahdolliset tarjoajat saattoivat tarjouksessa joko ottaa tai jättää ottamatta vastattavaksi ”luovutuksensaajan sitoumukset” (jäljempänä sitoumukset sisältävä tarjous tai sitoumukset sisältämätön tarjous). Komissio huomauttaa, että tarjouskilpailun ehdoissa määrättiin, että jos korkein tarjous saataisiin tarjoajalta, joka ei ottaisi sitoumuksia vastatakseen, korkeimman tarjouksen tehneelle sitoumukset vastatakseen ottavalle tarjoajalle annettaisiin mahdollisuus tehdä sitoumukset sisältämättömän tarjouksen tehneiden tarjoajien kanssa samansuuruinen tarjous.
- 228 Komissio katsoo, että yhden tarjoajan mahdollisuus korottaa tarjoustaan sen jälkeen, kun kaikki tarjoukset on tehty, on omiaan vähentämään mahdollisten osallistujien mielenkiintoa tai vaikuttamaan kielteisesti tehtäviin tarjouksiin. Komissio selittää, että sitoumukset sisältävän tarjouksen tekevä tarjoaja saattaisi helposti tehdä pienemmän tarjouksen kuin tilanteessa, jossa vuoden 2011 tarjouskilpailun ehdoissa ei annettaisiin mahdollisuutta tehdä samansuuruista tarjousta. Se katsoo, että tällainen ehto voi vähentää sellaisten tarjoajien mielenkiintoa, jotka eivät halua tehdä sitoumuksia

- sisältävää tarjousta, sillä ne tietävät, että vaikka ne tekisivät korkeimman tarjouksen, se voidaan hylätä. Komission mukaan mahdollisuudella tehdä sitoumukset sisältävä tarjous saattoi olla vaikutusta tarjouskilpailussa tarjottuun hintaan (riidanalaisen päätöksen 138–140 ja 143 perustelukappale).
- 229 Aluksi on hylättävä kantajan väite, jonka mukaan sitoumusten vastattavaksi ottamista koskevalla mahdollisuudella ei ollut mitään vaikutusta myyntihintaan, koska yksikään tarjouksentekijä ei käyttänyt tätä mahdollisuutta. Väite perustuu jälkikäteen tehtyyn tosiseikkoja koskevaan toteamukseen. Toisaalta tällaisella väitteellä ei ole merkitystä tutkittaessa, voitiinko tarjouskilpailussa itsessään asetettujen ehtojen perusteella taata mahdollisimman korkea hinta.
- 230 On huomattava komission toteavan riidanalaisen päätöksen 141 perustelukappaleessa, että vuoden 2011 tarjouskilpailun ehdot suosivat niitä tarjoajia, jotka olivat valmiit ottamaan sitoumukset vastattavikseen, minkä perusteella näyttää siltä, että hinta, joka tarjottaisiin sitoumukset sisältämättömässä tarjouksessa, voisi olla mahdollisesti korkeampi kuin hyväksytyt tarjoajan tarjoama hinta. On kuitenkin todettava, että jotta sitoumukset sisältävä tarjous olisi voitu hyväksyä, siinä tarjottu hinta olisi pitänyt joka tapauksessa tarkistaa ja sovittaa yhteen sitoumukset sisältämättömässä tarjouksessa esitetyn hinnan kanssa.
- 231 Pitää kuitenkin paikkansa, että – kuten komissio tuo esille riidanalaisen päätöksen 139 perustelukappaleessa – tarjouskilpailulla saadaan korkein tarjous muun muassa juuri siksi, että muiden tarjoajien esittämistä hinnoista ei ole tietoa. Tarjouskilpailumenettelyyn, jossa tietyt tarjoajat voivat muuttaa esittämäänsä hintaa, sisältyy riski siitä, että ne, jotka voivat muuttaa tarjoustaan, pyrkivät olemaan esittämättä myynnissä olevalle yritykselle arvioimaansa korkeinta hintaa odottaessaan joutuvansa nostamaan tarjoustaan, sekä riski siitä, että ne, jotka eivät voi muuttaa tarjoustaan, pyrkivät esittämään niin ikään myynnissä olevalle yritykselle arvioimaansa korkeinta hintaa alemman hinnan tai päättävät jopa olla tekemättä tarjousta katsoessaan, että tarjoaja, joka on valmis ottamaan sitoumukset vastattavikseen, voisi joka tapauksessa syrjäyttää ne.
- 232 Näin ollen ei voida pitää poissuljettuna, että vuoden 2011 tarjouskilpailun ehdot, joiden mukaan tarjottua myyntihintaa on mahdollista muuttaa, ovat voineet vaikuttaa myyntihintaan siten, ettei se ole ollut korkein mahdollinen.
- 233 Komissio katsoo riidanalaisessa päätöksessä, että sillä, että myynti oli järjestetty niin, että kauppa tehtiin koko jatkavan yrityksen liiketoiminnasta, eli kaikki omaisuuserät oli niputettu yhteen, suljettiin pois mahdollisuus nostaa lopullista myyntihintaa mahdollisimman korkeaksi ottamalla vastaan tarjouksia myös NCHZ:n liiketoiminnan eri osista, ja samalla mahdollisesta toiminnan lopettamisesta syntyvät potentiaaliset ongelmat olisi vältetty tai niitä olisi vähennetty. Komissio toteaa, että Slovakian viranomaisten toimittamien asiakirjojen perusteella mukana oli myös sellaisia mahdollisia tarjoajia, jotka olisivat halunneet ostaa vain osan NCHZ:n liiketoiminnasta. Tämän vuoksi ei komission mukaan voitu sulkea pois mahdollisuutta, että kokonaismyyntihinta olisi ollut korkeampi, jos NCHZ:n liiketoiminta olisi myyty osina (riidanalaisen päätöksen 145 perustelukappale).
- 234 Kantajan mukaan asiassa ei ole tärkeää määrittää, olisiko erillisten omaisuuserien myynnillä voitu saada korkeampi myyntihinta, vaan selvittää, onko ostaja maksanut omaisuudesta markkinahintaa vastaavan hinnan, ja ainoa vastausta edellyttävä kysymys koskee sitä, onko ostaja saanut taloudellista etua. Kantajan mukaan komission olisi lisäksi pitänyt esittää näyttöä siitä, että myymällä omaisuuseriä erikseen olisi voitu päästä parempaan lopputulokseen.
- 235 Komissio kiistää nämä väitteet ja toteaa, että jos myymällä omaisuuseriä erikseen oli mahdollista saada korkeampi hinta mutta yhtiö päätettiin kuitenkin myydä kokonaisuutena toimintaa jatkavana yrityksenä NCHZ:n taloudellisen toiminnan jatkumisen varmistamiseksi eikä myyntitulojen maksimoimiseksi, on selvää, että myynti ei tapahtunut markkinahintaan eli korkeimpaan hintaan, joka markkinoilla voitiin saada.

- 236 On syytä tuoda esille, että ainakin yksi tarjoaja ilmoitti olevansa kiinnostunut kaupasta muutoin kuin kokonaisuutena (riidanalaisen päätöksen 145 perustelukappale) ja että súd v Trenčine pyysi pesänhoitajaa arvioimaan tätä ylimääräistä tarjousta. On kuitenkin todettava, että vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen kysymykseen komissio ilmoitti, kantajan sitä kiistämättä, että vuoden 2011 tarjouskilpailussa kiellettiin omaisuuserien myyminen erikseen.
- 237 On katsottava, että huomioon otettava hinta on myytävän yrityksen hinta. Ei voida olettaa, että tarjoamalla vain sen kokonaisuutena ostamista eli siten, että vain yksi ostaja ostaa sen, yrityksen myynnistä saatu hinta on ollut korkein mahdollinen markkinoilla saatava hinta. Vaikka tavoiteltu tarkoitus oli NCHZ:n toiminnan jatkaminen, tämä ei edellyttänyt omaisuuserien erikseen myymisen kieltämistä.
- 238 Myydyn yrityksen toimintaa voitiin selvästi jatkaa, vaikka eri omaisuuserien omistus jakautui usealle taholle. Omaisuuden myyminen sittemmin kantajalle osoittaa nimittäin, että yritys saattoi olla kiinnostunut ostamaan osan omaisuudesta ja vuokrata itselleen toisen osan ja pitää siten koko tätä omaisuutta hallussaan.
- 239 Kuten komissio ja väliintulija totesivat istunnossa, omistuserien erikseen myymistä koskeva mahdollisuus, joka olisi voitu tarjota, ei merkinnyt tällaisen kaupan toteutumista, varsinkaan, jos se olisi ollut taloudellisesti kannattamattomampaa.
- 240 Tällaisella myyntimahdollisuudella, jolla ei rajoiteta luovutuksen kohdetta taloudelliseen kokonaisuuteen, olisi kuitenkin voitu olla rajoittamatta mahdollisten ostajien valintaa (ks. vastaavasti tuomio 28.3.2012, Ryanair v. komissio, T-123/09, EU:T:2012:164, 158 kohta) ja olettaa, jos vuoden 2011 tarjouskilpailun muut ehdot olisivat olleet erilaiset (ks. edellä 232 kohta), että yritys oli myyty korkeimpaan mahdolliseen hintaan.
- 241 Täydellisyyden nimissä on todettava kantajan väittävän, että kun käsiteltävän asian tavoin omaisuus myydään kolmannelle osapuolelle konkurssimenettelyyn liittyvässä tarjouskilpailumenettelyssä, osapuolten taloudelliset vaikuttimet ovat ilmeisiä ja että ostajan vaikuttimena on toteuttaa liiketoimi, joka voisi sen käsityksen mukaan tuottaa voittoa. On todettava, että koska Via Chem Slovakia ei harjoittanut NCHZ:n toimintaa vaan myi sen edelleen sen hankittuaan, kantajan lähestymistapa ensimmäisen myynnin osalta merkitsi sitä, että Via Chem Slovakia olisi tarjonnut ja maksanut markkinahintaa alemman hinnan.
- 242 Vaikka kantaja väittää molempien tarjouskilpailumenettelyjen vahvistavan, että Via Chem Slovakialle myynnin hinta oli markkinaehtojen mukainen, on kuitenkin huomattava, että – kuten komissio toteaa riidanalaisen päätöksen 16 perustelukappaleessa – vuoden 2010 tarjouskilpailussa vain yksi tarjoaja teki tarjouksen, jonka pesänhoitaja hylkäsi, koska hän ajatteli voivansa saada paremman tarjouksen.
- 243 Koska vuoden 2011 tarjouskilpailun viimeisessä vaiheessa kaksi tarjoajaa oli jättänyt ensimmäistä tarjousta lähellä olleet tarjoukset (riidanalaisen päätöksen 16 perustelukappale), kantaja päättelee, että tämä on osoitus siitä, että kyse oli markkinahinnasta. Tämä perustelu on kuitenkin hylättävä yhtäältä sen vuoksi, että toinen näistä kahdesta tarjoajasta oli yhtiö, jonka tarjous oli hylätty vuoden 2010 tarjouskilpailussa, ja toisaalta edellä 232 ja 240 kohdassa esitetyistä syistä.
- 244 Vastauksessaan kantajan väitteeseen komissio vetoaa siihen, että pesänhoitajan jälkikäteen laatima analyysi Via Chem Slovakian tarjoamasta hinnasta ei osoita, että näin saatu hinta vastasi tosiasiallisesti markkinahintaa. Tämä analyysi koski sitä, oliko tuossa vaiheessa yrityksen myynti Via Chem Slovakialle paras vaihtoehto.
- 245 On huomattava, että vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen istunnossa esittämään kysymykseen komissio totesi pitävänsä analyysiä jälkikäteen tehtynä, sillä se oli laadittu vuoden 2011 tarjouskilpailumenettelyssä saatujen tarjousten vastaanottamisen jälkeen. Tästä analyysistä, jonka

komissio on toimittanut prosessinjohtotoimien yhteydessä, ilmenee sen koskeneen sitä, oliko tuossa vaiheessa yrityksen myynti Via Chem Slovakialle paras vaihtoehto. Siitä ilmenee niin ikään, että pesänhoitaja ei katsonut, että Via Chem Slovakian tarjoama hinta vastasi ilman minkäänlaista epäilyä markkinahintaa, vaan totesi, että NCHZ oli myytävä, sillä sen lykkäämisellä olisi muita kielteisiä vaikutuksia tähän yritykseen, erityisesti jos sen toimintaa jatketaan konkurssin yhteydessä.

- 246 Kaiken edellä esitetyn perusteella on katsottava, että – toisin kuin kantaja väittää – vuoden 2011 tarjouskilpailun ehtojen perusteella ei voitu olettaa, että myynnin tarkoituksena oli saada mahdollisimman suuri myyntitulo, ja että komissio on perustellusti katsonut, ettei ollut takeita siitä, että Via Chem Slovakian maksama myyntihinta oli NCHZ:n markkinahinta.

c) Via Chem Slovakian toteuttama myynti kantajalle

- 247 Kantaja väittää, että riippumatta siitä, että Via Chem Slovakian ja sen itsensä välisen kaupan ehdoilla ei ole merkitystä, koska ensimmäinen kauppa toteutettiin markkinahintaan, yksityisten markkinatoimijoiden neuvottelema myyntihinta on oletettava markkinaehtojen mukaiseksi myös silloin, kun tarjouskilpailua ei ole järjestetty.

- 248 Komissio katsoo riidanalaisessa päätöksessä, että Via Chem Slovakian ja kantajan välisessä kaupassa oli kyse kahden yksityisen tahon välisestä liiketoimesta, jota varten ei järjestetty tarjouskilpailua. Kyseiset yritykset neuvottelivat keskenään kauppahinnan, eikä muilla osapuolilla ollut mahdollisuutta tarjota korkeampaa hintaa. Komission mukaan tästä syystä epäily siitä, oliko Via Chem Slovakian maksama hinta markkinahinnan mukainen, koski myös kantajan maksamaa hintaa (riidanalaisen päätöksen 146 perustelukappale).

- 249 Kantajan viittaus päätöskäytäntöön on syytä hylätä, koska komission käytännöllä muita asioita koskeissa päätöksissä ei voi olla vaikutusta riidanalaisen päätöksen pätevyYTEEN, jota voidaan arvioida ainoastaan perussopimuksen objektiivisten sääntöjen valossa (ks. vastaavasti tuomio 20.5.2010, Todaro Nunziatina & C., C-138/09, EU:C:2010:291, 21 kohta ja tuomio 17.12.2015, SNCF v. komissio, T-242/12, EU:T:2015:1003, 121 kohta).

- 250 Kuten komissio arvioi riidanalaisessa päätöksessä, on totta, että kilpailuttamisen puuttuminen ei anna varmuutta siitä, että tämä hinta vastasi markkinahintaa tai oli sitä alempi.

d) Johtopäätös

- 251 Kaiken edellä esitetyn perusteella on katsottava – kuten komissio toteaa riidanalaisen päätöksen 144–146 ja 168 perustelukappaleessa –, ettei voida pitää varmana, että molemmat peräkkäiset kaupat toteutettiin markkinahintaan.

3. Liiketoimen laajuus

- 252 Kantajan mukaan ainoa arviointiperuste, joka ei puhu takaisinperinnän välttämistä vastaan, liittyy liiketoimen laajuuteen. Se väittää, että vaikka NCHZ:n omaisuuserien myyminen erikseen olisi voinut jo yksinään sulkea pois taloudellisen jatkuvuuden, pelkästään se, että NCHZ:n omaisuus myytiin toiminnan jatkuvuuden periaatteen mukaisesti NCHZ:n ja Via Chem Slovakian välillä, ei riitä taloudellisen jatkuvuuden toteamiseen. Lisäksi siltä osin kuin kyse on tiettyjen omaisuuserien kaupasta Via Chem Slovakian ja kantajan välillä, koska ainoastaan 60 prosenttia NCHZ:n liiketoiminnasta luovutettiin, olisi jopa mahdollista väittää, että kaupan laajuus ei ollut riittävä tämän arviointiperusteen täyttämiseksi, joten taloudellinen jatkuvuus voidaan poissulkea jo pelkästään tällä perusteella.

- 253 Komissio, jota väliintulija tulee, kiistää kantajan väitteiden paikkansapitävyyden. Se katsoo, että liiketoimen laajuus on erityisen tärkeä arviointiperuste, ja toteaa, että kantaja ei kyseenalaista tältä osin riidanalaisessa päätöksessä esitettyjä perusteluja, vaan pyrkii vähättelemään tämän seikan merkitystä ilman, että se saisi oikeuskäytännöstä tukea kannalleen.
- 254 Komissio toteaa riidanalaisessa päätöksessä ensinnäkin, että mitä suurempi osa alkuperäisestä liiketoiminnasta siirtyi uudelle omistajalle, sitä todennäköisempää oli, että näihin omaisuuseriin liittyvä liiketoiminta saisi jatkossakin etua sisämarkkinoille soveltumattomasta tuesta (riidanalaisen päätöksen 149 perustelukappale).
- 255 Toiseksi komissio huomauttaa, että myynti Via Chem Slovakielle koski NCHZ:n koko liiketoimintaa jatkavana yrityksenä (riidanalaisen päätöksen 150 ja 151 perustelukappale). Toisaalta se huomauttaa kantajalle myynnin osalta, että kantajan hankkima liiketoiminta oli laajuudeltaan sama kuin NCHZ:n aiempi liiketoiminta ja että yli 95 prosenttia NCHZ:n työntekijöistä siirtyi kantajan palvelukseen (riidanalaisen päätöksen 152 perustelukappale). Komissio tuo myös esille, että kiinteää omaisuutta lukuun ottamatta kantaja sai haltuunsa kaiken muun siirtyvään liiketoimintaan liittyvän omaisuuden, oikeudet ja velvoitteet (riidanalaisen päätöksen 153 ja 156 perustelukappale). Komission mukaan osaa omaisuudesta käytettiin vuokrasopimuksen eikä suoran omistussuhteen perusteella, mutta tämä ei muuta sitä tosiseikkaa, että kantaja ”yksinkertaisesti” jatkoi NCHZ:n liiketoimintaa samassa laajuudessa kuin ennen kauppaa (riidanalaisen päätöksen 156 perustelukappale). Lisäksi komissio huomauttaa, että kantaja piti NCHZ:n johdon samana (riidanalaisen päätöksen 154 perustelukappale) ilmoitettuaan tämän yrityksen liiketoiminnan hankinnan aikaan tiedotusvälineissä, ettei se suunnitellut merkittäviä muutoksia henkilöstöön tai tuotantoon ja että se säilyttäisi nykyisen johdon (riidanalaisen päätöksen 155 perustelukappale). Komission mukaan kantaja siis jatkoi NCHZ:n liiketoimintaa ilman mitään merkittäviä muutoksia liiketoiminta-, henkilöstö- tai tuotantopolitiikassa (riidanalaisen päätöksen 158 perustelukappale).
- 256 Osoittaakseen, että liiketoimen laajuus on todellisuudessa kielteinen arviointiperuste, joka jäädessään täyttymättä riittää yksinään poissulkemaan mahdollisuuden, että kyseisellä liiketoimella pyritään välttämään takaisinperintäpäätös, kantaja väittää tämän johtopäätöksen perustuvan oikeuskäytäntöön ja mainitsee tältä osin julkisasiamies Tizzanon ratkaisuehdotuksen Saksa v. komissio 67 kohdan (C-277/00, EU:C:2003:354). Tässä kohdassa kuitenkin toistetaan komission perustelu eikä vastoin sen väitteitä esitetä mitään lisäviittauksia. Vaikka oikeuskäytännöstä ilmenee, että huomioon voidaan ottaa useita eri seikkoja, kuten ”luovutuksen kohde (varat ja velat, henkilöstön jatkuvuus, yhteensidotut varat)” (ks. edellä 208 kohta), siitä ei sitä vastoin ilmene, että taloudellinen jatkuvuus on poissuljettava, jos liiketoimi on laajuudeltaan vähäinen.
- 257 On myös todettava, että – kuten komissio väittää – kantaja ei ole esittänyt mitään väitettä kiistääkseen riidanalaisessa päätöksessä kahden peräkkäisen kaupan laajuudesta esitetyt arvioinnit, lukuun ottamatta väitettä, jonka mukaan ainoastaan 60 prosenttia liiketoiminnasta siirrettiin kantajalle. Komissio on kuitenkin vastannut tähän väitteeseen riidanalaisen päätöksen 153 perustelukappaleessa, eikä kantaja ole esittänyt yhtään väitettä vastustaakseen päätelmää, jonka mukaan se vuokrasi Via Chem Slovakielta kiinteän omaisuuden (tontin ja rakennukset), jota se ei ollut ostanut ja jota tarvittiin kemikaalien tuotannossa. Kantaja ei ole myöskään esittänyt yhtään väitettä kiistääkseen komission muut päätelmät, joiden mukaan kantaja jatkoi NCHZ:n liiketoimintaa ilman mitään merkittäviä muutoksia liiketoiminta-, henkilöstö- tai tuotantopolitiikassa (ks. edellä 255 kohta).
- 258 Komission riidanalaisessa päätöksessä esittämiin päätelmiin ei kuitenkaan näytä liittyvän virheitä, ja niiden perusteella voidaan katsoa, että käsiteltävässä asiassa liiketoimen laajuus – siltä osin kuin sillä tarkoitetaan luovutuksen kohdetta – viittaa taloudelliseen jatkuvuuteen NCHZ:n ja kantajan välillä. Se, että kantaja ei ole ostanut kemikaalien tuotantoon tarvittavaa kiinteää omaisuutta, joka muodostuu tontista ja rakennuksista, vaan on vuokrannut sen, ei tee tästä johtopäätöksestä virheellistä, sillä juuri kantajalla on käytettävissään kaikki NCHZ:n toiminnan jatkamisen mahdollistavat asiat.

4. Toimenpiteen taloudelliset perusteet

- 259 Kantaja väittää vuoden 2007 tiedonannon 33 kohtaan viitaten, että toimenpiteen taloudellisia perusteita koskevalla arviointiperusteella ei pyritä takaamaan, että ostaja käyttää omaisuutta eri tavalla kuin myyjä, vaan määrittämään, oikeuttaako jokin muu taloudellinen peruste kuin takaisinperintäpäätöksen välttäminen toimenpiteen. Tätä arviointiperustetta ei ole tarkoitus käyttää muuhun kuin tätä välttämistä koskevaan toteamukseen, ja se on osoittautunut erityisen hyödylliseksi konsernisisäisissä liiketoimissa. Kun omaisuus myydään, kuten käsiteltävässä asiassa, kolmannelle osapuolelle konkurssimenettelyyn liittyvässä tarjouskilpailumenettelyssä, osapuolten taloudelliset vaikuttimet ovat ilmeisiä. Myyjä, tässä tapauksessa konkurssipesän hoitaja, pyrkii hankkimaan varoja voidakseen maksaa konkurssissa olevan yhtiön velat ja myy tässä tarkoituksessa, kuten käsiteltävässä asiassa, omaisuuden toiminnan jatkuvuuden periaatteen mukaisesti suorittaakseen velkojien saatavat, jos tällä kaupalla voidaan saada suurempi myyntihinta kuin myymällä omaisuuseriä erikseen. Ostaja taas haluaa toteuttaa liiketoimen, jonka tämä olettaa tuottavan voittoa. Joka tapauksessa komission kanta, jonka mukaan NCHZ:n omaisuuden hankinta ei ollut kantajan muun toiminnan mukaista (riidanalaisen päätöksen 166 perustelukappale), on kantajan mukaan ”taloudelliselta kannalta absurdi”.
- 260 Komissio katsoo, että riidanalaisessa päätöksessä ei ole tehty tältä osin minkäänlaista virhettä. Sen mukaan kantaja ei ole viitannut oikeuskäytäntöön tukeakseen tulkintaansa toimenpiteen taloudellisia perusteita koskevasta arviointiperusteesta ja näyttää sivuuttavan sen, että se mainitaan oikeuskäytännössä yhtenä huomioon ottavista seikoista taloudellisen jatkuvuuden toteamiseksi valtiontuen saajan ja tämän tuensaajan omaisuuden ostajan välillä, eikä takaisinperintämääräyksen mahdollisen välttämisen osoittamiseksi.
- 261 Komissio huomauttaa riidanalaisessa päätöksessä, että taloudellisia perusteita koskevan arviointiperusteen tarkoituksena on varmistaa, käyttääkö omaisuuden ostaja omaisuutta samalla tavoin kuin myyjä vai onko se päinvastoin integroinut omaisuuden osaksi omaa kaupallista strategiaansa, jolloin omaisuuden hankinta voidaan perustella saavutettavilla synergioilla (riidanalaisen päätöksen 164 perustelukappale). Se tuo esille, että kantaja hankki omistukseensa koko NCHZ:n kemikaaliosaston eli tämän yhtiön liiketoiminnan pääosan jatkavana yrityksenä ja lisäksi yli 95 prosenttia työntekijöistä sekä näihin liittyvät oikeudet ja veloitteet ja että kantajan tuotevalikoima ja toiminnan laajuus olivat täsmälleen samat kuin NCHZ:lla (riidanalaisen päätöksen 165 perustelukappale). Lisäksi komissio täsmentää kantajan ilmoittaneen tiedotusvälineissä, ettei se suunnitellut merkittäviä muutoksia NCHZ:n toimintatapoihin tai liiketoiminnan laajuuteen. Komission mukaan kantaja oli osa suurempaa yritys konsernia, mutta sillä ei näytä olleen merkittäviä synergioita muiden konserniyritysten kanssa (riidanalaisen päätöksen 166 perustelukappale). Se päättelee tästä, että liiketoimintastrategia ei muuttunut ja että kantaja käytti omaisuutta samalla tavoin kuin myyjä (riidanalaisen päätöksen 167 perustelukappale).
- 262 Aluksi on syytä muistuttaa, että tarkoituksellisuus ei ole välttämätön sen toteamiseksi, että omaisuuden siirrolla on haluttu välttää takaisinperintävelvollisuudelta (ks. edellä 211 kohta). Toisin kuin kantaja väittää, toimenpiteen taloudellisia perusteita koskevalla arviointiperusteella, joka on yksi oikeuskäytännössä mainituista seikoista (ks. edellä 208 kohta), ei pyritä välttämättä ja pelkästään selvittämään, oikeuttaako jokin muu taloudellinen peruste kuin tällainen välttäminen kyseessä olevan toimenpiteen.
- 263 Tämän jälkeen on todettava, ettei voida katsoa kantajan tavoin, että NCHZ:n omaisuuden luovutuksen taustalla tämän yrityksen toiminnan jatkuvuuden periaatteen mukaisina taloudellisina perusteina oli selvästi suurimman mahdollisen myyntitulon saaminen velkojien saatavien suorittamiseksi. Kuten edellä on todettu, tarjouskilpailumenettelyä, joka johti myyntiin Via Chem Slovakialle, ei ollut järjestetty siten, että myynti korkeimpaan mahdolliseen hintaan olisi taattu (ks. edellä 246 kohta).

- 264 Siltä osin kyse on myynnistä kantajalle komissio myöntää, että osa kantajan kanssa samaan konserniin kuuluvista yrityksistä toimi niin ikään kemianteollisuudessa, mutta toteaa niiden toimineen eri toimialoilla. Kantaja kyseenalaistaa tämän arvioinnin synergian puuttumisesta vain esittämällä väitteitä, joiden tueksi ei ole esitetty näyttöä. Joka tapauksessa se komission toteama riidaton seikka, että kantaja käytti omaisuutta samalla tavoin kuin NCHZ liiketoimintastrategian muuttumatta, johtaa päätelmään, että kantajalle myynnin taloudellisena perusteena oli kantajan kannalta NCHZ:n aikaisemman toiminnan jatkaminen.
- 265 Komissio on näin ollen voinut virhettä tekemättä katsoa, että toimenpiteen taloudelliset perusteet olivat osoitus taloudellisesta jatkuvuudesta NCHZ:n ja kantajan välillä.

5. Muut komission tutkimat seikat

a) Aikomus välttyä takaisinperintäpäätökseltä

- 266 Kantajan mukaan siitä huolimatta, että riidanalaisen päätöksen 131 perustelukappaleessa komissio toteaa, että vaikei sillä ollut välitöntä näyttöä siitä, että kaupan tarkoituksena oli välttää mahdollisen takaisinperintäpäätöksen seuraukset, se mainitsee kuitenkin myös, että Slovakian viranomaiset tiesivät joka tapauksessa, että komissio oli tutkinut alustavasti 17.10.2011 tehtyä kantelua ja että NCHZ:lle oli 22.7.2009 tehdyllä päätöksellä määrätty 19,6 miljoonan euron kartellisakko. Kantajan mukaan komissio on virheellisesti ”antanut ymmärtää”, että nämä kaksi seikkaa osoittivat välillisesti aikomuksen välttyä takaisinperinnältä. Vastauskirjelmässä kantaja ilmoittaa panneensa merkille, että komissio myöntää, ettei käsiteltävä asia koske takaisinperinnän välttämistä.
- 267 Komissio, jota väliintulija tukee, vetoaa siihen, että se on todennut NCHZ:n ja kantajan välillä taloudellisen jatkuvuuden, joka saattoi olla olemassa riippumatta täsmällisestä aikomuksesta välttää takaisinperintäpäätös, ja ettei se ole koskaan väittänyt käsiteltävän asian koskevan takaisinperinnän välttämistä (riidanalaisen päätöksen 131 perustelukappale).
- 268 On syytä todeta, että komissio ei ole riidanalaisessa päätöksessä päätellyt taloudellista jatkuvuutta NCHZ:n ja kantajan välillä erityisesti siitä, että kyseisessä päätöksessä asetetulta takaisinperintävelvollisuudelta olisi ollut tarkoitus välttyä. Kantajan väite on näin ollen tehoton.

b) NCHZ:n alkuperäisen omistajan ja uuden omistajan väliset yhteydet

- 269 Kantajan mukaan omaisuus myytiin kolmansille osapuolille, joilla ei ole minkäänlaista yhteyttä NCHZ:aan tai sen osakkeenomistajiin, minkä komissio myöntää riidanalaisessa päätöksessä. Tällaista yhteyttä ei ole myöskään NCHZ:n ja Via Chem Slovakian välillä. Vastauskirjelmässä kantaja väittää, että komissio ei ole esittänyt yhtään oikeudellista tai taloudellista perustelua sille, miksi tätä arviointiperustetta pitäisi käyttää vain taloudellisen jatkuvuuden osoittamiseksi eikä sen osoittamiseksi, ettei tällaista jatkuvuutta ole. Tämän arviointiperusteen avulla voidaan kantajan mukaan todellisuudessa selvittää, onko kauppa toteutettu takaisinperintäpäätöksen välttämiseksi vai ei.
- 270 Komissio, jota väliintulija tukee, huomauttaa, että tämä seikka on otettu huomioon taloudellisen jatkuvuuden arvioimiseksi, mutta väittää, ettei siitä, ettei ole tiedossa, ovatko omistajat samoja, voida tehdä erityistä johtopäätöstä, varsinkaan kun riidanalainen päätös ei koske aikomusta välttyä takaisinperintämääräykseltä. Vastauskirjelmässä se kiistää 28.3.2012 annettuun tuomioon Ryanair v. komissio (T-123/09, EU:T:2012:164, 156 kohta) vedoten kantajan väitteen, jonka mukaan minkäänlaista takaisinperinnän välttämistä ja siten taloudellista jatkuvuutta ei voida todeta, kun omistajat eivät ole samoja.

- 271 Komissio toteaa riidanalaisessa päätöksessä, että ”esille ei ole tullut päinvastaista näyttöä, joten [se] olettaa, että NCHZ:n [kantajalle] siirtyneen liiketoiminnan alkuperäisten ja uusien omistajien välillä ei ole yhteyttä” (riidanalaisen päätöksen 162 perustelukappale).
- 272 Oikeuskäytännössä mainittuihin asian kannalta merkityksellisiin seikkoihin kuuluu ostajayrityksen ja alkuperäisen yrityksen osakkaiden tai omistajien henkilöllisyys (ks. edellä 208 kohta). Kuten riidanalaisen päätöksen 159–162 ja 168–170 perustelukappaleesta ilmenee, vaikka komissio on tarkastellut tätä seikkaa, se ei ole katsonut – perustellusti –, että se olisi osoitus taloudellisesta jatkuvuudesta NCHZ:n ja kantajan välillä. Komissio on kuitenkin katsonut – niin ikään perustellusti – tarkastelemissaan eri seikkojen kokonaisarviointissa, että NCHZ:n alkuperäisten ja uusien omistajien välisen yhteyden puuttumisen perusteella ei voitu poissulkea tällaista taloudellista jatkuvuutta.
- 273 Kantajan väite, jonka mukaan tämän seikan perusteella voitaisiin selvittää, onko kauppa toteutettu takaisinperintäpäätöksen välttämiseksi vai ei, on hylättävä tehottomana samasta syystä kuin edellä 268 kohdassa on esitetty.

c) Myynnin ajoitus

- 274 Kantajan mukaan velkojat, pesänhoitaja ja súd v Trenčine ovat selvästi ennen valtiontukia koskevaa tutkintaa päättäneet myydä omaisuuserät NCHZ:n toiminnan jatkuvuuden periaatteen mukaisesti tarjouskilpailumenettelyn kautta. Komissio ei myöskään väitä, että pesänhoitaja, súd v Trenčine, NCHZ, Via Chem Slovakia tai kantajat olisivat olleet kaupan tai kauppojen ajankohtana tietoisia sen aloittamasta menettelystä. Tietoisuus valtiontuen takaisinperintäpäätöstä koskevasta riskistä on kuitenkin välttämätön edellytys takaisinperinnän välttämiseksi. Kun otetaan huomioon riidanalaisen päätöksen 168 perustelukappaleen sanamuoto, kantajan mukaan on ymmärrettävä, että komissio ei halunnut perustaa johtopäätöstään myynnin ajoitukseen. Se katsoi implisiittisesti, että käsiteltävässä asiassa tämä seikka viittasi siihen, että kyse ei ollut takaisinperinnän välttämisestä.
- 275 Komissio, jota väliintulija tukee, huomauttaa, ettei se ole tämän seikan perusteella todennut taloudellista jatkuvuutta NCHZ:n ja kantajan välillä, sillä riidanalaisen päätöksen 163 perustelukappale sisältää vain tosiseikkaa koskevan kirjauksen. Lisäksi komissio väittää, ettei se ole pyrkinyt osoittamaan aikomusta välttää takaisinperintämääräykseltä. Vastauskirjelmässä se toteaa, että kantajan näkemys, jonka mukaan takaisinperintävelvollisuutta ei voida koskaan ulottaa koskemaan ostajaa, joka ei ole asiasta tietoinen, taloudellisen jatkuvuuden objektiivisesta olemassaolosta huolimatta, ei saa tukea oikeuskäytännöstä, jonka perusteella ei voida liioin hyväksyä ajatusta siitä, että taloudellista jatkuvuutta ei voida vahvistaa, kun omaisuus siirretään ennen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista.
- 276 Komissio on riidanalaisen päätöksen 163 perustelukappaleessa tarkastellut myynnin ajoitusta koskevaa arviointiperustetta. Komissio huomauttaa, että ”kauppa tehtiin – – kantelua koskevan alustavan tutkimuksen [aloittamisen] ja [sen tulosten] Slovakian valtiolle huomautuksia varten [lähettämisen jälkeen]” ja että ”ainakin Slovakian valtio oli siis tietoinen mahdollisuudesta, jonka mukaan kyseiset toimenpiteet saattaisivat olla sääntöjenvastaista, sisämarkkinoille soveltumatonta valtiontukea, joka perittäisiin takaisin”.
- 277 Oikeuskäytännössä mainittuihin seikkoihin kuuluu ”luovutuksen toteuttamisajankohta (sijoittuuko se tutkimusten, menettelyn aloittamisen tai lopullisen päätöksen jälkeen)” (ks. edellä 208 kohta). Vaikka komissio on tarkastellut tätä seikkaa riidanalaisen päätöksen 163 perustelukappaleessa, se ei mainitse sitä riidanalaisen päätöksen 168–170 perustelukappaleessa, joissa esitetään sen päätelmä taloudellisen jatkuvuuden olemassaolosta, osoituksena tällaisesta jatkuvuudesta käsiteltävässä asiassa.
- 278 Vastoin kantajan väitettä riidanalaisesta päätöksestä ei mitenkään ilmene, että komissio olisi implisiittisesti myöntänyt myynnin ajoituksen viittaavan siihen, että kyse ei ollut takaisinperinnän välttämisestä. Komissio on ainoastaan todennut, että vaikei sillä ollut välitöntä näyttöä siitä, että

kaupan tarkoituksena oli välttää mahdollisen takaisinperintäpäätöksen seuraukset, ”oli Slovakian viranomaisilla joka tapauksessa tiedossa, että [se] oli tutkinut alustavasti NCHZ:aa vastaan tehtyä kannetta 17 päivästä lokakuuta 2011 lähtien [riidanalaisen päätöksen toinen perustelukappale] ja että NCHZ:lle 22 päivänä heinäkuuta 2009 tehdyllä päätöksellä määrättyä 19,6 miljoonan euron kartellisakkoa oli jo vaadittu maksettavaksi [riidanalaisen päätöksen 12 perustelukappale]” (riidanalaisen päätöksen 131 perustelukappale).

- 279 Lisäksi on todettava, että väitteellään, jonka mukaan tieto valtiontuen takaisinperintäpäätöksestä tai ainakin tällaisen päätöksen riskistä on välttämätön edellytys takaisinperinnän välttämiseksi, kantaja viittaa kaupan toteuttamiseen valtiontuen takaisinperinnältä välttymiseksi. Tämä väite on kuitenkin hylättävä tehottomana samasta syystä kuin edellä 268 kohdassa on esitetty.
- 280 Täydellisyyden vuoksi on täsmennettävä, että – kuten kantaja väittää – päätös myydä NCHZ toiminnan jatkuvuuden periaatteen mukaisesti oli tehty ennen minkäänlaista viitettä sitä, että komissio tutki mahdollista valtiontukea. Vaikka huomioon otettaisiin vuoden 2010 tarjouskilpailun ajankohta tai sen epäonnistuttua ajankohta, jona *súd v Trenčíne* antoi täytäntöönpanomääräyksen, jossa pesähoitaja velvoitettiin toteuttamaan kauppa kesäkuussa 2011, on todettava, että komissio ei ollut tuolloin vastaanottanut väliintulijan kantelua. Ei ole myöskään välttämättä pidettävä merkityksellisenä sitä, että kaupasta Via Chem Slovakian kanssa sovittiin lopulta 16.1.2012 eli päivänä, jona komissio lähetti Slovakian hallitukselle slovakinkielisen version kantelusta, joka oli jo toimitettu muulla kielellä kuin slovakiksi 17.10.2011. Sitä vastoin on huomattava, että kun NCHZ myytiin kantajalle elokuussa 2012, kantelun olemassaolo oli tiedossa ja muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskeva tutkinta vireillä. Kantaja tuo itse esille sen, että pesähoitaja oli saanut ensimmäisen viitteen valtiontukea koskevasta komission alustavasta tutkinnasta 2.4.2012 päivätyllä kirjeellä, joka oli toimitettu sille 10.4.2012. Siten toisen kaupan aikaan Via Chem Slovakian ja kantajan olisi pitänyt olla siitä tietoisia, sillä toisin kuin kantaja väitti istunnossa vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen kysymykseen, kantajan osalta on todettava, että jokaisen huolellisen toimijan oletetaan ottavan kunnolla selvää taloudellisesta tilanteesta yrityksessä, jonka se suunnittelee ostavansa.

6. Komission kokonaisarviointi taloudellisesta jatkuvuudesta NCHZ:n ja kantajan välillä

- 281 Komissio perustaa riidanalaisessa päätöksessä toteamuksensa taloudellisesta jatkuvuudesta siihen, että kahden peräkkäisen kaupan yhteydessä maksetut hinnat eivät todennäköisesti vastanneet markkinahintaa, kaupan laajuuteen – siltä osin kuin sillä tarkoitetaan luovutuksen kohdetta – sekä toimenpiteen taloudellisiin perusteisiin (riidanalaisen päätöksen 168 ja 169 perustelukappale).
- 282 Riidanalaisen päätöksen arvioinnista seuraa, että komissio ei ole tehnyt virhettä katsoessaan ensinnäkin, että sekä kaupan laajuus (luovutuksen kohde) että sen taloudelliset perusteet saattoivat olla osoituksia taloudellisesta jatkuvuudesta NCHZ:n ja kantajan välillä (ks. edellä 254–258 ja 261–265 kohta), ja toiseksi, ettei voitu pitää varmana sitä, että molemmat peräkkäiset kaupat toteutettiin markkinahintaan (ks. edellä 251 kohta).
- 283 Kun tässä yhteydessä otetaan huomioon, että oikeuskäytännön mukaisesti luovutushinta, vaikka sen oletettaisiin olevan markkinahinnan mukainen, on vain yksi seikka mahdollista taloudellista jatkuvuutta koskevassa arvioinnissa, eikä markkinaehtojen mukaisen hinnan maksaminen välttämättä riitä poistamaan sääntöjenvastaisten tukien saamiseen liittyvää kilpailuetua, käsiteltävän asian olosuhteiden vuoksi komissio on voinut perustellusti päätellä takaisinperintävelvollisuuden ulottuvan koskemaan kantajaa takaisinperinnän välttämistä koskevan aikomuksen toteamisesta riippumatta.
- 284 Neljäs kanneperuste on näin ollen hylättävä.

G Viides kanneperuste, johon vedotaan toissijaisesti ja joka koskee SEUT 107 artiklan 1 kohdan, SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohdan rikkomista siltä osin kuin väitetyn valtiontuen takaisinperintävelvollisuuden ulottaminen koskemaan kantajaa on rajattu 60 prosenttiin kyseisen tuen määrästä

- 285 Kantaja väittää toissijaisesti, että riidanalainen päätös on lainvastainen siltä osin kuin komissio ei ole rajannut takaisinperintävelvollisuutta 60 prosenttiin NCHZ:lle myönnettyksi väitetystä valtiontuesta. Kantaja väittää, että se ei voi olla koko kyseisen määrän osalta tuensaja, koska se osti Via Chem Slovakialta vain 60 prosenttia NCHZ:n omaisuudesta, ja ettei se myöskään välillisesti hyödy Via Chem Slovakian omistukseen jääneestä osasta, sillä se maksaa markkinaehtojen mukaisesti vahvistettua vuokraa.
- 286 Komissio, jota väliintulija tukee, kiistää kantajan väitteiden paikkansapitävyyden.
- 287 Komissio täsmentää riidanalaisessa päätöksessä, että kantaja ”vuokra[si] kemikaalien tuotannossa tarvittavan kiinteän omaisuuden (tontin ja rakennukset) Via Chem Slovakialta” ja että ”kiinteää omaisuutta lukuun ottamatta [kantaja] sai haltuunsa kaiken muun siirtyvään liiketoimintaan liittyvän omaisuuden, oikeudet ja velvoitteet [ja] jatk[oi] siis NCHZ:n liiketoimintaa, ja sen tuotevalikoima [oli] sama” (riidanalaisen päätöksen 153 perustelukappale). Komissio päättelee, että ”osaa omaisuudesta käytet[tiin] vuokrasopimuksen eikä suoran omistussuhteen perusteella, mutta tämä ei muuta sitä tosiseikkaa, että [kantaja] yksinkertaisesti jatk[oi] NCHZ:n liiketoimintaa samassa laajuudessa kuin ennen kauppaa” (riidanalaisen päätöksen 156 perustelukappale).
- 288 Kuten edellä on todettu, komissio saattoi perustellusti päätellä takaisinperintävelvollisuuden ulottuvan koskemaan kantajaa NCHZ:n ja kantajan välisen taloudellisen jatkuvuuden vuoksi. Tämä jatkuvuus perustuu muiden syiden ohella siihen, että kantajalla oli kaikki NCHZ:n oikeudet ja velvoitteet saman toiminnan jatkamiseksi.
- 289 Kuten komissio huomauttaa, kantaja ei myöskään kiistä sitä, että se vuokrasi kemikaalien tuotantoon tarvittavat kiinteistöt, joita se ei ollut hankkinut ja jotka muodostivat 40 prosenttia jäljelle jääneestä Via Chem Slovakian omistuksessa olevasta omaisuudesta. Se, ettei kantaja omistanut vaan vuokrasi väitteensä mukaan markkinahintaan nämä kiinteistöt, ei muuta millään tavoin sitä, että se saattoi käyttää niitä omaksi hyödykseen jatkaakseen NCHZ:n aiemmin harjoittamaa toimintaa.
- 290 Kun otetaan huomioon käsiteltävän asian olosuhteet, jotka johtivat päätelmään taloudellisesta jatkuvuudesta NCHZ:n ja kantajan välillä, takaisinperintävelvollisuuden ulottamista koskemaan kantajaa ei ollut rajattava 60 prosenttiin, ja viides kanneperuste on näin ollen hylättävä.
- 291 Kaiken edellä esitetyn perusteella kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 292 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.
- 293 Työjärjestyksen 138 artiklan 3 kohdan mukaan AlzChem, joka tukee väliintulijana komission vaatimuksia, vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Kanne hylätään.**
- 2) **Fortischem a.s. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeuskäyntikulut.**
- 3) **AlzChem AG vastaa omista oikeuskäyntikuluistaan.**

Berardis

Papasavvas

Spineanu-Matei

Julistettiin Luxemburgissa 24 päivänä syyskuuta 2019.

Allekirjoitukset

Sisällys

I Asian tausta	1
II Riidanalainen päätös	4
III Oikeudenkäyntimenettely	5
IV Asianosaisten vaatimukset	6
V Oikeudellinen arviointi	6
A Kolmas kanneperuste, joka koskee SEUT 296 artiklan toisen kohdan rikkomista siltä osin kuin komissio on päättänyt, että NCHZ:lle on myönnetty valtiontukea	7
B Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa, jonka mukaan valtion varoja ei ole siirretty, ja toinen osa, jonka mukaan NCHZ:lle ei ole annettu taloudellista etua	10
1. Katsaus oikeuskäytäntöön	11
2. Riidanalainen päätös	12
3. Komission tekemä ensimmäisen toimenpiteen luokittelu valtiontueksi	12
a) Edellytykset strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain soveltamiselle NCHZ:aan sen strategisesti tärkeäksi yritykseksi luokittelun vuoksi ja tämän soveltamisen seuraukset	13
b) Kantajan väite, jonka mukaan Slovakian valtion päätös luokitella NCHZ strategisesti tärkeäksi yritykseksi täyttää markkinataloustoimija-arviointiperusteen	14
c) Kantajan väitteet, joiden mukaan tilanne olisi ollut samanlainen, jos NCHZ:aan olisi sovellettu yleisiä konkurssisäännöksiä	16
1) Väite, jonka mukaan ensimmäinen pesänhoitaja oli puoltanut NCHZ:n toiminnan jatkamista ennen strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevan lain antamista	16
2) Väite, jonka mukaan toimivaltainen komitea on vahvistanut ensimmäisen pesänhoitajan alkuperäisen päätöksen	17
3) Väite, jonka mukaan toimivaltaisen komitean päätös olisi antanut asiakkaille ja toimittajille saman varmuuden kuin strategisesti tärkeitä yrityksiä koskeva laki	22
4) Väite, jonka mukaan NCHZ ei ole saanut mitään lisäetua toimintansa jatkamisesta strategisesti tärkeitä yrityksiä koskevassa laissa edellytetyllä tavalla	24
d) Johtopäätös	25
C Toinen kanneperuste, joka koskee huolellista ja puolueetonta tutkintaa koskevan velvollisuuden laiminlyöntiä sekä komission yhteistyövelvollisuuden laiminlyöntiä	25
D Ensimmäisen kanneperusteen kolmas osa, joka koskee ilmeistä arviointivirhettä väitetyn valtiontuen määrää laskettaessa	29
E Kuudes kanneperuste, joka koskee SEUT 296 artiklan rikkomista siltä osin kuin komissio on tehnyt taloudellista jatkuvuutta koskevan päätelmän	30

F Neljäs kanneperuste, joka koskee SEUT 107 artiklan 1 kohdan, SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohdan rikkomista siltä osin kuin väitetyn valtiontuen takaisinperintävelvollisuus on ulotettu koskemaan kantajaa	32
1. Alustavat toteamukset	33
2. NCHZ:n myyntihinta	35
a) Todistustaakka	35
b) Myynti Via Chem Slovakialle	36
1) Väite markkinahintaan myymistä koskevasta olettamasta, kun myynti tapahtuu konkurssimenettelyn yhteydessä tuomioistuimen valvonnassa	36
2) Väite mahdollisimman korkean myyntihinnan takaamisesta, kun myynti tapahtuu tarjouskilpailumenettelyssä avoimesti, läpinäkyvästi ja ilman ehtoja	36
c) Via Chem Slovakian toteuttama myynti kantajalle	39
d) Johtopäätös	39
3. Liiketoimen laajuus	39
4. Toimenpiteen taloudelliset perusteet	41
5. Muut komission tutkimat seikat	42
a) Aikomus välttyä takaisinperintäpäätökseltä	42
b) NCHZ:n alkuperäisen omistajan ja uuden omistajan väliset yhteydet	42
c) Myynnin ajoitus	43
6. Komission kokonaisarviointi taloudellisesta jatkuvuudesta NCHZ:n ja kantajan välillä	44
G Viides kanneperuste, johon vedotaan toissijaisesti ja joka koskee SEUT 107 artiklan 1 kohdan, SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohdan rikkomista siltä osin kuin väitetyn valtiontuen takaisinperintävelvollisuuden ulottaminen koskemaan kantajaa on rajattu 60 prosenttiin kyseisen tuen määrästä	45
Oikeudenkäyntikulut	45